

மல்லிகை

'MALLIKAI' PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

இதரியர்: டொமினிக் ஜீவா

பூன் 1979

வ. அ. இராசரத்தினம்

1 ரூபா

கலை இலக்கிய மாத இதழ்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

வால்திகா பிரேரணை

VALTIKA! PROGRESSIVE MONTHLY MAGAZINE

For that special pleasure in shopping

every day

THERE'S HARDLY A PLACE TO BEAT

S-H-A-R-A-Z

THE SHOP THAT TOPS •

Phone: 83332

676, GALLE ROAD
COLPETTY.

வால்திகா பிரேரணை

ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதீர்ஜனப் பக்லைக்ஸில் - 2. ஸ்ளம்
ஆடுபட்டெட்டன்றும் நடப்பவர் - பிறர்
என்னிலை கண்டு துள்ளுவரார்.

புல்லுக்குறைத் தேவோ

134

•Mallikai• Progressive Monthly Magazine

ஜூன் 79

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

மல்லிக்கையில் வேலி
யாரும் கலைகள், கலை
கலைவரும் மெயர்கள்
நீர் மீசிகள் யாவும்
கம்பளின்மை
சிந்தனை, கருத்து
ஏவாய் ஆக்கிரோ
பொறுப்பும் வைரை

MALLIKAI
Editor: Dominic Jeeva
234B, K. K. S. Road,
JAFFNA.
Sri Lanka

புதிய மேர்மன்றிலை
234B- கே. கே. என். ஏச்
யாழ்ப்பாடு
இலங்கை.

மல்லுக்கை

மல்லிக்கை மாசினை தம்மா படித்து விட்டுப் போகும் சஞ்சிகை அல்ல. அது எதிர்கால இலக்கியத் தேவைக்காக இன்று வழி சமைக்கும் இதழ். எனவே ஓர் இதழைக் கூடத் தவற விட்டு வாடாத்தர்கள் உங்கள் து கவனக்குறைவு தரமான ஓர் இதழைத் தவற விட்டு விடக் கூடும். பின்னர் அதைச் சேர்த்து முழுத் தொகுப்பிலும் இனைக்கலாம் என அச்சடையாக இருந்திருள்ளால் அது நடைபெறுமலே போகவும் கூடும். எனவே ஒவ்வொரு இதழையும் பிகப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செமித்து வைக்கப் பாருங்கள்.

தமது அல்டீசியத் தனத்தால் தயற விட்ட இதழ்களைக் கேட்டுப் பலர் எம் முடன் தொடர்பு கொள்ளுகின்றனர். சிலருக்கு உதவ முடிகிறது. பலருடைய அபிலாபை நிறைவேற்றுவதில்லை.

இது எச்சரிக்கையல்ல; அன்பு வேண்டுகோள்!

குறிப்பாக உயர் கல்வி மாணவர்களும் தரமான இலக்கியச் சிற்றுக்காலம் போகவும் கொள்ளுகின்றனர். சிலருக்கு உதவ முடிகிறது. பலருடைய அபிலாபை நிறைவேற்றுவதில்லை.

மல்லிக்கை இதழ்களின் பெருமை உடன் நிகழ் காலத்தில் உடனடியாகத் தெரியவராது போகலாம். காலம் செலவச் செல்லத்தான் இதன் து உள்ளடக்கப் பெருமை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் புரியும். அதைப் பூரணமாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய காலத்திற்க கவனத்து இதழ்களைப் பத்திரிப்படுத்துக்கள் பின்னர்தான் இந்த ஏற்றுப்பின் மூலக் கருத்தும் உங்களுக்கு விளங்கும்,

— ஆசிரியர்

வாய்மொழி

15 வது ஆண்டு மலர்

ஆகஸ்ட் 1979

‘தகவம்’ பரிசு

‘தகவம்’ அமைப்பின் இம் முறைத் தேர்வுக்கு ‘சொக்கன்’ அவர்கள் எழுதி வீரகேசரியில் கூறிவிந்த இயக்கமும் நிலை பாடும்’ என்ற சிறுகதைக்குப் பரிசு கொடுக்கப்படுகின்றது. மல்லிகையில் நூல்மான் எழுதிய ‘இரண்டு உலகங்கள்’ இரண்டாவது இடத்தையும், காவலூர் ஜெநாதன் கடரில் எழுதிய ‘ஒர் உள்ளம் ஊமையாகிறது’ என்ற கதை மூன்றுவது ஸ்தானத்தையும் பெறுகின்றன.

இந்த எழுத்தாளர்களுக்கு மல்லிகை தனது மனமார்ந்த மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

15-வது ஆண்டு மலர் தயாராகத் தொடங்கிவிட்டது. அன்பங்கள், ரஸலையாளர்கள், சுவை ஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் ஆகிய சகலரினதும் ஒத்துழைப்பை—அவர்களினாலும் அன்பாதரவை—வேண்டு நிற்கின்றோம்.

வழுமை போல மலருக்கு விளம்பரம் தந்துதவும் வர்த்தகப் பிரமுகர்களின் நல்லாதரவு இந்த மலருக்கும் தேவை. நமது இலக்கிய வளர்ச்சியில் அபிமானமும் நாட்டமும் கொண்ட விளம்பரம் தரத் தக்க நண்பர்களிடமும் நாமே நேரில் செல்ல வேண்டுமென்பதில்லை. அங்குள்ள உண்மையான அபிமானமுள்ள நண்பர்களே இந்த விளம்பரச் சேகரிப்பைச் செய்து தரவேண்டும்.

சகல எழுத்தாளர்களும் இந்தப் 15-வது ஆண்டு மலருக்குத் தம்மால் இயன்ற தரத்துக்குக் கதை, கட்டுரை, கவிதை, விமர்சன ஆய்வுகளைத் தந்துதவ வேண்டுமென அன்புக் கட்டளையிடுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

வர்஘்க பஸ்லாண்டு!

இ கைகிய அபிமானியும் மல்லிகையின் அபிமான நண்பருமான திரு. சி. புவனச்சந்திரன் அவர்களுக்கும் விமலாதேவி அவர்களுக்கும் 7-6-79 அன்று திருமணம் மிகச் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றது. வீரசுங்கம் மண்டபத்திற்கும், ‘கல்கி இஸ்த’ திற்கும் சென்று பலர் இவ்வைப்பத்தில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

மணமக்களுக்கு இலக்கிய நண்பர்களது சார்பாக மல்லிகை தனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது.

— ஆசிரியர்

கறுப்புக் கொடியும் துக்க தின அனுஷ்டித்தலும் மாத்திரம் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது!

சாதி அந்திக் கொடுமைகளைப் பற்றிக் கடந்த காலத்தில் முற் போக்கு எழுத்தாளர்களும் இடதுசாரி சக்திகளும் இயக்கம் நடத் திய பொழுதும், கோழி எழுப்பிய சமயங்களிலும் அதைப் பற்றி நெயாண்டி பண்ணியவர்கள், 'இழிசனர் இலக்கியம்' எனக் கிண்டல் பண்ணியவர்கள், 'அப்படி ஒரு பாரிய பிரச்சினையும் இல்லை, சம்மா சில்லறை சில்லறையாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சில சம் பவங்கள் நடப்பதுதான். ஆனால் நமது தமிழ் மண்ணில் சாதி அந்திக்கு எப்பவோ சமாதி ஈட்டிவிட்டோம்!' எனச் சொப்புப் போட்டுக் கதையளந்த தமிழ்த் தலைவர்கள் இன்று, 'இப்படி ஒரு பாரிய பிரச்சினை பூதாகரமாக இருக்கின்றது; இந்தச் சனியனை விரட்டியடிக்க வேண்டும்' எனச் சொல்ல முன் வந்ததற்காக நமது நன்றியை அவர்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கைதூஷி மாத்திரம் அடையாளமல்ல. ஒவ்வொரு கிராமமும் இன்றைக்கு இந்தச் சாதி சனியனை மறைவிடமாகத்தான் நடை முறையில் இருக்கு வருகின்றது.

சமாதான நீதவான்கள் என அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட சிலர் சாதித் திமிர் பிடித்த சமூக விரோதிகளாகவே காட்சி தரு கின்றனர். சமாதானத்தை நிலைநாட்ட உருவாக்கப்பட்ட இவர் களில் சிலர் சாதிக் கலவரங்களைத் தூண்டி விடுவதில் முன்னேடி களாக விளங்குகின்றனர். இவர்களை உடனடியாக இவர்களது பத விகாலில் இருந்து அப்பறப்படுத்த வேண்டும் என நீதி மந்திரியைக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றோம்.

இந்தச் சாதி சனியனை எப்படித் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இருந்து ஒழித்துக் கட்டலாம்?

இது ஒரு பகுதியினரின் பிரச்சினையல்ல. முழுச் சமூகத்தினுடைய பொதுப் பிரச்சினையுமாகும். எனவே சகல அரசியல் கட்சிகள், வெகுஜன நிறுவனங்கள், ஜனநாயக ஸ்தாபனங்கள், நல்லெண்ணம் படைத்த தனி நபர்கள் ஆகிய சமூகத் தின் சகல சக்திகளும் ஒருங் கிணைந்து இந்தச் சனியனுக்கெதிராகப் போர் தொடுக்க வேண்டும். ஆத்ம சத்தியுடன் இந்த வேள்வியில் தம்மைத் தாமே அர்ப்ப ணித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நோய்க்கு மருந்து கொடுக்கும் போது நோயின் மூலக் கறு களைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பொதுவாகத்

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு குந்தி இருக்க நிலமில்லை; கமம் செய் யக் காணித்துண்டு கூட இல்லை. எனவே மாற்றானுக்கும் பொருளாதார ரீதியாக அடியைப்படுவன், சாதிச் சக்தியில் இருந்து மீன் முடியாமல் நிரந்தரமாகவே அதில் மூழ்க நேரிட்டு விடுகின் றது. எனவே 'உழைப்பவனுக்கே நிலம்!' என உரத்து இயக்கம் நடத்த வேண்டும். 'நிலமற்றவர்களுக்கு நிலத்தைப் பகிர்ந்து கொடு!' என உழைக்கும் மக்களை ஓரணியில் திரட்ட வேண்டும். அடிப்படையில் நிலப் பிரச்சினை தீர்ந்தால்தான் சாதிப் பிரச்சினையின் ஆணிவேறரேயே பிடுங்கி எறிந்துவிட முடியும்.

அது மட்டும் சம்மா இருக்கலாமா? கூடாது!

'சாதி ஒழிகி!' என உரத்துக் கூக்குரல் இடுபவர்களிலேயே சாதி வெறியனும் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறான். இவன் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும், எந்த இயக்கத்தில் மறைந்து கொண்டிருந்தாலும் இவனுடைய கய ரூபத்தை இனங்கண்டு, பொது மக்களுக்கு இனங்காட்டி இவனது கறுப்புத்திரை முகமுடியை உரித்துக் காட்ட வேண்டியது நல்லெண்ணை படைத்த ஊழியர்களின் தனிப் பெரும் கடமையாகும்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட சகோதரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்: நீங்கள் கைதடியில் வசித்தாலும் அனவெட்டியில் இருந்தாலும் அச்கவேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும் கரவெட்டி உங்கள் பகுதியாக இருந்தாலும் அச்செழுக் கிராமத்தில் இருந்தாலும் வேலணையில் வசித்தாலும் உரும்பராயில் இருந்தாலும் நீர்வேலி உங்களது வசிப்பிடமாக இருந்தாலும் கரம்பனில் பிறந்திருந்தாலும் இளவாலை உங்களது சொந்த ஊராக இருந்தாலும் புங்குடுதீவில் பிறந்திருந்தாலும் காரைநகரில் பிறந்திருந்தாலும் மிருகவில் — மீசாலையில் இருந்தாலும் ஓன்றைத் தெளி வாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். பொது இடங்களிலும் ஆலயங்களிலும் துணிந்து உங்களது மனித உரிமைகளை நிலை நாட்டுங்கள். கூச்சப்பட வேண்டாம்; பயப்படவும் வேண்டாம். இது நமது அரசியல் சாஸனம் எங்களுக்கு வழங்கியுள்ள மனித உரிமை. எனவே அரசியல் சாஸனம் வழங்கியுள்ள இந்த உரிமையைப் பிரயோகிக்க நீங்கள் பின் வாங்கக் கூடாது. இது சட்ட விரோதமல்ல. உங்களை — உங்களது மனித உரிமையை — மறுப்பவர்கள்தான் சட்ட விரோதிகள் — வெகுஜன எதிரிகள்!

எனவே உங்களது மனித உரிமைகளை வென்றெடுக்க நீங்கள் தான் முதன் முதலில் கைகொடுக்க முன்வர வேண்டும். இதைத் தடுப்பவர்கள் எவராக இருந்தாலும் — அந்த ஊரில் எந்தக் கொம் பஞை இருந்தாலும் — அவனுக்கு எதிராக இந்த நாடே திரண்டு உங்கள் பக்கம் வலுவாக நிற்கும் என்பதையும் மறந்து விடாதீர்கள். சாதி வெறியர்களின் விஷப் பற்கள் பிடுங்கி எறியப்படும் என்பதையும் மறவாதிர்கள்.

இந்தப் பிரச்சினையில் ஒத்த கருத்துக் கொண்ட அணவரும் ஓன்றினைந்து சகல வழிகளிலும் போராட்டத்தைத் தொடர வேண்டும். பிரசார மூலம், நடைமுறை இயக்கங்களின் மூலம், நேரடி நடவடிக்கைகள் மூலம் சகல தரப்பு மக்களையும் ஓரணியில் திரட்டி இந்தச் சாதிச் சனியனை விரட்டியடிக்க சகல சக்திகளும் ஓன்று திடை வேண்டும்.

ஒரு கடிதம்

நீண்ட நாட்களாக எனது மனதில் ஒரு குறை இருந்தது. அந்தக் குறை தங்களது சென்ற இதற்கு அட்டையைப் பார்த்ததும் பெரிதும் தீர்ந்துவிட்டது. எனது மதிப்புக்கு என்றுமே பாத்திரமான திரு. சி. வி. வேலுப்பிள்ளையின் உருவத்தை அட்டையில் பார்த்த பொழுது பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

நீண்ட காலமாக எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்து வரும் திரு. சி. வி. யின் உருவும் அட்டைப் படமாக வெளிவந்திருப்பது இதுவே முதல் முறை என நம்புகின்றேன். மல்லிகைக்கு எனது மனப்பூர்வமான நன்றி.

நமது பிரதேசத்தில் மல்லிகை கடைகளில் கிடைப்பதில்லை. இது நமக்கெல்லாம் பெரிய குறை. கடைக்காரர்களிடம் கேட்டால் உதட்டைப் பிதுக்குகிறார்கள். அவர்களுக்கும் இதில் அக்கறையில்லை. எனவே என்னைப் போன்றவர்கள் ஒரு திட்டத்தை முன் வைத்துச் செயல்படுத்தலாம் என நினைக்கின்றேம். ஊருக்குப் 10 சந்தா என்ற விகிதத்தில் தரமான ரசிகர்களை அணுகிச் சேர்க்கலாம் என்பது நமது எண்ணம். இப்படியே ஏனைய பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் நம்மைப் பின்பற்றி சந்தா இயக்கத்தை விரிவாக்கி னால் நல்ல சஞ்சிகைக்கு நமது உளப்பூர்வமான ஒத்துழைப்பை நல்கியவர்களாவோம், தரமான ரசிகர்கள் மத்தியில் இன்று மல்லிகை பேசப்படுவது கண்டு என்னைப் போன்றவர்கள் திருப்பதிப் படுவது போதாது. இப்படியான இலக்கியச் சஞ்சிகைகள் இன்னும் ஆரோக்கியமாக வளர்வதற்கு வேண்டிய உரத்தை இட்டுப் பாதுகாக்க வேண்டும்.

ஒரு உண்மையை எம் போன்றவர்களால் உனர் முடிகின்றது. இன ரீதியான ஒற்றுமை, தயிழ் மொழி மீதான பாச உணர்வு எனக் 'கதைக்க'ப் பழுப்பியவர்கள் இதுவரை செய்யாத சாதனையை நீங்கள் செய்து காட்டியுள்ளீர்கள். மலையகத்து மக்களின் புதல்வர்களாக உருவெடுத்த கே. கணேஷ், என். எஸ். எம். இராமையா, தெவிவத்தை யோசப், இரா. சிவலிங்கம், சி. வி. வேலுப்பிள்ளை போன்றவர்களை அட்டையில் போட்டுக் கொரவித்த பெரும் இலக்கிய நெஞ்சம் இருக்கின்றதே அதை மலையகத்தவன் என்றுமே மறக்கமாட்டான்.

மல்லிகை ஒன்றுதான் மலையகத்து மக்களின் இலக்கியப் பிரதி நிதிகளுக்குச் சரியான இடத்தையும் அவர்களுக்குரிய தகுதியான அந்தவித்தினையும் கொடுத்துக் கொரவித்துள்ளது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளும் அதே சமயம் மலையகத்தில் மல்லிகைக்குச் சரியான ஆகரவில்லையோ என்ற எண்ணத்தையும் எனக்குள் தூண்டியுள்ளது. குறிப்பாக மலையகத்தில் எந்தப் பட்டணங்களிலும் கடைகளில் மல்லிகையை வாங்க முடிவதில்லை- இது ஒரு கஷ்ட நிலைமை. எனவே மல்லிகை அதன் சுலைஞர்களுக்குச் சுலபமாகக் கிடைக்க வழியொன்று செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

பதுளை:

ம. சந்தனம்

வ. அ. இராசரத்தினம்

இம் மாதம் அட்டையை அலங்கரிக்கும் எழுத்தாளர் திரு. வ. அ. இராசரத்தினம்.

பழம் பெரும் எழுத்தாளரான இவர் ‘ஸமூகேசரி’ காலத்திலீ ருந்தே எழுதத் தொடங்கியவர். சிறுகதை, நாவல், இலக்கியக் கட்டுரை, ரேடியோ நாடகம் என இவரது படைப்புப் பட்டியல் நீண்டதாக இருக்கும்.

மல்லிகையின் அடிப்படைக் கருத்துக்களுக்கு எதிராக உள்ளவர் களைக் கூட, மல்லிகை காலாகாலத்தில் அன்றைது தகைமைகளை உணர்ந்து பாராட்டி வந்துள்ளது; முகப்புப் படம் போட்டுக் கொரவித்துவந்துள்ளது இதை இலக்கியங்கைம் நன்கறியும், அப்படிப் பாராட்டப்பட வேண்டிய தகைமை முற்றும் வாய்க்கப் பெற்றவர் தான் நன்பர் வ. அ. இ.

கருத்து முரண்பாடுகள் இருந்த போதிலும் கூட, ஸமூத்தில் நடந்த இலக்கியப் போராட்டங்களில் தனது பங்களிப்பைச் செல்வனே செய்தவர் இராசரத்தினம் அவர்கள். இலக்கியப் பிரச்சினைகளைக் களத்தில் சந்திக்கும் முகமாக இலக்கையின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கு அடிக்கடி பிரயாணம் செய்து வருபவர் இவர்.

தமது துணைவியாரை இழந்த போதுகூட, அந்த மாபெரிய சோகத்தை இலக்கியச் சிறுஷ்டியாக்கி நாலுருவில் ஆக்கித் தந்த வர் இந்தப் படைப்பாளி.

சாஹித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டவரான இவர், பல இலக்கியத் தொகுதிகளின் கர்த்தாவுமாவார். அயராது எழுதிக் கொண்டே இருக்கும் இவரது செய்ப்பிடம் முதாராகும். ஆகிரியத் தொழில் செய்பவர்.

இவருடன் இலக்கியச் சம்பாஷணை செய்வது ரசனை மிக்க அனுபவமாகும்.

கருத்து வழி முரண்பட்ட போதிலும் கூட, நட்பு வழி நின்று மல்லிகையின் சாதனைகளை முதிப்பவர், பல நூல்களாக உருவெடுக்கூடிய ஆக்கங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் இவரது படைப்புக்கள் ரளிக்கப் பெருமக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

புதிய தலைமுறையினருக்கு இவரது படைப்பு வேலைகளில் கணிசமான பகுதி இன்னமும் தெரிந்திருக்கவில்லை. நமது விமர்சகர்களும் ஸமத்துப் படைப்பாளிகளைப்பற்றி விரிவான தனி நபர் விமர்சனம் இதுவரை செய்திருக்காததும் இதற்கொரு காரணமாகும். இவரது ஆற்றல் மதிக்கப்பட வேண்டியதொன்றுகும்.

பேராசிரியர் சோமசுந்தரம் செல்வநாயகம்

ஓரு நஸ்பனின் அஞ்சலி

விதியின் குரூர தாண்டவத் திற்கு யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் 23 - 5 - 79 அன்று பவி யாகிற்று.

அது தனது முதலாவது புளியியற் பேராசிரியரைக் கற்பணியிலுங் கூடக் காணமுடியாத ஒரு கொரே விபத்தில் இழந்தது.

பேராசிரியர் சோமசுந்தரம் செல்வநாயகம் காலமானார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மண்வளத்தினின்றும் முகிழ் ததுக்கிளம்பி அந்த மண்வளத்தையே தனது ஆராய்ச்சித் துறையாகக் கீக் கொண்டு, யாழ்ப்பாண மண்வள விருத்தியின்றும் அதன் அறிவு வியாப்தியின்றும் நம்பிக்கைச் சுடர்களில் ஒரு வராக விளங்கிய ‘சோ. செ.’ காலமானார்.

இந்த மரணத்தைக் காலமானார் என்று சொல்வது பொருந்

தாது. காலன் ஒருவரது, ஓரு கல்வி நிறுவனத்தினது, ஒரு குடும்பத்தினது எதிர்காலத்தை சிதைத்துச் சூறையாடிய ஊழிக் கூத்தினை அவ்வாறு கூறமுடியாது. அவ்வாறு கூற மனமும் ஒப்பாது.

‘சோ. செ’ எனது ஓரு சாலை மாணவன். கல்லூரி நண்பன், பல்கலைக் கழகச் சக மாணவன், கல்லூரியென்றில் சக ஊழியன். சக மாணவியொருத் தியின் காதற் கணவன், இறுதியில் ஒரே பல்கலைக் கழகத்தின் சக ஊழியன்.

புளியியற்றுறைப் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் தன் புளியியல் அறிவு கொண்டு தமிழியலறிவினை வொப்படுத்தியவர். பண்டைய தமிழகத்தின் புளியியலமைப்புப் பற்றியும், நலீனத மீற்று கூறும் நல்லுகைத்துண் மொழிபெயர்ப்புப் பிரச்சினைகள்

பற்றியும் சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிய வர்.

செல்வநாயகத்தின் மறைவில் தமிழியலும் தாக்கப்படுகின்றது.

செல்வநாயகத்தின் வாழ்க்கை மிக முக்கியமானது; முன்னுதார மாக விளங்குத்தக்கது. செல்வநாயகத்தின் முழு வாழ்க்கையும் - அறிவுத்துறை முதல் அகத் தினைவரை சுகலதும் - செய்வன திருந்தச் செய் எனும் கோட்டபாட்டுன் ஒளிக்கதிராகவே அமைந்தது. தன்னம்பிக்கை யடையன்தான் வாழ்க்கையை எதிர்நோக்க முடியுமென்பதற்கு அவரது வாழ்க்கை ஒரு விளக்கம். தான் கண்ட உண்மையையே தன் ஒரே ஏசமானாக விசுவ சித்து வாழ்ந்துவந்தவர்.

இத்தகையோரின் இழப்புத் தான் காவிய சோகத்தை ஏற்படுத்துவன்.

காலம் மறைப்பதனால் காவியப் புகழ்கள் ஓடுக்கப்படக் கூடாது. செல்வநாயகத்தின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் தனி நூலாக வெளிக்கொணரப்படல் வேண்டும். இது செல்வாவின் மாணவர் பரம்பரைக்கு யாழிப் பாணம், ஏன் முழுப் புவியியலுகே இடும் உரிமைக்கட்டளை.

செல்வாவின் அந்பு மனைவி, ஆசைப் புதல்வர்கள் புதல்வி இன்று கருங்கடவிற் காற்றியத்த கப்பல்கள். செல்வாவின் ஆத்மாகலங்கரை விளக்காக நின்று அவர்களை வழி நடத்தும். அவர்தன் குடும்பத்தின்பால் வைத்திருந்த பாசம் அந்தப் பணியைச் செய்விக்கும்.

செல்வாவின் மரணத்திற்கான அநுதாபத்தைக் கூற முனையும் பொழுதுதான் அந்த அநுதாபத்தை அவரது நண்பர்கள்

தத்தமக்கே தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற உண்மை பளிச்சிடும்.

நல்லவர்கள் மறையும் பொழுது நமது இரத்தத்தின் பலம் குறைக்கப்படுகிறது. உண்மையில் எமது சமுதாயத்தில் இத்தகைய மரணங்கள் தான் தெய்வம் எனும் கோட்பாட்டைத் தேவையாக்குகின்றன. ஏனெனில் தெய்வமில்லையேல் தேற்றமில்லாது போய்விடும்.

வளர்க் செல்வாவின் நினைவு.

கார்த்திகோ சிவத்தம்பி

இவ்வாண்டு இலக்கியச் சிந்தனை அமைப்பின் நாவல்பரிசு, நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் பலரின் கணிப்பினையும் பெற்ற கி. ராஜநாராயணன், ஜெயந்தன் ஆகிய இருவருக்கும் கிடைத்திருப்பதாக அறிகின்றேம்.

சமாதான நீதவான்

மேடையில்
‘சாதி எங்கே
இருக்கு?’ தென்
கர்ஜிக்கின்ற
அவர்—
வீட்டுக்கு
யாரேனும்
தாழ்த்தப்பட்டவர்
வந்தால்
முற்றத்திற்கே வந்து
விசயத்தை
முடித்து
அனுப்பிவிடுவதில்
நிபுணர்.

கி. இரா. தணபாலசிங்கம்

எழுத்து இலக்கியம் எழுத்தாளர்கள் முன்னுலின்றுள்ள

பிரச்னைகளும் பணிகளும்

பிரேம் ஜி

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் அதன் 25-வது ஆண்டு விழாவை அனுஷ்டத்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், இந்தக் கால் நூற்றுண்டுக் காலத்து இலக்கியச் சாதனைகள் பற்றியும், இன்று ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்னைகள் குறித்தும் சிந்திப்பதும், இந்தப் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான தேடல்களில் பிரக்களும் பூர்வமாக ஈடுபெறுவதும் அவசியமாகும்.

கடந்த இரண்டாரை தசாப்தகாலத்தில் இ. மு. எ. ச. வும், சமூத்து எழுத்தாளர்களும் ஈடுப்புக் கொண்ட முக்கியமான இலக்கியச் சாதனைகளும், பெறுபேறுகளும் எவ்வ?

1. சமூத்தைக் கணமாகக் கொண்ட, சமூத்து மக்கள் மத்தியிலிருந்து பாத்திரங்களை வடித்தெடுத்த, பாத்திரத்திற் கேற்ற பாண்டியைப் பேசகிற தேசிய வாழ்வை படைப்புவமாகக் கொண்ட தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டின் உணர்வுபூர்வமான வெளிப்பாடும், இந்த இலக்கியக் கோட்பாடு சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பொதுத் திசையமைவாக மாறியமையும்,

2. தென் இந்திய வர்த்தக இலக்கிய மயக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு, சமூத்து மக்களின் பிரச்னைகளில், வாழ்வில் காலகோள் கொண்ட சமூத்துத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகளை சமூத்துவாசகர்கள் வரவேற்கும் ஒரு புதிய பிரச்னையினை, இலக்கிய விழிப்பினை இயக்க பூர்வமாக உற்பளித்தமை.

3. பிரக்களு பூர்வமான இலக்கிய விழிப்பைத் தொடர்ந்து சமூத்து எழுத்தாளர் அணி வியாபித்துச் சென்றமையும், சமூத்து இலக்கியப் படைப்புகள் விசாவித்தமையும்.

4. சமூத்தின் பிரசர முயற்சி களும், பிரசரக் களங்களும் தோன்றியமையும், ஸ்திரமுமற்றமையும்.

5. பல்வேறு கருத்தோட்டங்களைக் கொண்ட, பல்வேறு பிரதேசங்களிலுள்ள எழுத்தாளர்கள் தத்தமது கருத்தோட்டத்திற்கமைய தேசிய—ஸ்தல அளவில் ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரண்டமையும் செயற்பட்டமையும்.

6. சமூதாயத்தில் முதலில் ஜனநாயக மாற்றத்தையும்,

அதைத் தொடர்ந்து சோஷலிஸ் மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்திகப் போராடும் ஜனநாயக எதார்த்த வாத, சேஷனியை எதார்த்த வாதக் கருத்துருவங்கள் ஈழத்து இலக்கிய அரங்கில் வலுவான இலக்கியக் கோட்பாடுகளாகச் சக்திப்பட்டமை.

7. சோஷலிஸத்தின் வெற்றி யோடுதான் தேசிய இணப் பிரச்சனைக்கு முழுமையான, இறுதியான தீர்வு காணப்பட முடியும் என்ற போதிலும், ஜனநாயக வளர்ச்சிக் கட்டத்திலும் இப்பிரச்சனைக்கு ஒரு பூர்வாங்க, ஜனநாயகத் தீர்வு காண முடியும் என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுவதில் எழுத்தாளர்கள் கணிசமான வெற்றியிட்டியமை.

ஆனால் இன்று இந்தப் பல வேறு சாதனைகளுக்கும், ஆதாரங்களுக்கும், நிலைபாடுகளுக்கும் பயங்கரமான ஆபத்தும் அச்சுறுத்தலும் தோன்றியுள்ளன.

1. மேலும் முதலாவித்துவமயமாக்கப்பட்ட, அதாவது மேலும் படுமோசமான அளவுக்கு வர்த்தக மயமாக்கப்பட்ட தென் இந்திய சஞ்சிகைகளினதும் புத்தகங்களினதும் கட்டுப்பாடற் ற இறக்குமிக்கு மீண்டும் இடமளிக்கப்பட்டாம ஈழத்து தமிழ் இலக்கியத்தின் அன்னமைக்கால சாதனையும் பெறுபேறுகளையும் ஏன் அதன் அடித்தளத்தையும் கூட அடிசாய்த்து வருகிறது.

2. தமிழ் நாட்டின் வர்த்தகமயமான நகிலு இலக்கியம் ஈழத்து வாசகர்களை மீண்டும் சர்க்கத் துவங்கியுள்ளமை வாசகர்களின் இலக்கிய ரசனையைக் கொட்டசைப்படுத்த ஆரம்பித்துள்ளது.

3. ஈழத்து இலக்கியப் படைப் புகளை ஈழத்து வாசகர்கள் விரும்பி வரவேற்க ஆரம்பித்த ஆஞ்சாக்கியமான நிலை, அந்த இலக்கிய விழிப்பு, அந்தத் தேசிய உணர்வு குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படுகிறது.

4. பெரு மூலதன பலத்தைக் கொண்ட தமிழகத்து வர்த்தக இலக்கியப் போட்டியின் முன்னர், கடந்த ஒரு ஏழு ஆண்டுகளில் அரும்பி மஸ்ரந்த ஈழத்தின் ஸ்தாபன ரீதியான பிரகரமுயற்சிகள் தாக்குப் பிடிக் கமுடியாது கருகி மாண்டொழிய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. கடந்த ஏழு ஆண்டுகளுள் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் ஓராயிரத் திற்கும் அதிகமான நூல் கள் இவங்கையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையின் பகைப்புலத்தில் இப்புதிய அச்சுறுத்தவின் பயங்கர அழிவுபார்க்கப்பட வேண்டும்.

5. தென்நாட்டு வர்த்தக இலக்கிய மாரிஸம் ஈழத்து வாசகர்களை மருட்டி மயக்கி வருவது ஈழத்து மக்களின் வாழ்வை, வாழ்க்கைப் போராட்டங்களை அவர்களின் ஆசை-அபிவாழங்களையும், சோக-சொப்பனங்களையும் சித்திரிக்கும்; தமிழகத்தின் பொது இலக்கியப் பண்பாக இல்லாத, ஆனால் ஈழத்து இலக்கியப் பண்பின் தனிச் சிறப்பாக உள்ள ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு பெருமதிப்பை தமிழகத்திலும் ஈட்டித் தந்த எதார்த்தவாத இலக்கியப் போக்கிற்குச் சமாதி கட்டுவதாக அமையும்.

6. தென் இந்தியப் போட்டி பெருமளவு குறைநக்கப் பட்ட கால கட்டத்திலேயே மிகக் கஷ்டமான நிலைமைகளில் வெளிவந்த சில சஞ்சிகை

கள் கூட இன்று அழிவின் விளைம் புக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளன.

7. தாம் நீண்ட நெடிய போராட்டங்களின் மூலம் பெற்றெடுத்த ஆதாயங்கள், முன்போதல்கள், வளர்ச்சி வாய்ப்புகள் அனைத்துமே அழிந்துபடும் குழவில் எழுத்தாளர்கள் விரக்கியடைய, நம்பிக்கையில் கூக்க ஆரம்பித்துள்ளமை இலக்கியப் படைப்பில், இலக்கிய வெளிப்பாட்டில் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்துவதுடன் எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையிலும், இலக்கிய மதிப்புகள் — பெறுமானங்கள் பற்றிய மதிப்பிடுகளிலும் தொய்வையும் நபுஞ்சத்தையும் ஏற்படுத்தும்.

8. இந்த நிலை எழுத்தாளர்களின் ஸ்தாபன ரீதியான இயக்கத்தை — செயல்பாட்டை பெறிதும் பாதிக்கும்.

9. முற்போக்குக் கருத்து நிலை கள் தற்காலிகமாகவேனும் பின்தள்ளப்பட்டிருப்பதும், பிறப்போக்கு பாலிச நிலைபாடுகள் தலைதூக்கியும் வலுப்பட்டும் இருப்பதும், முற்போக்கு அணிகளின் ஜக்கியன்மையும் ஜனநாயக, சோஷலில் இலக்கியக் கோட்பாடுகளையும், இக் கருத்துருவங்களை உள்ளடக்கமாகக் கொண்ட இலக்கிய வெளிப்பாடுகளையும் பாதிக்கும் மக்களுக்கு, குறிப்பாக சமுதாயத் தின் மிக மிக முற்போக்கான பகுதியான — போர்க்குணமிக்க படைப்பிரிவான உழைமுக்கும் வர்க்கங்களுக்கு நம்பிக்கையும் போர்க்குணமும் ஊட்டிச் செயலுக்குத் தூண்ட வேண்டிய இலக்கியமே. அதைப் படைக்க வேண்டிய எழுத்தாளர்கள் விரக்கி நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறார்கள்,

10. மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள், நீண்ட போராட்டங்களின் மூலம் ஈட்டப்பட்ட ஜனநாயக சுதந்திரங்கள்— ஜனநாயக நிறுவனங்கள் அச்சுறுத்தப்படுவதுடன், பாலிச ம் அதன் நேரடியான, அல்லது மறைமுகமான வடிவில் வெளிப்பாடு பெற்று வருகிறது. பெரும்பத்திரிகை நிறுவனங்கள் பரிபூரணமாக முதலாளித்துவமயமாகக் கம்பட்டுள்ளமையும், முதலாளித்துவ அரசு ஏகபோகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளமையும், சிறபத்திரிகைகள் வெளிவர முடியாத பொருளாயத — அரசியல் நிலைமைகள் தோன்றியுள்ளமையும் எழுத்தாளர்களின் பிரசரக்களங்களை இல்லாதொழில்பதுடன், எழுத்துச் சுதந்திரத்தையும் குட்டிச் சுவராக்குகிறது.

11. தேசிய இனப் பிரச்சனைக்கு ஒரு ஜனநாயகத் தீர்வுகாணும் முயற்சியில் எழுத்தாளர்களும் மற்றும் ஜனநாயகசக்திகளும் வெற்றியை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்த ஒரு காலப் பகுதியில் பிறப்போக்கு ஈட்டிய வெற்றியே இப் பிரச்சனையே மேலும் சிக்கல்படுத்தியுள்ளது. தேசிய ஜக்கியம் பற்றிய மூடு திரைகளுக்குப் பின்னால் இன அழிப்பு முயற்சிகள் கபடத்தனமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட மக்களின் ஜக்கியம் சீர்குலைக்கப்படுதல். திட்டமிட்ட குடியேற்றம், முன்னைய தாபபடுத்தவிலும் படுமோசமான நடைமுறைகள் அசமத்துவத்தையும் உரிமையையும் மேலும் தீவிரப்படுத்துவதுடன் தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய தாயகங்களே பறிக்கப்படும் ஆபத்து ஏற்பட்டுள்ளது. இவை இவைபாகவே தமிழ் இலக்கியம், கலை, பண்பாடு ஆகியவற்றைபும் அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாக்குகின்றன.

12. இன ஒதுக்குதல், இனப் பாருபாடு, இனப்பக்கமை; இனப் பூசல் அரச கொள்கை நடைமுறை மட்டத் திற்கு 'யர்த்தப்பட்டு'ள்ளதால் அமைதியான தேசிய வாழ்வு - நடவடிக்கைகளும் பயங்கரமான அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த நிலைமைகளில் சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு விடுக்கப்பட்டுள்ள சவாலைத் தைரியத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் போர்க்குணமிக்க உறுதிப் பாட்டுடனும் ஏற்படுதே சமுத்து எழுத்தாளர்களின், அவர்களது ஸ்தாபனங்களின் முதல் கடமையும், இரண்டாவது கடமையும், மூன்றாவது கடமையுமாகும். இந்தச் சவாலை ஏற்ற ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் என்ன?

இன்று, சமுத்து மக்களின் வாழ்வை, பிரச்சினை பிரதி பலிக்கும் தேசிய, ஜனநாயக எதார்த்தவாத இலக்கியங்களை கூடுதல் கூடுதலாகச் சிருஷ்டிப் பது:

இரண்டு, சமுத்து இலக்கியத்தை சமுத்து வாசகர்கள் வரவேற்ற அந்த ஆரோக்கியமான சூழலைப் பாதுகாக்க வாசகர்மத்தியில் தொடர்ந்து பலதரப்பட்ட ஸ்தவங்களில் இயக்கம் நடத்துவது.

மூன்று, தென் இந்திய வர்த்தக இலக்கிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போராடும் அதே வெளிமீல் இலங்கை - இந்திய இலக்கியப் பரிவர்த்தனையில் ஒரு கோட்டா முறையைக் கொண்டு வருவதற்காக இயக்கம் நடத்துவது (இந்திய சஞ்சிகைகளின் திறக்குமதி மீதிருந்த கட்டுப்பாடு நீக்கப்பட்டபோது இ. ம. எ. ச.) - எ. கு. ப. சார்பில் நாம் ஜனத்திபதிக்கு ஒரு மகஜரை

அனுப்பி வைத்தோம்: அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வர்த்தக அமைச்சரை ஜன திபதி பணித்திருப்பதாக அவரது செயலாளர் எமக்கு அறிவித்திருந்தார். அமைச்சரின் பணித்தவின் பேரில் இருக்குமதி ஏற்றுயதி ஆணையாளர் எமது பிரதிநிதி களைச் சந்தித்தார். இதைத் தொடர்ந்து எமது வேண்டுகோளின் பேரில் இருவழி வர்த்தகத் தொடர்பை ஏற்படுத்த அமைச்சர் எடுத்துள்ள நடவடிக்களை விவரித்து அமைச்சரின் செயலாளர் எமக்கு ஒரு கடித்ததை (27/4) அனுப்பியுள்ளார். இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்ட திருவாளர்கள் சச்சிதாந்தங்கள், சி. வி. வெலுப்பின்னை உட்பட மற்றும் நண்பரிகளுக்கும் எமது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறோம். இந்தியாவுக்கு சமுத்துச் சஞ்சிகைகளையும் நூல்களையும் அனுப்பும் புதிய வாய்ப்புகள் தொன்றியுள்ள போதிலும் இதிலும் பல கஷ்டங்களும், சிக்கல்களும் இன்னமும் உள்ளன. இவை சம்பந்தமாக அமைச்சரைச் சந்தித்து நடவடிக்கை எடுக்க நாம் முயற்சித்து வருகிறோம்);

நான்கு, சமுத்துப் புத்தக, சஞ்சிகை வெளியீட்டு முயற்சிகளை, அவை இன்று முகம் கொடுக்கும் அழிவிலிருந்து பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்குமாறு ஜனத்திபதிக்கு அனுப்பப்பட்ட மகஜ ரில் முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளை வென்றெடுக்க விரிவான இயக்கத்தை நாடு முழுவதிலும் நடத்துவது, (முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகளில் முக்கியமானவை: (1) இலங்கை இந்திய வர்த்தக பரிவர்த்தனையில் ஒரு கோட்டா முறையைக் கொண்டு வருவது; (2) இலங்கையில் வெளியீட்ப்படும் நூல்களிலும், சஞ்சிகைகளிலும்

குறைந்தது 50 பிரதிகளை
பொது வாசகசாலைகளுக்காக
வும், பாடசாலை வாசகசாலை
களுக்காகவும் வாங்க அரசு மத்
திய புத்தகக் கொள்வனவு சபை
ஒன்றை அமைப்பது; (3) நூல்
களையும், சஞ்சிகைகளையும் வெளி
யிடுவோருக்கு நியாய விலை
யிலும் உத்தரவாதமான அடிப்படையிலும், கடதாசியும் மற்றும்
சாதனங்களுக்கு வழங்குவது;
(4) ஸமுத்துச் சஞ்சிகைகளுக்கு
அரசாங்க, கூட்டுத்தாபன விளம்
பரங்கள் வழங்கி உதவுவது.

ஐந்து, எழுத்தாளர் கட்டு
றவுப் பதிப்பகமும் ஏணைய பதிப்
பகங்களும் மேலும் முனைப்பாக
வும், செயல் வேகத்துடனும்
இயங்குவது, எழுத்தாளர்களுக்கு
கடன்வசதிகள் வழங்க வேண்டும்
என்று நாம் பல காலமாக
நடத்திய இயக்கத்தைத்
தொடர்ந்தும், அரசு அமைப்பு
களில் விடியறுத்தியதைத்
தொடர்ந்தும், வங்கிகள் கடன்
வசதிகளை வழங்க ஆரம்பித்துள்ளன.
இதைப் பயன்படுத்தி
நூல்களை வெளியிடுவதில் சிரம
யில்லை. மூலதனம் இல்லையே
என்று முடங்கிக்கிடக்கத் தேவை
யில்லை. அச்சக்கங்களின் கட்ட
ணம் எக்கச்சக்மாக ஏறியுள்ள
தால் புத்தக வெளியிட்டு நிறு
வனங்கள் குறைந்தது அச்செச்
முத்துச் சாதனங்களையாவது
பெற்றிருப்பது அவசியம்.
குறைந்தது 800 பிரதிகளை
விற்றுப் பணம் கிடைத்தால்
தொடர்சியான நூல்வெளியிடு
காரியசாத்தியமற்றதென்றால்,
வாசகர் வட்டங்களை அமைத்து
வெற்றிகரமாக இயக்குவதே
இதற்குள்ள ஒரே மார்க்கம்,
சிலந்திவலை போன்ற வர்த்தக
ஏஜன்விகள் பொன்படுத்தப் பட
லாம். எனினும் வாசகர் வட்டங்களே
வெற்றிக்கான அடிக்காலமாக
இருக்க முடியும்; நாடு

முழுவதிலும் ஸமுத்து இலக்கியங்களை விற்று உதவ ஒரு நாறு
பேர்களாலே, ஒரு இருபது பேர்கள் தானும் முனைப்புடன் செயல்
பட்டாலே இந்தச் சாதனையை
சட்டிலிடலாம். ஸமுத்து வர்த்தக
பிரசர் முயற்சிகள் தென் இந்தியப் போட்டியின் முன்
தமது கதவுகளை முடிவரும் இன்று, இலக்கிய அக்கறையாளர்களின் முனைப்பான செயற்
பாடே ஸமுத்து இலக்கியத்தை
காப்பதற்குள் ஓரே மார்க்கம்,
ஒரே நம்பிக்கை.

ஆறு. ஸமுத்து இலக்கியம்
விளைகியும் முதிர்ச்சியுற்றும்
வருகிற நிலையில் திட்டமிட்ட
பாரித்திகள், ஆய்வுகள், செயற்
கள் படைப்பு முறைகள் மூலம்
இது மேலும் பக்குவப்படுத்தப்
பட வேண்டும். இதற்கான
முயற்சியை இ. மு. எ. ச. வும்,
எ. க. ப. வும் மேற்கொள்ள
விருக்கின்றன. பேராசிரியர்
சிவத்தமிழைத் தலைவராகவும்,
பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி,
சன்முகதாஸ், நந்தி சிவஞான
சுந்தரம், ஸமுத்தின் தலையா
கவிஞர் முருகையன் முதலா
ஞேரை பீடாதிதிகளாகவும்
கொண்டு படைப்பு கலை இலக்கியை
நிலையம் (இன்ஸ்டிடியூட்
அல்லது அகடமி ஒஃப் கிறியே
டின் விட்டரேச்சர் அன் ஆர்ட்ஸ்)
ஒன்றை நிறுவ தயாரிப்புகள்
செய்யப்படுகின்றன. நாவல் —
சிறுக்கை — நாடகம், கவிதை,
கட்டுரை — வீமர்சனம் — பத்திரிகைக் கலை, உலக இலக்கியம்,
குழந்தை இலக்கியம், பண்ணைய
இலக்கியம் ஆகிய துறைகளைக்
கொண்டு இது யாழிப்பாணத்தில்
இயங்கும். இதன் செயல்பாடு
கள் முக்கிய கல்லூரிகளுக்கும்,
ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளை
களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட
வேண்டும். இதன் கிளை கொழும்
சில் வசதியைப் பொறுத்து

அமைக்கப்படலாம். இதற்கான பாடவிதானம் பேராசிரியர்கள் குழுவொன்றினால் தயாரிக்கப்படும்:

ஓமு. கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், விமர்சன அரங்குகள், எழுத்தாளர் — வாசகர் சந்திப்புகள், சிருஷ்டி இலக்கிய அரங்குகள் ஆகியன நாட்டின் முக்கிய பாகங்களிலும் நடத்தப்படுவதுடன், பிரதான கல்லூரிகள் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள் தோறும் இலக்கியச் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளும் ஆய்வரங்களும் நடத்தப்படலாம்.

எட்டு. உற்கணவேயுள்ள சில சஞ்சிகைகள் தொடர்ந்து வெளிவர, விற்பனையாக உதவிகளை வழங்குவதுடன், கலை - இலக்கியத்துறைகள் மட்டுமல்ல அறிவு, விஞ்ஞானம் மற்றும் துறைகளும் சார்ந்த சஞ்சிகைகளை வெளிக்கிக்காணர்வது.

இண்பது, ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகவும் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் நடைபெறும் போராட்டங்களில் எழுத்தாளர்கள் தீவிரமாகப் பங்குபற்றுவதுடன் உழைக்கும் மக்களுக்குப் போராட்ட உணர்வையும், புரட்சிகர போதத்தையும் ஊட்டி வறுப்படுத்துவது. முதலாளித்துவ சித்தாந்தத்தை எதிர்த்த. ஆக்கழுரவமான விஞ்ஞான சோஷவில் சித்தாந்த நிலைபாடுகளுக்காகப் போர்டுவது, ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, தேசிய, ஜனநாயக சோஷவில் சக்திகளின் பரந்த அனி அமைக்கவும், அவற்றின் போராட்ட இக்கியத்திற்காகவும் பாடுபடுவது.

பத்து, தேசிய இனப் பிரச்சைக்குத் தீர்வு காண, அசமத் துவங்களையும் ஒழிக்க, கயநிரி

ணய உரிமை உட்பட ஜனநாயக உரிமைகளை வென்றெடுக்க அனைத்து தேசிய, ஜனநாயக, உழைக்கும் வர்க்க சக்திகளுடனும் சேர்ந்து பாடுபடுவது.

இலக்கியத்தின் முன் னும் எழுத்தாளர் முன்னும் உள்ள பணிகளை நிறைவேற்ற, பிரச்சைகளுக்குத் தீர்வு காண:-

1. இ. மு. எ. ச. உட்பட எல்லா எழுத்தாளர் ஸ்தாபனங்களும் மேலும் முனைப்பாக வும் தீவிரமாகவும் செயல்பட வேண்டும்.

2. கருத்து வேறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாது எழுத்தாளர், இலக்கிய ஸ்தாபனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவும், ஒத்துழைப்பும் உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

3. எழுத்தாளர் ஸ்தாபனங்களும், நாடு முழுவதிலும் மூன்று ஆயிரக்கணக்கான இலக்கிய வட்டங்களும் ஒரு செயல் திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றுபட்டுச் செயல்பட வேண்டும். (இப் பிரச்சைகள் பற்றி ஆராய இவற்றின் பிரதிநிதிகளையும், சஞ்சிகை வெளியீட்டாளர்களையும் கொண்ட ஆலோசனைக் கூட்டம் ஒன்றை நடத்த இ. மு. எ. ச. தயாராக, உள்ளது. இத்தகைய ஒரு கூட்டம் மிகவும் காலோசிதமானதாகும்)

4. இலக்கிய வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு உதவ இலக்கிய நிதி ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டும்.

5. இலக்கிய வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்ட தேசிய, சமூக சக்திகளினதும் நபர்களினதும் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் இந்த இயக்கங்களுக்குத் திரட்டப்பட வேண்டும் *

கறிக்கடை

குடுக்கரையில் அமைந்திருக்கும் அந்தச் சிறிய பள்ளத்தில் நிறைந்து நிற்கும் அழுக்கு நீரில் தனது குழந்தையைக் குளிப்பாட்டுகிறூன் சிங்காரி.

அந்தக் குழந்தையின் உடலில் அழுக்குள் ஒட்டிப்போய்க் கிடக்கின்றன.

சில மணித்தியாலவுக்களாகப் பெய்த மழை ஓய்ந்து பத்து நிமிடங்கள் கூடச் சென்றிருக்காது. அந்தக் குளிரில்... எட்டு மாதங்கள் கூடச் சரிவரப் பூர்த்தியாகாத அந்தப் பச்சைப் பாலனைக் குளிப்பாட்டுகிறூன் அவள்.

அந்தக் குழந்தை குளிர்தாங்கமுடியாமல் வீரிட்டுக் கத்துகின்றது.

ஆனால்... அவள் சிங்காரி... அவளால் இவைகளை உணர்ந்து கொள்ள முடியாது, ஏனென்றால்—

அவள் ஒரு பைத்தியம்!
வயது முப்பதுக்கு மேலிருக்காது, சிவந்தவள், சுருட்கேசம், 'கண்டைதயும் திண்டதாலோ' என்னவோ தடித்ததேகம். பார்வைக்கு லட்சணமானவள்.

வீதியில் போவோர் வருவோர்க்கெல்லாம் சிங்காரியின் இந்தச் செயல் ஒரு காட்சியாகிவிட்டது

நானும் எனது இருக்கையில் இருந்தபடி அந்தக் காட்சியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்:

நான் ஒரு கடை முதலாளி.

ஒரு 'சன்னை' பெட்டிக்குள் வைக்கக்கூடிய பொருட்களை உள்ளடக்கிய ஒரு 'பெட்டிக்கடை' முதலாளி! வெற்றிலை, நம்புட்டான், கடலை, பீடி, பய்பாசிப் பழக் கிறல்கள், அன்னுசிப்பழத் துண்டுகள் இவைகள்தான் எனது முதலீடு!

அவள் சிங்காரி — இன்னும் அந்தக் குழந்தையை சாக்கடை நீரில் குளிப்பாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றாள்.....

யாழிப்பானம் பஸ் நிலையம்—

இந்த பஸ் நிலையத்திலிருந்து ஆஸ்பத்திரி பின் வீதியில் சிறிது நடந்தால் காரைநகர் பஸ்தரிப்பு நிலையத்தை வந்ததையலாம். இந்த பஸ் தரிப்பு நிலையப் பொறுப்பாளருக்காக அமைக்கப் பட்டிருக்கும் காரியாலயத்தை மருவி, பூட்டப்பட்ட நிலையிலுள்ளதொரு கடை, அந்தக் கடை விருந்தையின் இடதுபக்கத்தில்தான் எனது பெட்டிக்கடை.

வலது பக்கத்தில் ஒரு குடும்பம் — அந்தக் குடும்பத்தில் ஒருத்திதான் சிங்காரி.

நாய்கள்!

கே. ஆர். டேவிட்

சிங்காரி, அவளது சகோதரி காவேரி, அந்தக் குழந்தை— இந்தக் குடும்பத்திலுள்ள அங்கத்தினர் இந்த மூவருந்தான். பகல் நேரத்தில் என்னையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மழைக்குளிர்— நோன்கானை என்னால் அந்தக் குளின்றத் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை. நிலமும் சக்தியாகிக் குளிர்கிறது. நான் அமர்கின்ற அந்தப் பெட்டியில் குந்தியமர்ந்து, சாறத் தால் எனது உடலை மூடிக் கொள்கிறேன்.

சிங்காரியின் சகோதரி காவேரி, சக்தியாகிப் போய் விட்ட அந்த நிலத்தை கால்வால் துப்புரவு செய்து கொண்டு நீற்கின்றனர்.

அவள் சிங்காரி..... இனவும் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறார். குழந்தையின் கத்தல் ஒனி ஓயில்லை!

‘காவேரி..... உன்றை அக்காளின்றை வேலையைப் பாத்தியா..... குளிரிலை புள்ளைக்கு வருத்தம் வரப்போகிறு.....’

‘உவள் உப்பித்தான்..... காவேரி சரிவ சாதாரணமாகக் கூறுகின்றன்..’

‘ஏன் காவேரி, உன்றை அக்காளுக்குத்தான் பைத்திய மெண்டால், உனக்கும் பைத்தியமா? அந்தப் பிள்ளையைப் பறிச்சுக்கொண்டு வாவன். சாக்கடைத் தண்ணி புள்ளையின்றை மேலெல்லாம். அவியப்போகுது. எனது மனம் ஏனே துடிக்கின்றது.

அவள் காவேரி, தலையைத் திருப்பி சில வினாடிகள் பார்க்கின்றனர்.

‘எடு சிங்காரி..... புள்ளை சாகப்போகிதடி.....’ காவேரி

நின்ற இடத்தில் நின்றபடி கூறுகின்றனர்.

காவேரியிடம் உள்ளதொருதனிச் சுபாவம் என்னவென்றால், அவளுக்கு அதிகம் பழக்கமான வர்களையும், கோபக்காரரையும் வார்த்தைக்கு வார்த்தை ‘டாப்’ போட்டுக் கதைப்பாள். அதிலும் கோபக்காரரெண்டால் நிச்சயமாக ‘டாப்’ போடுவதைக் குறைக்கமாட்டாள்.

‘எடு..... என்றை புள்ளை தானே..... செத்தா சாகட்டும். இன்னுமொன்றைப் பெத்தாப் போகிறு.....’ சிங்காரி எந்த வெக்கதுக்கமுமின்றிக் கூறுகின்றனர்.

அவள் பைத்தியந்தானே!

‘நான் என்ன செய்யிறுது. அக்காள் ஒண்டுக்கும் சம்மதிக்க மாட்டாள்’ காவேரி திரும்பவும் அந்த நிலத்தைத் துப்புரவுப் படுத்துவதில் ஈடுபடுகின்றனர்,

நான் இந்த விரூந்தையில் பெட்டிக்கடை போட்டு இரண்டு மாதங்களாகின்றன. நான் வரும்போதே இந்தக் குடும்பம் இந்த இடத்தில் இருந்தது. சிங்காரி இதே இடத்தில் நின்ற கொள்வாள். காவேரி மட்டும் அந்தக் குழந்தையையும் தூக்கிக் கொண்டு ஒங்கவாரு கடையாய் ஏற்றிறங்கி பிச்சை எடுப்பாள். மாலையில் அவள் திரும்பும்போது தனக்கில்லாவிட்டாலும் சிங்காரிக்கு நிச்சயமாக ஏதாவது கொண்டு வருவாள்!

காலையில் புறப்படும் மோது மட்டும்—

‘அண்ணேசு..... அக்காள் ரேட்டுக்குப் போகிடும் பாத்துக் கொள்ளன.....’ இப்படித் தினசரி என்னிடம் கூறிக் கொள்வாள்.

பாசம், அதிலும் சகோதர பாசமல்லவா?

இந்தச் சகோதரிகளைப் பற்றிய வரலாறு இதுவரை யாருக்கூறுகின்றனர்?

குமே தெரியாது. அதிலும்... இந்தக் குழந்தையின் ஜனிப்புப் பற்றிய விபரம்.....

நான் ஒருநாள் அந்தப் பின்னையின் தகப்பணிப்பற்றிக் காவேரியிடம் கேட்டதற்கு -

‘நீ என்னடா மடையனுய் இருக்கிறோய்..... இந்தப் பூமியிலை சொந்தமென்டு சொல்ல ஒன்றுமே இல்லாமல் தெருத்தெரு வாய் அலையிறம்..... தெருக் கரையிலை கிடக்கிறவளின்றை புள்ளைக்குத் தகப்பணிக் கூறமுடியுமா? இப்பெவ்வாம் உன்றை பாதுகாப்பிலை அக்காளை விட்டிடப் போறன். இதுக்கு முன்ன மெல்லாம் தனியத்தான் விட்டிடப் போவன். சிலவேளை ஒரு கிழமைக்கும் அக்காளை நான் சந்திக்கமாட்டன். எங்கை யாவது தங்கிலுவன். பிறகு வருவன்.....’ தனது சகோதரி யின் நடத்தை கேட்டைப்பற்றி எவ்வளவு இலகுவாச அவள் கூறுகின்றார்.

‘ஏன் காவேரி..... சிங்கா கிக்குப் பைத்தியம் புடிச்சதாலை தானே இந்த நிலபரம்’ காவேரியின் மனதைச் சாந்தப்படுத்துவதற்காக இப்படிக் கேட்கின்றேன்:

‘இல்லை... பைத்தியம் புடிச்சாலென் புடிக்காட்டிலென்ன எங்களைப் போலே ஆக்கனுக்கெல்வாம் இதுதான் நிலபரம்’

இளம் வயது, முதிர்ந்த அனுபவம், காலம் கற்பித்த பாடங்கள்,

சிங்காரி இன்னமும் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டிக் கொள்கூக்கின்றார்.

குழந்தையின் கத்தல் ஒலி, எனக்கு மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கின்றது.

‘காவேரி..... நீ போய்

புள்ளையைப் பறிச்சுகிகொண்டு வா.....’

‘புள்ளையைப் பறிச்சால் அவள் தலையிலை கைவைச்சுக் குளறும்’

‘அப்பிடியெண்டால் சிங்கா ரையைப் புடிச்சு இழுத்துக் கொண்டு வா.....’

‘புடிச்சிமுக்க இப்ப கலகம் பண்ணுவன். கண்டதாலையெல்லாம் தூக்கி எறிவாள்’ கூறி விட்டு காவேரி அந்த விருந்தை யில் நிற்கின்றார். நான் மொன்மாக இருக்கிறேன்.

நீட்டுப்போக்கான வெள்ளைக் காரொரான்று வந்து நிற்கின்றது. அதிலிருந்து இருவர் இறங்குகின்றனர். அவர்களுடைய நடையுடை பாவனைகள் ‘அசல் வெள்ளைக்காரர்கள் என்றே கூறத்தோன்றும். ஆனால், அவர்கள் பேசுகின்ற தமிழ், இலங்கையர்கள்’ என்பதை முத்திரை குத்திக் காட்டுகின்றது.

வந்த அவர்கள் மீது அங்கு நின்ற அணைவரது கண்களும் சில நிமிடங்கள் தரித்தது.

நான் கூடத்தான்!

இவ்வளவு பெரிய காரில் வந்திறங்கிய அவர்களுக்கு எனது பெட்டிக் கடையில்’ என்ன வேலை இருக்கப் போகின்றது!

எனது கடையை அடுத்திருக்கும் மிகப் பெரிய கடைவாசலை நோக்கி வருகின்றனர்.

அந்தப் புதியவர்கள் மீது படிந்திருந்த எனது பார்வை, அவர்களிலிருந்து விடுபட்டு மீண்டும், சிங்காரிமீது படிகின்றது!

அந்தச் சாக்கடை நீரில் அவள் அந்தக் குழந்தையைக் குளிப்பாட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றார்: குழந்தையின்

அமுக்க ஓயவில்லை. என்ன செய்யலாம்.....

‘காவேரி..... நான் போய் புள்ளையை வாங்கி வரட்டா...’

‘அதுக்கென்ன...’
நான் சிங்காரிக்கருகில் வருகின்றேன்.

‘சிங்காரி..... புள்ளையைக் குளிப்பாட்டினது போது முழும்பி வா.....’

‘நீ போ... நான் வாறன்...’
‘நீ வந்தால்தான் நான் போவன்’

‘நீ என்ன என்றை புருஷனு; அவன் இப்படிக் கேட்கின்றார் நின்றவர்கள் சிரிக்கின்றனர். அவன் பைத்தியக்காரி என்பது எனக்குத் தெரியும், இருந்தாலும் சிறிது துக்கமாகத்தான் இருக்கின்றது. அந்தப் புதியவர்கள், அவர்கள்கூட சிங்காரியின் பேச்சைக் கேட்டுச் சிரிக்கின்றனர்கு’

‘சிங்காரி..... புள்ளையைத் தரப்போறியா இல்லையா..... நான் கோபமாகக் கேட்கின்றேன்.

அவனுக்கு எனது கோபம் புரியுமா?

நான் குழந்தையைப் பறிக்கிறேன். அமரும் இறுகப் பிடித்துக் கொள்கிறேன். ஒதுபெண்மணிடம் நான் தோற்பதா? இடது கையால் குழந்தையைப் பிடித்துக் கொண்டு வலதுகையால் அவளை அடிக்கிறேன். அவன் புரண்டு விழுகின்றார். நான் குழந்தையுடன் விழுந்தைக்கு வருகின்றேன்.

‘சிங்காரி..... உணக்கு உறுதாண்டி சரி..... உணக்கு அடி போதாது’ காவேரி சிரித்தபடி கூறுகின்றார். நான் குழந்தையைக் காவேரியிடம் கொடுத்து

விட்டு எனது இடத்தில் அமர்கிறேன்.

அந்த *டுப்பிளிக்கேற் வெள்ளோக்காரர் இருவரும் இந்தக் காட்சியிலே வயித்து நிற்கின்றனர்.

அவன் சிங்காரி, தனது இருகைகளையும் சேர்த்துக் கோவிப்பிடித்து அந்த அமுக்கு நீரை அன்றி தனது மேலெல்லாங்களற்றுகிறார். இடையிடையே தனது வாய்க்குள் விட்டுக் கொப்பளிக்கின்றார்!

அந்தப் புதியவர்கள் முகத்தைச் சுளித்துக் கொண்டு ஆளையாள் பார்க்கின்றனர்.

எனக்குக்கூட அந்தச் செயல் அருவருப்பைக் கொடுத்தாலும் உள்ளூர் அவளை நினைத்து வேதனைப்படுகின்றேன்.

காவேரி குழந்தையைத் தோளில் போட்டபடி நிற்கின்றார். அவளைப் பொறுத்தவரை எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. அவனுக்கு இந்தச் செயல்கள் புதியதல்ல!

கைகள் இரண்டையும் இணைத்துக் கோவிப் பிடித்து அந்த அமுக்கு நீரை அன்றிக்குளித்த சிங்காரியின் மணத்தில் ஏதோவொரு புதிய சிந்தனை அங்குமிகும் எதையோ தேடுகின்றார். இருந்தவள் எழுந்து அந்தத் தேநீர்க்கடையின் பின் புறமாகச் சென்று, குப்பை மேட்டில் போடப்பட்டிருந்த வெறும் ரின் பால்பேணியை எடுத்துவந்து, அதால் அள்ளிக்குளிக்கின்றார்.

‘கறிக்கடை நாய்கள்.....’ அந்தப் புதிய இருவரில் ஒருவன் கூறுகின்றார்.

எனது உணர்வுத் தளத்தில் ஏதோ ஒருவித தாக்கம். நான் திரும்பிக் காவேரியைப் பார்க்கின்றேன். அவனுக்கும் அந்தப்

பேச்கக் கேட்டுவிட்டது. அவள் சிலையாக இருக்கிறான். அவளைது பார்வை அந்தப் புதியவர்களில் நங்குரமிட்டு நிற்கின்றது.

‘இந்த அழுக்கு நீரிலை மனி சன் குளிப்பானு..... கறிக்கடை நாயல்தான் குளிக்கும்’ அவன் திரும்பவும் கூறுகின்றான்.

காவேரியின் கண்கள் இமைக் கவில்லை. வெள்ளை முளி சிவக் கின்றது. செந்தண்ணாய் சிவந்து விட்டது!

குழந்தையை என்னிடம் தருகின்றான். தந்தவள் அந்தப் புதியவர்களை நோக்கிச் செல்கின்றான்.

‘எடே... மகாராசா இப்ப என்னடா சொன்னனி....’ அந்தப் புதியவன் இப்படிக் காவேரி காளி ரூ பம் எடுப்பாளென்று எதிர்பார்க்கவில்லை. திகைத்துப் போய் மௌனமாக நிற்கிறஞ்சு.

‘என்னடா சொன்னனி..... அவள் என்றை அக்காள்டா..... அவளைக் கறிக்கடை நாடெயன்டு சொல்ல நீ ‘ஆரடா...’ காவேரி வார்த்தைக்கு வார்த்தை ‘டாப்’ போட்டுக் கடைக்கின்றான்.

‘எடேய் எங்களையும் அம்மா பத்துமாதம் கூமந்துதாண்டா பெத்தவ. என்றை உடம்பிலை ஒடுற ரத்தந்தாண்டா அவளின்றை உடம்பிலையும் ஒடிக் கொண்டிருக்கு. எங்களைக் கறிக்கடை நாயலென்டு சொல்ல உங்களுக்கென்னடா உரிமை கிடக்கு.....’

‘எடி..... அந்தக் கடைக் காறங்களை அக்காளை அடிக் கலாமெண்டால் நாங்கள் ஏனடி பேசக்குடாது’ அந்தப் புதியவன் இப்படியொரு கேள்வியைக் கேட்கின்றான்.

‘எடேய்..... அவன் எங்குஞ்கு உறவில்லையெண்டாலும்

அவன் எங்களைப் போலை ஒருதி தண்டா. அவன் எங்களை அடிக் கலாமடா..... ஏனெண்டால் எங்களுக்கொரு ஆபத்து வந்து விட்டால் அனைக்கிறதும் அவன் தாண்டா. எங்களைக் கறிக்கடை நாயலென்டு சொன்ன நீ, எங்களுக்கு ஒரு ஆபத்து வந்திட்டால் அனைப்பியா...’ காவேரி கேட்கின்றான்.

எனது இதயதுப்பின் வேகம் அதிகரிக்கின்றது. காவேரிக்குள்ள இந்தத் துணிவு எங்கில்லை! அவர்கள் பெரியவர்கள்.

நான், காவேரி..... பஞ்சத் தில் அடிப்பட்டுக் கொண்டிருப்ப வர்கள்!

சிறிது சிறிதாகப் பார்வையாளர் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றது,

‘காவேரி சும்மாயிரு’ நான் காவேரியை அடக்க முனிகின்றேன்.

‘நீ சும்மாயிரடா... இவங்களுக்கு நாங்கள் ஏன் பயப்பிடுவான். இவங்களைப் போலை ஆக்களின்றையாழ்க்கையை ஆராஞ்சுபார்த்தால். அதைவிடப் பெரியசாக்கடை இந்த உகடத்திலேயே இருக்காது. அப்பிடிப்பட்ட இவங்கள் எங்களை எப்பிடித்திட்டுவாங்கள்’

‘எடியேய் ஆக்களை அறிஞ்சுகடை’ அந்தப் புதியவன் கோபமாக அதட்டுகிறான்.

‘எடேய்... தெரிஞ்சுதாண்டா கடைக்கிறன். எங்களிட்டை உயிரொன்டுதாண்டா கிடக்கிறது. உங்கடை கர்க்கு நான் பயப்படமாட்டன்டா’ காவேரி விட்டபாடில்லை!

‘காவேரி..... போதும் நிப்பாட்டு’ நான் மீண்டும் அவளை அதட்டுகிறேன்.

‘எடேய் நீ பயந்தர்க்கு

கொன்னி, பேசாமல் இரு. உயிர் போன்ற மயிராச்சு....."

"எடு... வாயைப் பொத்தடி" அந்தப் புதியவன் கோபமாகக் கருகின்றன.

"எடேய் நாங்கள் வாயைப் பொத்திக் கொண்டால் உங்களைப் போலை ஆக்களின்றை ஊழ வுகளைப் பற்றி இந்த உலகத் துக்கு ஆரடா சொல்லுறது..... உங்களைப் போலை ஆக்களைப் பற்றி எங்களுக்குத்தாண்டா தெரியும்."

"என்னடி தெரியும் உங்கு" அவன் கேட்கிறன்.

"எடேய்... எங்களை போலை ஆக்களையெல்லாம் சுரண்டி..... கோடிக்கணக்கான பணத்தை யெல்லாம் நீங்கள் தேக்கி வைச்சிருக்கிறதாலை தாண்டா எங்களைப் போலை ஆக்களை வாம் கறிக்கடை நாயன்மாதிரி தெருக்கரையில் அழுக்கு நீர்த்

தேக்கங்களிலை கிடக்கிறம்..... நீங்களெல்லாம் பணத்தேக்கத் துக்குள்ளைக் கிடக்கிறியன். நாங்களெல்லாம் அழுக்கு நீர்த் தேக்கத்துக்குள்ளை கறிக்கடை நாயன்மாதிரிக் கிடக்கிறம்."

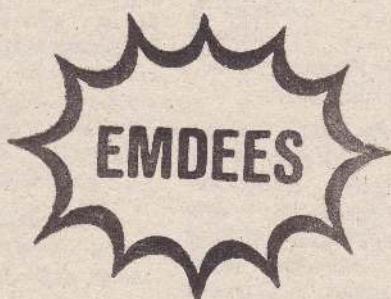
சிவந்த காவேரியின் கண்கள் கருஞ்சிவப்பாகி..... விஸ்வரூப மெருத்து நிற்கிறன்.

பார்வையாளர் மத்தியில் பெரும் அமைதி!

அந்தப் புதியவர்களால் தொடர்ந்து நிற்க முடியவில்லை புறப்படுகின்றனர்.

சிங்காரி, இந்தச் சமுதாயத் தால் பழிவாங்கப்பட்டு பைத் தியமானவள். இன்னமும் அந்த அழுக்கு நீரில் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

எனது உடலிலுள்ள மயிர் களெல்லாம் குத்திட்டு நிற்கின்றன!

நறுமணத்திற்கு
நுரை வளத்திற்கு
பளிச்சிடும் வெண்மைக்கு

எம்டீஸ் சோப்

எங்க ஏஜன்சி, தொழிற்பேட்டை, அச்சவேலி

வெகுஜன தகவல் தொடர்புத் துறையும் சமூக முன்னேற்றமும்

பியோதர் புருஸ்

சமுதாய முன்னேற்றத்தினைத் துரிதப்படுத்துவதிலும், தனி மனிதனின் ஆளுமையைக் கட்டிவளர்ப்பதிலும் வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்கள் முக்கிய பாத்திரத்தினை வகிக்கின்றன. இந்த உண்மையினைக் கருத்திற் கொண்டு சோவியத் அரசு வெகுஜன. தகவல் தொடர்பு சாதனங்களின் சர்வாம்ச வளர்ச்சிக் கான அனைத்தையும் செய்து வருகின்றது.

சோவியத் யூனியனில் 8/10 செய்திப் பத்திரிகைகள் 87 சோவியத் மொழிகளில் பிரசரமாகின்றன. தகவல் செய்கோள் களின் ஆணையும் டாட்டின் மூலமுடுக்கு எங்கனும் வாரைவி, தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் வியாபிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆண்டு தோறும் சோவியத் பத்திரிகைக் காரியாலயங்களுக்கு 60,000,000 கடிதங்கள் வருகின்றன. இதிலிருந்து நமது பத்திரிகைகளின் குறை, நிறைகளில் வாசகர்கள் எந்த அளவுக்குக் கரிசனை காட்டுகிறார்கள் என்பதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது.

சோவியத் பத்திரிகைகள் நவீன சோவியத் சமுதாயத்தின் ஆண்மீக வாழ்வினையும், சமூக - பொருளாதார நிகழ்வுப் போக்கு சளையும் திறந்த மனதுடன் பிரதிபலிக்கும் கண்ணுடிகளாக உள்ளன. இதனால்தான் சோவியத் வாசகர்கள் உலகின் மிகத் தகவலறிந்த வாசகர்களாகத் திகழுகின்றனர். சோவியத் நாடு உலகில் வாசகர்கள் மலிந்த நாடாகத் திகழுகின்றது. இதனைப் பல வெளிநாட்டு சமூகவியலாளர்கள் கூட ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

மக்களின் சமூகப் பிரக்ஞங்குணர்வினை அதிகரிப்பதிலும், அவர்களின் சித்தாந்த போதத்தினை மேம்படுத்துவதிலும் சோவியத் பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் மிகுந்த கரிசனை காட்டுகின்றன. நாட்டின் முக்கிய பிரச்சனைகள் தொடர்பான வாதப் பிரதிவாதங்களில் மக்களை ஈடுபடுத்துவதில் சோவியத் வெகுஜன தகவல் தொடர்புச் சாதனங்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவையாக உள்ளன. உதாரணமாக, 197 -ல் நிறைவேற்றப்பட்ட புதிய சோவியத் அரசியல் சட்டம் பற்றிய கலந்துரையாடல் களில் வட்சக்ஞங்கான மக்கள் பத்திரிகை, வாரைவி, டெவிலிஷன் முதலானவற்றின் வாயிலாகப் பங்குபற்றினர். மக்களின் இவ்வாரூன பங்கெடுப்பு அவர்களின் உலக நோக்கு விசாலமடைவதையும், அவர்களிடம் புனிதமான தார்மீகப் பண்புகள் குடிகொள்ளுவதையும் சாத்தியமாக்குகின்றது.

புதிய சோவியத் அரசியலமைப்பு உயர் அடிகாரிகள் செய்யும் தவறுகளை விமர்சிப்பதற்கான மக்களின் உரிமையை உத்தரவாதஞ் செய்கின்றது. இதனால் மக்கள் வெகுஜன தொடர்பு சாதனங்களை தமது சீமர்சனங்கள்மாக மக்கள் பயண்படுத்தும் பண்புதற்போது அதிகரித்து வருகின்றது.

சோவியத் யூனியனில் தனியாருக்குச் சொந்தமான பிரசரா வயங்கள் இல்லாமலிருப்பது, மக்கள் பத்திரிகைகளைத் தமது 'சொந்த' பத்திரிகைகள் எனக் கருதும் பண்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அத்துடன் பத்திரிகைகள் வியாபார உணர்வுடன் இயங்கும் போக்கும் இல்லாதுள்ளது.

புதிய தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வுகளின் நியித் தம் புதிய பத்திரிகைகள் வெளிவருவது சோவியத் யூனியனில் தற்போது ஒரு மரபாகி விட்டுள்ளது. உதாரணமாக, வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாபெரும் பைக்கால் — அமூர் ரயில் பாதையை நிர்மாணிக்கும் ஊழியர்கள் தமது சாதனை முயற்சியின் பெறுபேறுகளை மக்களுக்கு அறிவிக்கவேண 'பாம்' என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்துள்ளார்கள். புதிய நகரங்களும், பட்டினங்களும் உருவாகின்ற போக்கில் அந்தந்த பிரதேசங்களுக்கான பிராந்திய செய்தி பத்திரிகைகள் வெளியாகி வருகின்றன. பிராந்திய வானேலி, தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் நிர்மாணமாகி வருகின்றன.

வெகுஜன தகவல், தொடர்பு சாதனங்களின் வளர்ச்சியை மேம்பாட்டினையும் மக்களாட்சியின் ஓர் அம்சமாக சோவியத் தீர்மானமாக கருதுகின்றது. மக்களின் நலன் எனுக்கு துணை செய்கின்ற — அவர்களது ஆஞ்செயகளின் அரசியல் சித்தாந்தம், கலாசார வழிப் பட்ட வளர்ச்சிக்கு துணை செய்கின்ற — அனைத்தையும் அரசு ஜனநாயக சாதனங்களாக கருதுகின்றது. சோவியத் வெகுஜன தகவல், தொடர்பு சாதனங்களை வழிப்படுத்தும் நெறியாக கீருப்பதும் இதுவேதான்.

குழந்தை இலக்கியத்தின் குறிக்கோள்

வூத்மிலா தகாசெங்கோ

பிரபல சோவியத் குழந்தை இலக்கிய எழுத்தாளர் செர்கி மிகல்கோவை நான் பேட்டு கண்டேன்: அவ்வமயம் அவர் கூறினார்:

அன்பு, மனிதாபிமானம், பெருந்தன்மை ஆகியவற்றை இளைஞர்களுக்குக் கற்றுத் தருவதே சோவியத் இலக்கியத்தின் குறிக்கோள் என்று நான் கருதுகிறேன். இது மிக முக்கியமான விஷயம். சோவியத் குழந்தை இலக்கியமானது தனது அரசரிமைகளையும் சட்டங்களையும் கொண்ட ஒரு பேரரசு ஆகும் என்று மாக்கிம் கார்க்கி வருணி ததார்: இந்தப் பேரரசைப் பல அற்புதமான எழுத்தாளர்கள் நீறுவியுள்ளனர்; அவர்களை எனது ஆசிரியர்கள்

ளாக நான் கருதுகிறேன். இன்று சாமுவேல் மர்ஷாக், கோர்ஸி குகோவஸ்கி, அர்காதி கைதர், வெவ் காசில் முதலிய எழுத்தா தாளர்கள் இலக்கிய உலகில் பிரபலமாக உள்ளனர்.

சிறப்பு அம்சம்

குழந்தைகளுக்கு நேரிடையாகச் சம்பந்தம் இல்லாத பொருள் கள் மற்றும் மக்களைப் பற்றிய கடைகள், குழந்தைகளுக்கு நிறம் பக் கல்வி அறிவுடெனவாக இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். ‘பிம் என்கிற கறுப்புக் காது உடைய வெள்ளை நாய்’ என்ற அருமையான நூலை, ஜி. துரோயிபோல்ஸ்கி எழுதினார். இந்த நூலின் கல்வி போதனைத் திறன், மிகப் பெரிது; இந்தக் கடை, மனிதர்களைப் பற்றியது.

குழந்தைகளுக்கான இன்றைய சோவியத் இலக்கியத்தின் சிறப்பு. இளம் தலைமுறையின் ஆன்மீக வாழ்வில் அது மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருப்பதாகும். தலைசிறந்த குழந்தை எழுத்தா வர்களான ஏ. அலெக்சின், எம். பிரிலேஷன்யேவா, எஸ். பருள்தின், ஒய். யாகோவ்லேவ் ஆகியோர். இளம் வாசகர்களின் கவனத் தைப் பெரிதும் சர்த்துள்ளனர்; கவையான கடையம்சம், அன்றூட வாழ்விலும், பன்னியிலும், வீட்டிலும், வெளியிலும் தமது பணி களிலும் சிறுவர் சிறுமியர் பிரதிபவிக்கும் ஆன்மீகத் தேட்டங்கள் ஆகியவற்றை இவர்களது படைப்புக்களில் காணலாம். இந்த விணவெளி யுகத்தில் – விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப யுகத்தில் – மேற்கண்ட எழுத்தாவர்களின் போக்கு சரியானது; இளைஞர்கள் மற்றும் காலத்தின் தேவைகளுக்கு இசைந்துள்ளனர்.

இன்று பள்ளிக் கல்வியின் முக்கிய கடமைகளில் பலர் கவனம் செலுத்துகின்றனர். இப்போது சராளமான தகவல்களை நாம் பெற முடிகிறது. மேலும், இன்றைய புதுமை நாளைய பழையாகி விடுகிறது. பள்ளியின் நோக்கம் என்பது, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு விஷயங்களைப் போதிப்பதுடன் நின்றுவிடாமல், ஒரு பண்புள்ள மனிதனை உருவாக்குவதாக இருக்க வேண்டும். எல்லா அம்சங்களும் இசைவாக வளர்ந்த ஒர் மனிதனை உருவாக்குவதே ஒரு பள்ளியின் பிரதான குறிக்கோளாக விளங்க வேண்டும்.

ஆண்டர்சன், டி.கி.கள், ஐ.ஏ.ல் வெர்ணே, எதெங் வாய் னிச், ஐான்னி ரோதரி, ஹுயிஸ் கரோல் ஆகியோரின் கடை களைச் சோவியத் குழந்தைகள் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் படிக்கின்றனர். அண்பையும் விவேகத்தையும் வளர்க்கும் அரிய நூல்களான இவை, சோவியத் நாட்டில் மீண்டும் மீண்டும் பல்லாயிரக்கணக்கில் வெளியிடப்பெறுகின்றன.

கிரிம் சகோதரர்கள் எழுதிய கடைகள், 1974-ல் சோவியத் யூனியனின் 48 மொழிகளில் 980 முறை வெளியிடப்பெற்றுள்ளன; ஆண்டர்சன் கடைகள் 314 தடவைகள் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. குழந்தைகளுக்கான உலக இலக்கியத்தை 50 தொகூப் புக்களாக வெளியிடும் முயற்சியை, ‘தெத்ஸ்காயா லிட்டரேசர்’ என்னும் பதிப்பகம் மேற்கொண்டுள்ளது. சோவியத் குழந்தைகளுக்குக் கொண்டாட்டம் தான்.

நகரம்

எழுத்து!

நஞ்சுப் புகை
சிறைக விரித்து
மறையும்
அரக்கப் பட்சிகள்
வாகனங்கள்
அவை—
மனித ஜீவப்பூக்களின்
சா கணங்கள்!

விதியோரங்களில்
சக்கள் ரீங்காரமிடும்
பண்டங்களை
கவுக்கும்
சிறுர் கூட்டம்
அது நாளை
நோய் நதியில்
மிதக்கப் போகும்
பிஞ்சுப் படகுகள்!

சமுதாய ஜனனலில்
கற்பு முந்தானை
தவறவிட்ட
பெண்மை இருதயங்கள்;
அவை—
வெளிச்சம் மரணித்த
உல்லாச விடுதிகளின்
இரவு விளக்குகள்!

இவைகள்—
இருபதின் பரினுமை
வீதியின்—
நகர் கம்பியில்
அமர்ந்து கரைக்கும்
சிறைவுக் காகங்கள்!

அந்தச் சந்தை
சுவர்கள் கட்டிய
பெரிய சந்தை!

ஜனங்கள் உள்ளே
போவதும் வருவதும்
பொதிகள் தூக்கும்
பக்கம் பார்த்தேன்!

‘வடக்கத்தையாள்
போடி வெளியிலே’
என்ற குரல்
காதைத் துளைத்தது
எட்டிப் பார்த்தேன்
ஏரம்புத் — தடியன்!
வள்ளியின் மயிரை
கையால் இழுத்து
நிலத்தில் விழுத்தி
அவள் சுமந்த
பொதியைத் தான்
தலையில் வைத்து
சுமந்து சென்றுன்!
இவள்
கண்டியில் வாழ்ந்த
இந்தியப் பிரஜை:
இங்ககலவரம்
அகதியாக்க
இனத்துடன் சேர்ந்து
உழைத்து வயிறு
கழுவ வந்தவள்!

சந்தைச் சுவரை
நோட்டமிட்டேன்;
தமிழ் ஈழம் காண்போம்
தேர்தல் காலக்
கோடி எழுத்து
பெருத்துத் தெரியுது!

மேமன்களி

ரவிகி

நாளையும்

நாங்கள்

கூலிகளல்ல

ச. பத்மராஜன்

வழைமபோல இன்றும் தபாற்கர்ரணைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்! அவன் வருகிறான்; நேரம் பத்து மணி. ஆனால் எனக்குக் கடிதம் வரவில்லை. ஏமாற்றத்துடன் தலையைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு வீட்டினுள் நுழைகிறேன்.

‘என்ன தம்பி..... இன்டைக்கும் வரவில்லையே?’ இருமியவாறு கேட்டுக் கொண்டு வந்தாள் அம்மா. அந்த இருமாவின் வயது ஏற்கக்கறைய ஜந்து வருதங்கள்.

‘இல்லையம்மா..... என்ன செய்யிறது.....! இந்தக்கிழமையும் பாத்துவிட்டு ஜயாவோடைபோகவேண்டியதுதான்’ பெருமுச்சு விடுகிறேன். அம்மா துடித்துப் போனான்.

‘ஏன் தம்பி உப்பிடிச் சொல் அல்லும்.....! உன்னை இவ்வளவு தூரம் படிப்பிச்சது இதுக்குத் தாா? ஒண்டைமட்டும் நியைச்சுக் கொள் தம்பி, உன்க்கு வேலை கிடைக்கும்வரை எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டும் உன்னை நாங்கள் கவனிப்பம். ஜயாவோடைபோற என்னைத்தை மட்டும் மறந்துவிடு’

ஜயா கூலித் தொழிலாளி. கூலித்தொழில் என்பது நிறந்தரமான வேலையல்லவே. பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து கிடைத்

தால் அடுத்த நான்கு நாட்கள் வேலை தடி அலைச்சல்தான். கூலியோ எட்போ, பத்தோ என்று பவவகை. அதைக்கூட தருமம் கொடுப்பது போலத் தான் அருக்கி உருக்கிக் கொடுப்பார்கள். அம்மாவின் மருந்துச் செவ்வ உட்பட எல்லாச் செலவு களுக்கும் அந்த உழைப்பு ஒன்றையே நம்பி வாழ்ந்துகொள்ள வேண்டிய அவஸ்திலே,

என்னைக் கல்விப் பொதுத் தராதர சாதாரண வகுப்புத்தரை எனது பெற்றேர் மிகவும் கஸ்டப்பட்டு, கடன்பட்டு படிக்க வைத்தார்கள்- தொடர்ந்து படிப்பதாயிருந்தால் என் பெற்றேருக்கு அது முடியுமா? கல்வி என்பது கூட செல்வச் சீமான்கள் குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்குத்தான் சொந்தம். இவ்வளவு நாளும் நான் படிப்பதற்குப் பட்ட கடன்களே எங்களால் திருப்பிக் கொடுக்கக் கூடிய எல்லையைக் கடந்துவிட்டன. இனியும் ஒருவரிடமும் கடன்வாங்க முடியாத நிலை. படிப்பை நிறுத்திவிட்டு கடந்த இரு வருடங்களாக வேலைத்தடி அலைந்து கொண்டிருக்கின்றேன். என்னை ஒரு அரசாங்க உத்தியோகத்திலை இருக்கப் பார்க்க வேண்டுமென்பதே என் பெற்றேரின் ஒரே கணவ். ஆனால் வேலையோ கிடைத்தபாடில்லை. என் போன்றவர்களுக்கு அர

சாந்த வேலை பெற்றுத்தருவோர் இந்தத் தேசத்தில் யார் இருக்கிறார்கள்?

சென்ற மாதம் எழுதுவினை ஞார் வேலைக்கு ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பிவைத்தேன். சென்ற இரண்டு திழுமைக்கு முன்னர் 'இன்டர்வியூ'க்கு வரச்சொல்லிக் கடிதம் வந்திருந்தது. பக்கத்து வீட்டுத் தனவந்தரிடம் மன்றாடிக் கடனுக்கப் பணம் பெற்றுக்கொண்டு, நண்பர் ஒருவனிடம் ஒரு சோடி உடுப்பு இரவல்வாங்கிக் கொண்டு 'இன்டர்வியூ'க்காகக் கொழும்புக்குப் போயிருந்தேன். அடுத்ததிமை முடிவைத் தெரிவிப்பதாகக் கூறி ஞாகள். எனக்கு எப்படியும் அந்த வேலை கிடைக்கும்போலத் தோன்றியது. ஏனெனில் அங்கு வந்தவக்களில் பலரைவிட, என்னுடைய தராதரம் கூடியதாக இருந்தது.

அவர்கள் சொன்ன ஒரு வார்காலம் ஒடிவிட்டது. இன்னும் அந்த முடிவு வந்த பாடில்லை. நான் ஏமாந்து போவேனா? என ஒருகணம் உள்ளம் உறுத்துகிறது. மறு கணம் எனக்கு நிச்சயம் இந்த வேலை கிடைக்கும் என ஒரு நம் பிக்கை. வேலை பற்றிச் சிந்தித்த படியே படுத்துவிட்டேன். நாளை சனிக்கிழமை; நாளோக்கும் கடிதம் வராதுவிட்டால் அந்த வேலை யும் இல்லை என நினைக்க வேண்டியதுதான்.

கோழிகள் கூவின, காகங்கள் கலைந்தன, வாகனங்களின் இரைச்சல்கள் கேட்டன், ஒ... விடிந்துவிட்டது. அவசரமாகக் காலை நேர வேலைகளை முடித்தேன். பணியும் பத்தாகியது. அசே கா தபாற்கான். ஒடிப்போகிறே. அவன் கடிதமொன்றைத் தருகிறேன்; பரிக்கிறேன். அடுத்தமாதம் முதலாந் திகதி

தொடக்கம் வேலைக்கு வரவும் என்றிருக்கிறது. சந்தோச மிகு தியினால் பலத்தரவில் 'அம்மா' என்று கூவி அழைக்கிறேன்.

'என்ன தம்பி..... என்ன, ஏன் கூப்பிட்டனி..... ஏதும் கணவு கண்டனி யே...?' அம்மா கேட்கிறான்.

'ஆ...! நான் கண்டது வெறுங்கனவா? கடவுனே! இது நவானாலு....' நான் கண்ட கணவை அம்மாவுக்குக் கூறுகின்றேன்.

'தம்பி..... நிச்சயமாக உங்க்கு வேலை கிடைக்கும்... பூவற்கரைப் பிள்ளையார் உங்குக் கணவிலேகூடக் காட்டிலிட்டாரே. பயப்படாமல் படு-' அம்மா ஆறுதல் கூறிவிட்டுப் போய்விட்டாள்.

இரண்டாவது தடவையாக விடிந்தது. வெளியில் போய்ப்பார்க்கிறேன். ஆம், உண்மையிலே விடிந்துதான் விட்டது. முதலில் 'வடவி'க்குப் போய் வீட்டு வந்து, பக்கத்து வீட்டு ரேடியோவில் ஒனிக்கும் 'பொங்கும் பூமுனல்' நிகழ்ச்சியையும் கேட்டுக்கொண்டு வீட்டு வேலைகளைச் செய்கிறேன். நேரமும் பத்துமணியாகிறது. நான் ஆவலோடு வெளியே வந்து கட்டிப்பார்க்கவும் தபாற்காரன் வரவும் சரியாயிருந்தது.

'தம்பி..... இன்டைக்கு உங்களுக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கு' என்று கூறி, கடிதத்தைத் தந்துவிட்டுச் செல்கிறேன். அம்மாவும் ஆவலூடன் ஒடோடி வருகிறான். கடிதத்தைப் பார்த்ததும் ஏமாற்றத்தால் தலை சுற்றுகிறது. தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு அப்படியே நிலத்தில் இருந்து விடுகிறேன். அது ஒரு அரசாங்கக் கடிதமல்ல.

‘தம்பி..... என் னடா தம்பி... கடிதத்திலை என்ன எழுதியிருக்கு’ குழப்பத்துடன் அம்மா கேட்கிறார்.

‘அம்மா..... அந்த வேலை பற்றிய ஒரு முடிவுமே வரவில் லையும்மா’ அழாக்குறையாகக் கூறுகிறேன்.

‘அப்ப..... இந்தக் கடிதம் என்ன தம்பி’

‘அம்மா போன வருஷம் நாங்கள் இருக்கிற நிலத்தை ஈடுவைச்சு சுந்தரம்பிள்ளை முதலாரியிட்டை ஆஸ்பத் திரிச் செவுக்காக ஆயிரம் ரூபா வாங்கியிருந்தோமே... அந்தக் கட்டினக் கட்டச்சொல்லிக் ‘கோட்டிலை’ அவர் வழக்கு வைக்கிறதுக்காகப் ‘பிரக்கிராசி’ மூலம் நோட்டீஸ் அனுப்பியிருக்கிறீர்.

‘ஐயோ!..... கடவுளே, இப்ப என்னடா தம்பி செய்யிறது?’ என்று சொல்லிக் கொண்டு அம்மா கதறி அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். அம்மா வுக்கு ஆறுதல் சொல்லக்கூட எனக்குத் திராணியில்லை.

திமிரென்து எங்கோ வெடிச் சத்தம் கேட்கிறது. வெளியிலை ஒடிப் போகிறேன். சத்தம் கேட்கும் திக்கிலிருந்து ஒருவர் வந்து கொண்டிருக்கிறார்.

‘என்னென்னை வெடிச்சத் தம்?’

‘சுந்தரம்பிள்ளை முதலாளி யின்றை மேனுக்கு ‘கிளரிக்கல்’ உத்தியோகம் கிடைச்சிருக்குதாம், அதுதான்.....’

எனக்கு உக்கமே இருஞ்டு கொண்டு வருகிறது. தடுமாறிக் கீழே விழுந்துவிடுவேன் போலத் தெரிகிறது. பக்கத்து வேலிக் கடியாலைப் பிடித்து. என் ணை

இருவாறு சுதாகரித்துக் கொண்டு மீண்டும் கேட்கிறேன்.

‘அன்னை..... இதென்ன புதினம்..... அவன் எட்டாம் வகுப்புக்கூட பாஸ்பண்ணயில் லையே.....’

‘தம்பி. உனக்கு இன்னும் உக்கம் விளங்கவில்லை. உத்தி யோகம், சோதிஸை பாஸ் பண்ணியதாகவுள்ள ‘சேட்டிபிக்கற்’ றக்கே தவிர, படிப்புக்கும் அறி வக்கும் அல்ல. காசைக் குடுத்தால் இந்தக் காலத்திலே நல்ல ‘சேட்டிபிக்கற்’ ரை அடிச்சக்குடுக்கிறங்களாம்.’

‘அப்ப, அந்தச் சேட்டிபிக்கற்றைப் பாத்துத்தான் இப்புத்தியோகம். நடுத்தவையே!’ திரும்பவும் என் சந்தேகத்திலைக் கேட்கிறேன்.

‘இல்லைத்தம்பி... இதுக்குத் தோ குடுத்ததாகக் கேள்வி. அதோடை முதலாளியின்றை மேன் எம்பியின்றை ஆளைலே’

சொல்லிக் கொண்டு, என் வாடிய முகத்தைப் பார்த்துப் பெருஞ்சுக் கிட்டவண்ணம் அவர் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்.

நான்... நான்... என்னுள்ளே கருக்கட்டி இருந்த என்னைம் திடீரென வெடிக்கிறது. நாங்கள் ஏழைகள்தான். ஏழைகள் என்றும் ஏழைகளாகத்தான் வாழ வேண்டுமா?

நான் ஒரு சுதந்திரமான ஏழைப்பாளியாக இருக்கப்போகி றேன். என் தகப்பனேடு சேர்ந்து நானும் கூவித் தொழில் செய்யப் போகிறேன்.

ஆனால் நாளையும் நாங்கள் கூவிகள் அல்ல. எங்கள் வர்க்கமே நாளை இந்த நாட்டையே ஆளப்போகின்றவர்கள்.

பைத்தியம் பிடித்த ஒரு பெண்ணும்

பைத்தியம் பிடிக்காத சில மிருகங்களும்

கோப்பாய் எஸ். சிவம்

‘ஐயோ! என்னை அடிக்கி ருங்களே..... படுபாவிப் பயல் கள் கொல்லிறுன்களோ...’ என்று ஒலமிட்டு அரற்றும் குரல்கேட்டு நான் வெளி வாசலுக்கு வந்தேன். வீட்டு வாசல் முன் நிலத்தில் ஒரு பெண் தலைவிரி கோலமாக உட்கார்ந்திருந்தாள். ஆடைகள் அலங்கோலமாகக் கலைந்திருக்க— அழுதுகொண்டு— கண் கஞ் முகமுழ் வீங்கிக் கிடக்க— மெலிந்த தோற்றத் துடன் அவள் காணப்பட்டாள். நடுத்தர வயதைக் கடந்திருப்பாள். அவளது அப்போதைய கோவல் கிளவிபோலத் தோன்ற வைத்தது.

‘கேற்’ றைத் திறந்து நான் வெளியில் வந்தபோது தூரத் தில் இரண்டொருவர் விரைந்து வருவது தெரிந்தது. இவள் திரும்பி அவர்களைப் பார்த்து விட்டு மேறும் பலத்த குரவில் அழுது கொண்டே மணலை அளவி அவர்கள் பசிகமாகத் தூற்றிக்கொண்டு,

‘நாசமறுவான்கள், துலைஞ்சு போவாரோ! என்னை ஏன் கொல்ல வாறியள்? நான் உங்களுக்கு என்ன செய்தனன்....’ என்று புலம்பினான்,

அப்போதுதான் அவள் முகத்தை நன்கு கவனித்தேன்: ஓ! அவள் எங்கள் குணமணி ரீசரவல்வா? கமார் பதினைந்து வருடங்களுக்கு முன் ஊர் பபள்ளிக்கூடத்தில் நான் படித்த பொழுது எனக்கு அவள் படிப் பித்திருக்கிறோள். அந்தகுப்பிற்கு நான் வேறு கல் ஊரிக்குப் போய், பின் உத்தியோகமாகி வெளியூர்களில் இருக்க நேர்ந்தது. இடையில் ஊர் வருகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் இரண்டொரு முறை குணமணி ரீச்சரைக் கண்டிருக்கிறேன்.

எங்களுக்குப் படிப்பிக்கின்ற காலத்தில் நல்ல அழுகாக உடை உடுத்தி நாகரிசத் தோற் றத்துடன் மினு மினுப்பாக— தளதளவென்று இருப்பாள். இடையில் நான் கண்டபோது மெலிந்து, கறுத்துப், பொவி விழந்திருந்தாள்.

இப்போது திடீரென்று இவருக்கு என்ன நடந்தது? என்று நான் நினைத்துக்கொண்டே,

‘என்ன ரீசர்க்? என்ன நடந்தது?’ என்று கேட்டதும்,

‘ஐயோ தம்பி, இவங்கள் என்னை அடிக்கிறங்கள். இஞ்சை பாரங் தடியாலே ராத்தி ரி

முழுக்க அடி அடியெண்டு அடிச்ச தழும்புகள் என்று சொல்லிக் கைகளைக் காட்டினான். அப் போது தொலைவில் வந்துகொண் டிருந்தவர்கள் வாசலை அண்மி வந்துவிட்டார்கள். அவர்களுள் ஒரு வர் குணமணி ரீசர்வின் பெறுமகன் வாச. மற்றவர்களும் அவர்களின் உறவுக்காரர்கள்தான்.

எழும்பு போவம். வீட்டை நட கெதியாய் என்று உறுக்கி யபடி அவர்கள் அருகில் வர, ரீசர் மேலும் குழந்தொண்டு என் வீட்டுக் கேற்றைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். இதற்கிடையில் அக்கம்பக்கத்த வர்களும் வந்து கடிவிட்டார்கள். வாச ஒரு பெரிய கம்பை எடுத்துக்கொண்டு *வீட்டை நடக்கிறியோ இப்லை அடிச்சக் கலைக்கிறதோ என்று கேட்டுக் கொண்டு கேற்றை நெருங்கி ஞர். நான் கேற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு நடுவில் நின்றேன். அக்கம்பக்கத்தில் நின்றவர்களிலை பலர் வேடிக்கை பார்க்க, சிலர் வாசவைத் தடுத்து நிறுத்தினர்.

வாச கோபத்தோடு. ‘இது மனிசி விசர்பிடிச்சுத் தெருவைல் ஸாம் அலைகிறது. எங்களுக்கல்லே மானக் கேடாய்க் கிடக்குது..... பேசாமல் திண்டு போட்டு வீட்டிலை கிடக்கிறது மில்லை...’

அப்போது எனக்கு மேலும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது. குணமணி ரீசர்க்குப் பைத்தியமா? என் இப்படி ஆகியது? என்று நான் நினைக்கையில் அக்கம்பக்கத்தில் நின்றவர்கள் பேசிக் கொண்டதிலிருந்து இரண்டொரு மாதமாக ரீசர் மனநிலை சரி யில்லாமல் இருக்கிறுவென்று தெரிந்து கொண்டேன்.

ரீசர் கேற்றுக்கு இப்பால் இருந்து கண்ணீர் வடித்தவாறு, ‘அறுவாங்கள், என்னைப் பைத் தியம் என் டு சொல்லி வீட்டுக்கை பூட்டிவைச்சு அடிக்கிறுன்கள். எனக்கென்ன விசரே?’ என்று கேட்டுத் தன்னை விசர் என்று சொல்லித் தனக்குக் கெட்ட பெயர் வரச் செய்த வர்கள் என்று ஊரில் உள்ள நாலைந்து ஆட்களின் பெயர் களைச் சொல்லி மன்னை வாரி அள்ளித் தாற்றினால்.

இப்போது மறுபடியும் தடியோடும், மேலும் ஆக்கிரோ ஷத்தோடும் கேற்றடிக்கு வந்த வாச என்னைத் தள்ளிவிட்டு ரீசர்வின் கையைப் பிடித்து இழுத்தார். அவன் அவலமாகக் கத்திக்கொண்டே மன்னில் கிடந்து புரள்வது எனக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது.

*இஞ்சேருங்கோ வாச அண்ணை, அவபைத்தியமெண்டாலும் எனக்குப் படிப்பிச்சரீசர், அவ என்றை வீட்டுக் குள்ளை இருக்கேக்கை அவவை ஒன்றும் செய்யாதையுங்கோ. அவ தன்றைபாட்டிலை வீட்டை வந்துசேருவா, நீங்க போங்கோ. என்று சொல்லி மறுபடியும் தடுத்தேன்.

என்ன இருந்தாலும் அவ உன்றை பெரியம்மாவல்லே, இப்பிடிச் செய்யாதை மேஜை என்று யாரோ ஒரு வயதான பெண் சொல்லிக் கேட்டது. வாச கையை விட்டுவிட்டு நகர, ரீசர் நன்றி மினிரும் கண்களுடன் ஒரு கணம் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் கேற்றைச் சாத்திவிட்டு அதனருகில் இருந்தாள். தூரத்தில் தெரிந்த கோயிலை நோக்கிக் கும்பிட்டுக் கொண்டு அருகில் கொயிலை மறைத்தபடி நின்ற எல்லாரையும் விலகும்படி சைகை காட்டி

ஞௌ. பின்னால் நின்ற என்னைத் திரும்பிப் பார்த்து,

'நீ ஏன் இதிலே நிக்கிறோய்? அங்கார கார லை போ!' என்றார். அவனுக்காக நான் பேசப்போக அவள் என்னையே தூரத்துக்கிறுனே என்று நினைத்துக் கொண்டாலும் தெளிவற்ற அவளாது மன நிலையைப் புரிந்து கொண்டு— அவனுக்காகப் பரிந்துகொண்டு. சற்று விலகி நின்று அவளைப் பற்றிச் சிந்தித்தேன். அவளைப் பற்றிய பல தகவல்களை அங்கு கூடி நின்ற வர்கள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

அவனுடைய கணவன் ஒரு குடிகாரன். மனிதாபிமானம் சிறிதுமில்லாதவன். உழைப்பு எதுவும் கிடையாது. இவனுடைய உழைப்பில் குடித்துவிட்டு இவளையும் குழந்தைகளையும் வருத்துவான். இத்தகைய துண்பங்களிலிருந்து கொஞ்சம் விடுதலை பெறுவதற்கு அவனுடைய ஆசிரியத் தொழில் துணையாக இருந்தது. அழகிய பிஞ்சு முகங்களை காண்பதிலும் அவர்களுடன் உரையாடுவதிலும் அவள் தன் துயரங்களை ஒரளவு மறக்க முடிந்தது.

ஆனால் அதற்கும் வேட்டுவிழுந்தது. ‘பள்ளிக்கூடத்தில் நீ என்ன வேசையாடித் திரியிரோய்’ என்று சுனவன் ஒருநாள் குடிவெறியில் கெட்டுப்போது அவள் மனம் ஓரேயடியாகச் சரிந்துவிட்டது.

வாழ்க்கையில் என்ன இன்பத்தைத்தான் கண்டாள் அவள். இளவயதில் எத்தனை இன்பக்கோட்டைகளைக் கணவில் கட்டிஎழுப்பியிருப்பாள். அவை அத்தனையும் சிதைந்து விட்டபின் அவளால் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

அப்போதிருந்தே மனம் பேதவித்துப் போய்த் தன்பாட்டில் பேசிக் கொள்வதும், கண்ணீர் விடுவதும், சிரிப்பதுமாக இருந்தாள். இருந்தாற் போல் எங்காவது புறப்பட்டுப் போவாள். யாரையாவது கண்டவுடன் தன் வீட்டாரைப் பற்றியும், கணவரைப் பற்றியும் குறை சொல்ல முற்பட்டாள்.

இவையெல்லாம் வீட்டுக் காரருக்குத் தலைகுனிவாகி விடது. அவளைப் பைத்தியம் என்று முடிவு கட்டினார்கள். உற்றம் சுற்றம், ஊரவர் எல்லாருமாக அவனுக்குப் பைத்தியக்காரிப் பட்டத்தைக் கட்டிவிட்டார்கள். வீட்டிற்குள் பூட்டி வைத்ததார்கள். அவள் அடம்பிடித்தபோது அடித்தார்கள். இம்சை செய்தார்கள்.

இவை எல்லாம் அவள் மனத்தை மேலும் வருத்தவே அவள் உண்மையாகவே பைத்தி யமாகத் தொடங்கிவிட்டாள்.

சற்று நேரத்தில் நான் வரச்சவையும் கூட்டத்தினரையும் விந்யமாக அப்பறப்படுத் தியபின் குணமணி ரீச்சரையும் மெல்ல வீட்டிற்கு அனுப்பி வைத்தேன்.

சில நாட்களின் பின் அவள் ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சைக்காக அநுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் அறிந்தேன். ஆனால், அதனால் என் மனம் அமைதியடைந்து விடவில்லை. ஏனென்றால் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று சுகமாகித் திரும்பி வந்தவர்களையும் சிறை சென்று மனம்திருந்தி வந்தவர்களையும் ஏற்று வாழவைக்க இந்த உலகம் தயாராக இருப்பதில்லையே!

சிங்களக் கவிஞர்
பராக்கிரம கொடித்துவக்கு

ஜவாத் மரைக்கார்

ஓராண்டாகி விட்டது — 1978 - ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம்— நண்பர் எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீனிடமிருந்து தகவல் கிடைத்தது. தொடர்ந்து “எத்த” பத்தினிகையும், பைஸ்தீன் கூறிய சிங்கள எழுத்தாளர், அரசாங்கத்தின் தாரர்மீகக் கொள்கை காரணமாக சொந்த ஊரான இரத்தினபுரியிலிருந்து, புத்தளம் ஆனந்தா மஹாவித்தியாலயத்துக்கு இடம்பாறி வந்துள்ள தகவலை உறுதிப் படுத்தியது. எனது விட்டுக்கூ விருந்தாவியாக வந்திருந்த நண்பர் லை முருகழூபதியை அழைத்துக் கொண்டு ஆனந்தா மஹா வித் தியாலயம் செல்கின்றேன்.

பாடசாலையை அடுத்திருக்கும் அதிபர் விடுதியில் அவர் குடும்பத்துடன் தங்கியிருப்பதால், அங்கு சென்று கதவைத் தட்டுகின் றேம். அன்று பாடசாலை தினம். இடைவேளை நேரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது.

தவு திறக்கப்படுகின்றது..... முறை தவழும் முகம், குறுந்தாடி, தீட்சண்யம் நிறைந்த பார்வை, இவை அனைத்தும் நாங்கள் தேடிவந்த சிங்களக் கவிஞர் பராக்கிரம கொடித்துவக்குவை இனம் காட்டின.

‘வாருங்கள்’ சிங்களத்தில் அன்பான அழைப்பு. உள்ளே சென்று அமர்ந்தபின், எங்களை அறிமுகம் செய்து கொள்கின் றேம். அவர் முகம் மேலும் பிரகாசமட்டின்றது. ‘அப்படியா!’. எனகிறூர் வியப்புடன். சிங்களத்திலேயே உரையாடல் தொடர் கின்றது. ‘நான் புத்தளம் வந்து இரண்டு மாதங்களாகிவிட்டன. இதுவரைக்கும் தமிழ் — மூலிலிம் சகோதரர்களுடன் உறவாடச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்தேன். இந்தப் பாடசாலையும் நகரத்திலிருந்து ஒதுக்குப் புறமாக இருப்ப

தால் என்னூம் அவர்களைச் சந்திக்க முடியவில்லை. இப்போது நீங்களே இங்கு வந்திருப்பது சந்தோஷமாக இருக்கிறது' என்று கூறியபடி மனைவியை அழைக்கிறார். எங்கள் இருவரையும் அறி முகப்படுத்துகின்றார். 'தமிழ் — முஸ்லிம் சகோதரர்களைச் சந்தித் துப் பழக வேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தீர்களே' மனைவியாரும் மகிழ்வடைவது தெரிந்தது.

அந்த சொற்பநேரச் சந்திப்பில் எத்தனையோ விடயங்களைக் கடைத்து விட்டோம். தமிழ் — சிங்கள இலக்கியப் போக்குகள், பரிமாற்றங்கள், அரசியல் நிலைகள், இனப்பிரச்சினை, சொந்த விசாரிப்புகள் — இப்படிப் பலவற்றை கருக்கமாக அலசினேன். இடையில், தமிழ், சிங்கள இலக்கியப் பரிமாற்றத்தின் ஒருவழிப் பாதை பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தபோது அதனை ஒப்புக் கொள்கின்றார். தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் பலர் சிங்கள மொழியில் பரிச்சயம் கொண்டுள்ளதால், அவர்களால் தமிழில் சிங்கள இலக்கியங்களைப் பெயர்க்க முடிகின்றது ஆனால் சிங்கள எழுத்தாளர்களில் மிகப் பலர் தமிழ்மொழி தெரியாதவர்களாக இருக்கின்ற குறைபாட்டால்தான் மொழிபெயர்ப்பு ஒருவழிப் பாதையாக இருக்கிறது. முடியுமானால், சிங்களம் தெரிந்த தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தமிழ்ப் படைப்புக்களை மொழிபெயர்த்துத் தந்தால் 'மாவத்த'. 'எத்த' போன்ற முற்போக்கு ஏடுகள் அவற்றை ஏற்றுப் பிரசரிக்கத் தயாராக இருக்கின்றன என்று கருத்து வெளியிட்ட அவர் அதிலுள்ள சிரங்களையும் ஒப்புக் கொள்ளத் தவறவில்லை. தான் எம். ஏ. நுமீங்களின் 'தாத்தாமாரும் பேரர்களும்' தொதுப்பை சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து நூலுருவில் வெளியிட எண்ணம் கொண்டுள்ளதாகவும், 'மாவத்த' சஞ்சிகை வெளியிட்டாளர்களும், கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் சகோதரத்துவ இயக்கமும் இப்பணிக்கு உதவ இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கிறார். மீண்டும் வசதியாகச் சந்திக்க வருவதாகக் கூறி, அன்றைய முதல் சந்திப்பிலிருந்து விடைப்பெறுகின்றோம்.

தொடர்ந்து அடிக்கடி நானும், பராக்கிரம கொடித்துவக்கு மும் சந்தித்துக் கொள்வதுண்டு. தமிழ் இலக்கியங்களைப் பற்றி ஆர்வத்துடன் அவர் விசாரிப்பார். தமிழ்க் கவிதைத் தொகுதி களைப் பார்க்கும்போது, அவற்றின் அமைப்புக்கள் அவரைக் கவர்ந்தன. அவற்றிலிருந்து சில கவிதைகளை மொழிபெயர்த்துக் கூறும்படி சொல்வார். சிங்களக் கவிதைகளில் நின்றும் எவ்வாறு இக் கவிதைகள் வேறுபடுகின்றன என்பதைக் கூறுவார். இதன் காரணமாக 'தாத்தாமாரும் பேரர்களும்' தொகுப்புடன் வேறு தமிழ்க் கவிதைகளையும் சேர்த்து பெரிய அளவில் ஒரு தொகுப்பை வெளியிட அவருக்கு விருப்பேற்பட்டது. இவ்விருப்பின் காரணமாகவே, தமிழக — இலங்கைக் கவிதைகள் 33 ஐச் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து 'இந்து சஹ ஸங்கீ' என்ற பெயரில், 'சிங்களத் திவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம் சேதுவை மேறுத்தி வீதிசமைப்போம்' என்ற தாரக மந்திரத்துடன் அன்மையில் வெளியிட்டார். தற்போது மற்றும் சில கவிதைகளை கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் சகோதரத்துவ இயக்கத்தின் ஆதரவுடன் வெளியிடவுள்ளார். இவை மேற்படி இயக்கத்தால் மலையகத்தில் வெளியிடப்பட்ட 'விழிப்பு' என்ற தொகுதியிலுள்ள கவிதைகளாகும்;

இத்துடன் தாம் மொழிபெயர்க்கும், தமிழ்க் கவிதைகளை அறிமுகம் குறிப்புகளுடன், 'எத்த', 'மாவத்த', 'கவிய' போன்ற தினங்வார, மாத ஏடுகளில் வெளியிட்டு வருகின்றார். இவ்வாறு வெளியான கவிதைகளில், 'மஹாகவி' யின் 'மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு' (கவிய ஏட்டில் வெளிவத்தபோது) அதன் சிறப்பை 'எத்த' பத்திரிகை நீண்ட விமர்சனமே எழுதியது. இவ்விமர்சனத்தின் தமிழாக்கம் மல்லிகையிலும் வெளிவந்தது.

பராக்கிரம கொடித்துவக்கு தமிழ் வாசகர்களுக்கு, குறிப்பாக மல்லிகை வாசகர்களுக்குப் புதியவரல்லர். இவரது படைப்புக்களைப் பற்றி ஏற்கெனவே எஸ். எம். ஜே பைஸ்தீன் போன்றவர்கள் கட்டுரைகள் வரைந்துள்ளனர். எல்லாளன், துட்டகை முறைபோரைப்பற்றி இவர் எழுதிய கவிதையில், எல்லாளனின் வீழ்ச்சிகண்டு குதாகங்கும் சிங்கள மக்களைப் பார்த்து,

அன்று இறந்தவன் எம்மில் ஒருவனே
எங்கள் அகத்தின் இரத்த உறவினன்.
அவன் பொருட்டய
கண்ணீர்த் துளிமொன்றேவரிட முண்டு?
கைதட்டல் நிறுத்துவீர்
கைதட்டல் நிறுத்துவீர்;

என்று தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக் கோஷமெழுப்பினால்:

'பொடியல்விடை', 'அக்கிகரு புத்ரயகுகே லோகக்ய', 'அலுத் மினிவெக் எவித்' என்ற மூன்று கவிதைத் தொகுப்புக்களை இவர் வெளியிட்டுள்ளார். அவரது கவிதைகள் அவ்வப்போது, மக்கள் விரோதிகள் மத்தியில் பரப்பப்பை ஏற்படுத்தியதால் பத்திரிகைகளில் பல காரசாரமான விவாதங்களும் நடைபெற்றன. சுற்றில் பராக்கிரமலே வெளிரூர். இப்படியான பிரச்சினையொன்றுதான் 'அலுத் மினிவெக் எவித்' என்ற தொகுப்பை இரு பதிப்புக்கள் காணவைத்தது. இக்கவிதைத் தொகுப்புகள் தவிர சர்வதேசரிதியிலும் இவரது கவிதைகள் செல்வாக்குப் பெற்றன. 178 ல் அமெரிக்காவிலிருந்து வெளிவரும் (நியூ டிரைக்ஷன் வரல்யும் சி: என்ற) அகில உலக இலக்கியத் தொகுப்பில் இவங்கை சார்பாக இவரது கவிதைகளே தோந்தெடுக்கப்பட்டு பிரசரமாயின. தற்போது கல்விடனில், கணேஷப் பொழுது மொழி பிலும், ஆங்கில மொழி பிலும் இவரது கவிதைத் தொகுதிகள் தயாராகி வருகின்றன. மேலும் கவிபோர்வியாப் பலக்கலைக் கழகத்தால் வெளியிடப்பட வுள்ள, 'மூன்றும் உலக காவியங்கள்' என்ற தொகுப்பிலும் ஆசியக் கவிஞர் சார்பில் இவர் கவிதைகள் உள்ளடங்குகின்றன எனத் தெரிகிறது. மற்றுமொருதொகுதி அவஸ்த்திரேவியாவிலும் ஆங்கிலத்தில் வெளியிட ஆவன செய்யப்படுகின்றது. அத்துடன் இவரது சிறந்த கவிதைகளைக் கவிஞர் எம். எச். எம். ஷம்ஸ். தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து வருகின்றார்.

பராக்கிரம கொடித்துவக்குவின் கருத்துக்களில் சிலவற்றைப் பேட்டிடியுருவில் இங்கு தருகின்றேன்:

கே. யாப்பற்ற கவிதைகள் பற்றி என்ன கருதுகின்றீர்களோ?

பு: கவிதை எமது உள்ளத்தில் உணர்வை ஏற்படுத்தக் கூடியது. எனவே 'ஒலி நயம்' கவிதையின் அடிப்படை லட்சணமாகும்; ஆயினும் ராக — தாளங்கள் போன்றவை சங்கிதத்துக்குரிய தன்றி கவிதைக்கல்ல. கட்டற்ற கவிதை நடை, பழைய கிராம யக் கவிதை மரபைச் சேர்ந்ததேயல்லாமல், புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட பண்டமல்ல. சிங்களத்தில், 'சிவபதி' எனப்படும் பாடல்வகை மிகப் பழங்கவிதை நடையே. தலைமுறை தலைமுறையாக மக்கள் மத்தியில் ஜனரஞ்சகமாகவும், சக்தி மிகக்காகவும் இருந்துவரும் இப் பழங்கவிதை மரபு, புதிய தேவைகளின் அடிப்படையில் இன்றைய கவிஞர்களுக்கும் பிரதான கருவியாகி விட்டது. இதுபோல, புதிதுலகையும் புதுவாழ்வையும் எடுத்துரைப்பதற்கு இன்று அவசியமாகும். உண்மையான கவிஞருக்கு சந்தம் — சந்தமின்மை என்ற பேதங்கள் அவசியமில்லை என்பதே என் கருத்து. தனது எண்ணங்கள், சமிக்கைகள் போன்றவற்றைச் சமரப்பிப்பதற்கு கூயாதினமான கவிதைநடை பயன்படுத்தப்படலாம். அதைத் தீர்மானிக்க வேண்டியது விமர்சகனால்ல— கவிஞரே. இன்றுள்ள பிரச்சினை, எழுதப்படுவது கவிதையா? அல்லவா என்பதேயன்றி சந்தப்பிரச்சினையல்ல இல்லையா?

கே: தேசிய ஒருமைப்பாட்டை ஏற்படுத்துவதில் தமிழ், சிங்கள எழுத்தாளர்களின் பங்கு என்ன?

பு: பொறுப்புள்ளதும், கஷ்டமானதுமான இந்தச் சமூகக் காரியத்துக்கு நாம் நேரில் முகம் கொடுக்க வேண்டியவர்களாகவுள்ளோம். வேறு வேறாக இருக்கும் எமது சகோதர மக்கள் குழுக்களின் ஆத்மாக்கஞ்சிடையில், இனியும் எம்மால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத அளவு 'தனிமைப்பாடு' காணப்படுகின்றது. நாம் உண்மையாகவே ஒன்றுபட்டால் இந்தத் தனிமைப்பாடே, நவசக்தியாகப் பரிணமித்து விடுமல்லவா? எமக்கிடையிலுள்ள இத்தகைய புரிந்து கொள்ளாமைக்கு மத்தியில், தீப்பிழம்பை மூன்றெடுரியச் செய்வதற்காக எதிரிகள் குழப்பங்களை ஏற்படுத்துகின்றார்கள். நாம் அனைவரும் உள்பூர்வமாக ஒன்றிணைந்து தேசிய சகோதரத்துவத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக, மேடைகளில் அனல்கக்கிப் போதிப்பதாலும் கடுஞ்சிலப்புப் புத்தகங்கள் மூலமாகவும் அவ்வளவு பலன் ஏற்படவில்லை என்பது தெளிவு. தமிழ், சிங்கள, மூஸ்லிம் கலாசாரர் செல்வங்கள் உடலுக்குடன் பரிவர்த்தனை செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. நம் ஒவ்வொருவரினதும் சுக துக்கங்கள், குறை நிறைவுகள் போன்ற வற்றை இதன் மூலம் ஜயமின்றித் தெரிந்து கொள்ள முடியும். தமிழ், சிங்களக் கூட்டுக் கலாசார வேலைகள் மூலம் கிடைக்கும் பிரதிபலனங்கள் மகத்தானவை. சகல பொதுச்சன பிரசார சாதனங்கள் மூலமும் இவ்வாரூன கூட்டு முயற்சிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

கே: தாங்கள் வெளியிட்டுள்ள 'இந்து சஹ வங்கா' தொகுதி யிலிருந்து தமிழ்க் கவிதைகள் பற்றி என்ன கருதுகின்ற்கள்?

பு: இன்றைய தமிழ்க் கவிதைகள் சந்தேகமின்றி, முற்போக்கான கருத்துக்களை உள்ளடக்கியுள்ளன. முற்போக்கு — புரட்சிவாத நவ தமிழ்க் கவிஞர்கள் பாடுவது, எம் அனைவரை

யும் ஒன்றுபடுத்தும் கீதமாகும். அதில் தெரிவது, எமது பிரச்சினைகள், எமது குரல்கள்.

முதலாளித்துவ வாதிகளின் பிடிடைகள் அனைத்துக்கும் எதிரான, துணிச்சல் மிகு கவிதைகளான இவை, கலை நீது வசேசெழிப்புமிக்கதாகவும் உள்ளன,

கவிதைத் துறையில் மட்டுமன்றி, சிறுகதை, விமர்சனம், ஒவியம், புகைப்படம், கலாசார இயக்கங்கள்..... இப்படிப் பல துறைகளிலும் ஈடுபட்டு வரும் பாராக்கிரம கொடித்துவக்குப் போன்ற பலரும் வெளிப்படையாகவும், உண்மையாகவும் முன் வரும்போது, கலை, கலாசார, இன ரீதியான ஜக்கியம் நாம் எதிர்பார்ப்பதிலும் பார்க்க விரைவாக ஏற்பட்டு விடும் என்பது திண்ணம்.

உணர்ச்சி நதிகளே

உணர்ச்சி நதிகளே
ஓர் நொடியில் வற்றி
உலர்ந்து விட்டார்கள்

காகிதப் புல்வெளியிற்
கற்பனைப் பெருக்கொடுத்துப்
போவித்தனத்தைப்
பிரித்தறிய முடியாது
ஒங்காரமாக
ஒலித்துப் பாய்ந்தீர்கள்

சில்லறை யுணர்வுக்குச்
சீற்றங் கொண்டார்கள்.
இன்றே—
வற்றியுலர்ந்து
வெறும் மணலாய்
நிற்கின்றீர்.

மீண்டு மொருகால்
மழை வந்து பாய்ந்து
படுக்கை நீணந்து பொழிய
நியாய அனைக் கட்டில்
நெடு நேரந் தங்குங்கள்
மாநிலத்துச் சத்தியங்கள்
மேன்மையுறப்
பெருக் கெடுங்கள்.

சபா. ஜெயராசா

மனித உரிமைகளை நிறுத்தில் கெளரவிப்பது யார்?

அனதோலி மொவ்சான்

மனித உரிமைகள் தொடர் பான சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்கள் நடைமுறைக்கு வந்து மூன்று ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன.

இந்த உறுதி ஒப்பந்தங்கள் யாவற்றிலும் கைச்சாத்திட்ட நாடுகளில் சோவியத் யூனியனும் ஒன்று. இந்த சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்கள் சோவியத் யூனியனில் எவ்வாறு நடைமுறைப் படுத்தப்படுகின்றன என்பது பற்றி ஐ.நா. மனித உரிமை உறுப்பினர் அனதோலி மொங்கான் அன்றையில் நொவல்ஸ்தி நிருபருக்குத் தந்த தகவல்களின் கருக்கம் இது:

சோவியத் யூனியன் மனித உரிமைகள் தொடர்பான இந்தச் சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்களைத் தயாரிப்பதில் தீவிர பங்கெடுத்தது. இவற்றை அங்கீகரித்து நடைமுறைப் படுத்திய முதலாவது பெரிய நாடுகளில் ஒன்றுக்கும் அது திகழுகின்றது.

இந்தச் சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்கள் பெயராளில் நடைமுறைக்கு வருவதற்கு நின்ட காலத்துக்கு முன்னதாகவே சோவியத் அரசு அதனது பிரஜெக்டங்களுக்கு அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளையும், கதந்திசங்களையும் வழங்கி விட்டது,

1966-ல் இயற்றப்பட்ட சோவியத் அரசியல் சட்டத்திலேயே வேலை செய்வதற்கான உரிமை ஒப்பெடுப்பதற்கான உரிமை, முதலான கால பராமரிப்புக்கான உரிமை, கல்வி கற்பதற்கான உரிமை, இன, மத, பால் பேத வேறுபாடின் சம உரிமைகள் முதலானவற்றை உத்தரவாதஞ்ச செய்யப்பட்டிருந்தன.

1977 - ல் இயற்றப்பட்ட புதிய சோவியத் அரசியல் சட்டம் இவ்வரிமைகளுக்கு மேலும் வலுச் சேர்த்திருப்பதுடன் புதிய பல உரிமைகளையும் காதாரப் பாதுகாப்புக்கான உரிமை, கலாசார பயன்பாடுகளைப் பெறுவதற்கான உரிமை, நிர்வாகத்தில் மக்கள் பங்கெடுப்பதற்கான உரிமை, அரசு அமைப்புகளின் பணிகளிலுள்ள குறைபாடுகளை விரிசிப்பதற்கான உரிமை முதலானவற்றையும் உத்தரவாதஞ்ச செய்துள்ளது.

சோவியத் மக்கள் நின்ட காலமாக அனுபவித்து வந்த இந்த உரிமைகளுக்கு இப்போது அரசியல் சட்ட அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. மனித உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்துங்குறையில், சோவியத் அரசியல் சட்டம் மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்களையும் விஞ்சி நிற்கி

றது. உதாரணமாக, கல்வி கற் பதற்கான உரிமையை எடுத்துக் கொள்வோம். சோவியத் அரசியல் சட்டப் பிரசாரம், எல்லாத் தரங்களிலுமான கல்வி இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றது.

இவ்வாருள் உரிமைகளை— முதலாவதாக, சமூக, பொருளாதார உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கான சோவியத் அரசின் செலவினங்கள் இடையருது அதிகரித்து வருகின்றன:

உதாரணமாக, 1940 -ல் மக்களுக்கான ககாதார சேவைக்கென 90 கோடி ரூபிள்களைச் செலவழித்தது. இது 1955 -ல் 980 கோடி ரூபிள்களாக அதிகரித்தது. இவ்வாண்டில் இது 1,360 கோடி ரூபிள்களாக அதிகரிக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இதுவரையில் பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்களில் இதுவரையில் 46 நாடுகளும் சிலில், அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உறுதி ஒப்பந்தங்களில் 52 நாடுகளும் கைச்சாத்திட்டுள்ளன அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், இத்தாலி, பெல்ஜியம், நெதர்லாந்து, சிபிட்ஸர்லாந்து, நியூசிலாந்து, இன்றேல் முதலான நாடுகள் இதுவரை இந்த ஒப்பந்தங்களுக்கு ஆதரவளிக்காதிருப்பது விசனிக்கத் தக்க விஷயமாகும். அன்றைக்காலங்களில் மனித உரிமைகள் பற்றிச் சர்வதேச ரீதியில் பிரசாரஞ்சு செய்துவரும் அமெரிக்கா கூட சர்வதேச மனித உரிமைகள் சாஸனத்தின் அடிப்படையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட இந்த ஒப்பந்தங்களுக்கு ஆதர

வளிக்காதிருப்பது ஆச்சரியமான தாகவுள்ளது. அமைதியாக வாழுவதற்கான உரிமை உள்பட மிக முக்கியமான அடிப்படை உரிமைகளை எல்லா நாடுகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் ஐ. நா. நிறைவேற்றிய இந்த உறுதி ஒப்பந்தங்களை அமெரிக்கா ஏற்காதிருப்பது பற்றி ஐ. நா. வட்டாரங்களே ஆச்சரியமடைந்துள்ளன

1972 -ல் சமூக, பொருளாதார உரிமைகள் பற்றிய சரிவதேச உறுதி ஒப்பந்தத்தில் அடங்கியுள்ள கடப்பாடுகளை அமெரிக்கா நிறைவேற்றும் நிலையில் இன்று இல்லை என அமெரிக்கா மாங்கிராஸ் பகிரங்கமாகவே கூறியிருந்தது,

மனித குலத்துக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சில சரிவதேச உறுதி ஒப்பந்தங்களைக்கூட, குறிப்பாக, 1965 -ல் நிறைவேற்றப்பட்ட இனப்பாருபாட்டின் எல்லா வடிவங்களையும் இல்லாதொழிப்பது தொடர்பான ஒப்பந்தம். 1973 -ல் நிறைவேற்றப்பட்ட இன ஒதுக்கல் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை வழங்குவது தொடர்பான ஒப்பந்தம் 1978 -ல் நிறைவேற்றப்பட்ட இன ஒழிப்புக் குற்றத் துக்க எதிர்த் தண்டனை வழங்குவது தொடர்பான ஒப்பந்தம் ஆகியவற்றினைக்கூட அமெரிக்கா இன்னும் அங்கீகரிக்காதிருப்பது புதுமையானதாக உள்ளது.

மனித உரிமைகள் பற்றி உச்சஸ்தாயில் கூச்சஸ் போடுபவர்களுக்கு, நிஜத்தில் மனித உரிமைகள் பால் கொண்டுள்ள கரிசனையின் இலட்சணம் இதுதான்!

தமிழன் புதிய நம்பிக்கைகள்

செ. யோகநாதன்

கரிசல் காட்டில் ஒரு மூலையில் பிறர் தலையீடு எதுவுமில் வாமல் உறக்கத்திலேயே நடமாடுகிற மனிதர்கள் வாழும் ஒரு சிற்றூர், பெருமான்பூர். இது தமிழகத்தின் நூற்றுக்கணக்கான கரிசல் காட்டுச் சிற்றூர்களில் ஒன்று. கோடை காலமொன்றின் போது அவ்வூரி ஹன்ன சிறிய பள்ளிக்கூடத்திற்கு மதுரையிலிருந்து கண்ணப்பன் ஆசிரியனாக வருகின்றார்கள். அந்தக் கிராமத்தின் நிலவுடமை அமசங்களைப் பரிச்சயங்களைகிறன். அவனுடைய கண்களுக்கூடாக கரிசல் காட்டின் மாற்றங்கள், போராட்டங்கள் உணர்த்தப்படுகின்றன. சிறு பொறி பெருந்தியாக ஜுவாலைவிட்டு ஏரிகின்றது. அயல் கிராமங்களிற்கும் போராட்டம் பரவுகின்றது. கிராமத்தின் பலதரப்பட்ட மக்ஞங்களும் இப்போராட்டத்திலே பங்கு கொள்கிறார்கள். பலவினரும், பல ஸ்கஞ்சரும் கொண்ட சாதாரண மனிதன் இப்போராட்டத்திலே புடம் போட்டு, போராளியாக உருவாகின்றார்கள். கதை இன்னையும் தொடர்கின்றது. இது தான் கரிசல் நாவலின் கதைச் சுருக்கம். இந்த நாவலில் ஏராளமாக பாத்திரங்கள்; கிராமத்தின் உண்மையான மாந்தர்கள் அவர்கள்; கிராமிய மணங்களும் கிரா

மியப் பாலையோடு இவர்கள் நம்மைச் சுற்றி வலம் வருகிறார்கள். தமிழிலக்கியத்திற்கு புதிய வலுவையும் வணப்பையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உருவம் உள்ளடக்கம் என்று சர்ச்சையிட்டுக் கொண்டிருக்கிற வரட்டுக் கலைவாதிகள் இந்த நூலைத் தவரூது வாசித்துப் பார்க்க வேண்டும். மக்களின் வாழ்வு அமசங்களை, மாற்றப் போக்கு களை யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்தரிக்கின்ற போதினில், அந்த நியாயமான சித்திரிப்பின் அடிப்படையாகவே கலையம்சமூம் படைப்பினேடு ஒன்றிப்போய் விடுகின்றது. மார்க்களிம் கோர்க்கி, ஷலக்கோவ் ஆகி யோரின் சிருஷ்டிகள் நமக்கு இதனையே உணர்த்துகின்றன. முற்போக்கு இலக்கியத்தில் ஆந்த பரிச்சயமும், மக்கள் வாழ்வோடு நேசபூர்வமான உறவுகளும், நத்துவத் தெளிவும் கொண்ட பொன்னீலன் போன்ற ஒருவர்தான் உலக இலக்கியங்களுக்குச் சமஞக இத்தகைய தொரு இலக்கியத்தினைப் படைக்க முடியும், சிலர் முகஞ்சுவித்தாலும் உண்மை இதுதான்; மைக்கல் ஷலக்கோவின் இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடும், சிவராம கரந்த் தாராசங்கர் படோபத்யாயா, தகழி, நடவூர்மசன், ஜோன் ஸ்மென்போக் ஆகியோருடைய எழுத்துக்களோடு சமமாகப் பயிலவும் தகுதி வாய்ந்தவர் பொன்னீலன். ஆயினும் தமிழிலக்கிய விமர்சனத்தின் ஆரோக்கிய மின்மை காரணமாக பொன்னீலன் பற்றிய சூரணமான விமர்சனம் முன்னமும் வெளியாக வில்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுத்தான் ஆகவேண்டும்.

பொன்னீலனின் “கரிசல்” ஒரு நாவலின் சுருக்கமாகவே அச்சில் வர முடிந்தது. கரிசல்

நாவல் 1600 பக்கங்களில் எழுதப்பட்டு, பிரசர சிக்கல்களால் 40 பக்கங்கள் வரை கருக்கப்பட்ட நாவல். எழுதியபடியே இந்த நாவல் வெளியாகியிருக்குமாயின் மேலும் சிறந்த ஒரு படைப்பினை நாங்கள் பெற்றிருக்க முடியும். தற்போது ‘பொன்னீலன்’ குமரிமாவட்டம் பற்றிய வரலாற்று நாவல் ஒன்றை 2500 பக்க அளவில் எழுதியுள்ளார். தமிழ் நாவல் குறித்து நாங்கள் பெருமையடையக் கூடிய குழல்கள் வளர்ச்சியடைந்து வருவது மகிழ்ச்சிக் குனியதே. பிற்கொரு சந்தர்ப்பத்தில் பொன்னீலனின் எழுத்துக்கள் பற்றிய விமர்சனத்தை மேற்கொள்ள எண்ணியுள்ளேன்.

திருநெல்வேலியில் நெல்லை ஆய்வக்குழுவினர் நான் போன அன்றே ஒரு கருத்தரங்கை ஒழுங்கு செய்திருந்தனர். பேராசிரியர் நா. வாஞ்சாமலை தலைமையில் இயங்குகிற கட்டுக்கோப்பான இயக்கம் இது. திருநெல்வேலியை மையமாகக் கொண்டு இயக்கினாலும் தமிழிலக்கியப்பரப்பில் இவர்களின் தாக்கம் குறிப்பிட்டு கூறுத்தக்கது. வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, தோத்தாத்திரி, மங்கை, கா. சுப்பிரமணியன், பொன்னீலன் ஆகியோருட்படப் பலரை உள்ளடக்கிய நெல்லை ஆய்வுக்குழுவினர் முற்போக்கு இலக்கிய விமர்சனம், ஆய்வு முறைகள் ஆகியவற்றைத் திறம்படச் செய்து வருகின்றார்கள். பேராசிரியர் நா. வாஞ்சாமலையின் ‘ஆராய்ச்சி’ இக் குழுவினரை மேலும் ஊக்கப்படுத்தி வருகின்றது. நெல்லை ஆய்வுக்குழுவினரின் இக் கருத்தரங்கில் குழுவினரோடு தி. க. சிவசங்கரன், வல்லிக்கண்ணன், ஜோன் தனராஜ் முதலியவர்கள் கலந்து கொண்டனர். இது மிகவும்

பயன் வாய்ந்த கருத்துக்களை அறியும் நிகழ்ச்சியாக என்றால் வாய்த்தது என்றால் துமிகையல்ல.

நெல்லை ஆய்வுக்குழுவினரில் ஒருவரான தோத்தாத்திரி பலரின் கவனத்தைக் கவர்ந்த விமர்சகர். ஜெயகாந்தன் பற்றிய ஆய்வு நூல் மூலமாகவே அவர் பரவலாக அறியப்பட்டாலும் ‘ஆராய்ச்சி’ வாசகர்கள் அவரை நன்கு அறிவார்கள் ஜெயகாந்தனைப் பற்றிய கூச்சாலும், ஆரவார வெற்றேஞ்சை கரும் அவரது தகுதியினைப் பற்றிய கணிப்பை தவறுக எடைபோட்ட நிலைமையில், ஜெயகாந்தனைப் பற்றிய விமர்சனத்தை சரியான வழியில் தொடக்கி வைத்தவர் என்ற பெருமையினை தோத்தாத்திரி பெறுகிறார். தோத்தாத்திரியின் கருத்தையே நெல்லை ஆய்வுக்குழுவினர் கொண்டிருந்தமையினால் போலும், என்னிடமும் ஜெயகாந்தன் பற்றிய அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டது. ஜெயகாந்தன் எழுதத்தொடங்கிய காலத்தில் சரியான விமர்சன அனுகுமறையின்மையினால் தவறுக எடைபோடப் பட்டார். இன்றும் அதே நிலைமைதான் நீடிக்கின்றது. ஜெயகாந்தன் என்ற படைப்பாளி சீரழிந்து போனமைக்கான காரணம் தற்செயலானதல்ல என்ற என்னுடைய கருத்தினை ஆய்வுக்குழுவினர் ஏற்றுக் கொண்டனர். முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளிடம் ஆற்றல் வாய்ந்த கலைஞர்களிடம் சோரம் போகிறான் என்பதற்கு ஜெயகாந்தனைவிடச் சிறந்த உதாரணம் தமிழிலக்கியத்திலே வேறு கிடையாது.

திருநெல்வேலியிலுந்தான் நான் இலக்கிய நண்பர்களைச் சந்திக்க முடிந்தது. கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருச்சிக்குப் போவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட வில்லை. அடுத்த பயணத்தில் கட்டாயம் மேற்கூறிய இடங்களில் உள்ள எனது நண்பர்களைச் சந்திப்பேன்,

இப்பயணத்தினை எனக்கு நெறிப்படுத்தித்தந்த புதுடெல்லி கப்ரமணியனை நான் என்றும் நினைவு கொள்வேன். புதுத்தலை முறை எழுத்தோடு மிகவும் பரிச்சயமுள்ள, அருமை நண்பரான் கப்ரமணியன் அமெரிக்க ஸெப்ரரி காங் ரசில் முக்கிய பொறுப்பிலுள்ளவர். தமிழிலே எழுதுகிற எல்லா எழுத்தாளர்களை, நூல்களின் விபரங்களை அறிந்தவர். எல்லோரோடும் நேரடித் தொடர்புள்ளவர். அவரது உதவியும், ஒத்துழைப்பும் எனக்குப் பல இலக்கியத் தோழர்களைத் தேடித்தந்தன். இதுபோலவே இளம் எழுத்தாளரான ஜி. வேதாந்தம் எனக்கு மிகவும் உதவிகள் செய்து எனது இலக்கியத் தொடர்புகளுக்கு உதவினார்.

தமிழகத்தில் ‘தோணிகள் வருகிறது’, ‘தீவுகள் கரையேறுகின்றன’ தமிழ்னப்பன், ‘வெள்ளை இருட்டு’ இங்குலாப், தெ. சுப்பையன் ஆகிய கவிஞர்களையும், எஸ். வி. ராஜதுரையையும் சந்தித்தேன். இவர்களைப் பற்றிய விஷயங்களான கவிதை, கட்டுரை பற்றிய துறைகளை இங்கே நான் எழுதாமையினால் அக்குறிப்புகள் இங்கே இடம்பெற வில்லை. எனினும் புதுவை ஞானம் என்ற பெயரிலே சில கவிதைகளே எழுதினாலும், மிகக்குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்க ஒரு கவிஞரென்று ஞானப்பிரகாசத்தைக் கூறலாம். அவருடைய கவிதைகளின் கைப்பிரதி ஒன்றினை நான் படித்தபோது மிகவும் பிரமிப்படைந்தேன்.

தத்துவத் தெளிவும், கவிதைப் பாங்கும் செறிந்த புதுவை ஞானத்தின் எழுத்துக்கள் நூலுக்குப் பெறுமாயின் முற்போக்கு எழுத்துக்கு வளிமைவாய்ந்த கவிஞர்களுக்கு ஒருவன் துணைசேர்வான். நல்ல படிப்பாளியும், தத்துவ உறுதி நிறைந்த தோழரும், முற்போக்கு இலக்கிய காரணமான புதுவை ஞானத்திடமிருந்து இதனை நாங்கள் எதிரபார்க்கின்றோம். அவரது கவிதைக்குரல் ஒங்கி ஒலிக்கவேண்டும்.

இவங்கை நண்பர்களுக்கு அறிமுகமான — முற்போக்கு அபிமானி, விமர்சகர் சிதம்பரம். ஒனிவு மறைவற்ற சிதம்பரம் இன்றைய தலை மறையின் புதுமை எழுத்துக்களைப் பற்றிய ஆய்வு நெறியை மிகச் சிறப்பாக மேற்கொள்பவர். இவரைப் போன்றவர்கள் விமர்சனத்துறையில் முழுமையாக ஈடுபட வேண்டியது இன்றைய காலகட்டத்தின் பிரதான தேவையாகும். இது இயக்கத்திற்கும் இலக்கியத்திற்கும் இன்று அவசரமாகத் தேவைப்படுவது எனில் தவறில்லை. நான் தமிழ்நாட்டிலிருந்து புறப்படுகிறவரை என்னேடு நின்ற விடைதந்த சிதம்பரம், புதுத் தலைமுறையின் வாசக, விமர்சக பரம்பரையின் அடையாளமாகவே எனக்குத் தோற்றுகிறோம்.

என்னை மிக அன்போடு வழியனுப்பி வைத்த ஞானி, சிதம்பரம் ஆகியோருக்கு நான் சொல்லிவிட்டு வந்த வார்த்தைகளோடு இக்கட்டுரைத் தெர்டாட்டரை முடிக்கிறேன் — ‘நான் மீண்டும் வெகுவிரைவில் தமிழ்நாட்டிற்கு வருவேன். நான் சந்திக்கத் தவறியவர்களையும், சந்தித்தவர்களையும் மீண்டும் சந்தித்து மேலும் விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்வேன். ஆம், எங்கள் நட்பு உலகளாயிது’ (முற்றும்)

ஒருவகையில் அவனும் ஒரு வியா
பாரிதானே? இரண்டு முழங்கை
கள்..... சயரோகத்தால் பீடிக்
கப்பட்டுள்ள கணவன்... இத
ஞல் குடும்பச் சுமை அவள்
தலையில்தான் விழுந்துகிடக்கின்
றது.

மனிதர்கள்....?

திக்குவஸ்லை கமால்

நிரம்பி வழிந்த சண்டதிர
ளைச் சுமந்து கொண்டு, மிகுந்த
பிரயத்தனத்தோடு புறப்பட்ட
பல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
வேகத்தை அதிகரித்துக்
கொண்டு சென்றது.

இரவு எட்டுமணிக்குப் புறப்
படும் அந்த பல்தான் அப்பாறை
யில் கடைசி பல். அதனைத்
தவறவிட்டால் கதி யில் லை
யன்று தெரிந்ததால்தான்
போலும் அவ்வளவு சனம்:

பன்னிரண்டு மைல்களஞ்சுக்கப்
பால் இருக்கும் கிராமத்துக்குச்
செல்லும் அவர்களில் பெரும்
பாலோர் எப்படியோ வியாபா
ரத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள்
ஓதலால் அது பற்றுய கதை
கள் கடைசி வரையில் எதிரொ
லித்துக் கொண்டேயிருக்கும்!

ஆளோடு ஆளாக ஒரு பக்க
மாக ஒதுங்கி அமர்ந்துகொண்
டிருந்தாள் சௌதா உம்மா:

கோப்பி, கொத்தமல்வி
இப்படிக் காலத்துக்குக் காலம்
தட்டுப்பாட்டுக்குள்ளாகும் அவ
சிய ஊனப் பொருட்களை,
அவள் எப்படியோ சேகரித்
துக்கொண்டு காலையில் புறப்
பட்டு செல்வச் செருக்கு மிகுந்த
அடுத்த ஊரில், பழக்கம் பிடித்
துக் கொண்டுள்ள வீடுகளுக்குச்
சென்று வீற்பது அவனுக்கொரு
உழைப்பாகப் பழகிவிட்டது.
சிரித்துக் கதைத்து இடைக
கிடை கூத்துக்கள் போடும் அவ
ளது கோமாளிக் கோலம் இப்
பகுதிகளில் அவனுக்கு நிரந்தர
வாடிக்கைக்காரர்களை ஏற்படுத்
திடுள்ளது.

எது எப்படியிருந்த போது
இலும் அவனும் ஒரு பெண்
மனப்பயம்..... பல பஸ்களைத்
தாங்கி வரவேண்டிய நிர்ப்பந்
தம..... இடையில் பல வித
சுபாவத்தினருக்கும் முகம்
கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை!
இதற்குள் எப்படியோ சமாளித்
துக் கொண்டு அவள் காலம்
கடத்தவேண்டும்.

காலையில் எந்த நேரத்தில்
வந்தாலும் அங்கு எப்படியும்
ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் பலர்
துணைக்கு இருப்பார்கள். ஆனால்
மாலையில் நிச்சயமாகச் சொல்ல
முடியாததால்தான், இந்த
இறுதி பஸ்ஸையே அவனும் வழி
பார்த்து வருகிறோம்,

பேச்சுப் பழக்கமில்லாவிட்
பாலும் அந்யோன்ய உறவு
இல்லாவிட்டாலும், தெரிந்த
வர்கள்தானே, நம்மவர்கள்

தானேயென்ற எண்ணமே அவ்
ஞக்குத் துணையாக அமையும்! சம்மாவா மதியில் எப்படியும்
ரூறு நூற்றைம்பது ரூபாம்பண
மும் இருக்குமே, இலாபமும்
முதலுமாய்ம் வழிப்பறிச் சம்ப
வங்கள் பரவலாக நிகழும் இக்
காலத்தில், அதுவும் பெண்
ஞாருத்தியென்றால் சம்மாவா
விட்டுவைப்பார்கள்?

திறந்திருந்த கண்ணுடி யன்
எலுக்கடாக காற்றுக் குளிர்
மையைக் காவிக் கொண்டு
தாவிப்பாய்ந்து ஸௌதா உம்
மாவின் முக்காட்டையும் சரித்
துப் படப்படக்கச் செய்தது.
இழுத்துச் சரிப்படுத்துகையில்...
செருமிக்கொண்டு தலையை அப்
பக்கமாக நீட்டிமார் வாஃபிர்
முதலாளி. ஆமாம் லாஃபிர்
என் கம்பனி உரிமையாளர்.
அவள் ஒதுக்கி இடம்கொடுத்
தான் இப்படியாக இன்றும்
ஏத்தனை ஊரவர்கள் அவள்
மனதுக்கு நிரம்புவும் ஆறுதல்!
ஒவ்வொரு நாளும் பஸ்தரிப்பை
அடையும்போது அவளையறியா
மலேயே அவள் கண்கள் இப்
படிச் சில முகங்களைத் தேடிப்
பார்த்து மகிழ்ந்து கொள்ளும்.

இடையிலுள்ள அந்த முக்கிய
சந்தியில் பஸ் நிறுத்தப்
பட்டது. அப்படியென்றால்
ஊருக்கு இன்னும் ஜந்துமைல்
தொலைவுதான். வழுமையாக அவ்
வீட்டிதில் பஸ் ஜந்தாறு நிமிட
டங்கள் தங்கித்தான் செல்லும்.

ஏதோ குசுகுப்பு....

ஒருவித பரபரப்பு....

அவளது ஊரைச் சேர்ந்த
வர்கள் ரீண்டொருவராகப்
பதப்பட்ட நிலையில் கூடிக்கூடிக்
கதைப்பது அவனுக்கு ஏதோ
இன்னெதரியாப் பயத்தைத்
தோற்றுவித்தது.

‘ஊரில் கொழுப்பமாம்’

அவனுடைய காதுக்குள்ளும்
இச்செய்தி புகுந்ததும் இதயம்
‘பக் பக்’ கென்று அடிக்கக் கத
தொடங்கியது.

இப்படிக் கலவரமடையக்
கூடிய குழுப்பமென்றால் அது
இருபக்கக் குடிகாரர்கள்.....
குதாடிகளால் ஏற்படும் சச்சர
வகள்தான். அதற்குப் பலியா
வது இடையில் வந்து சிக்கிக்
கொள்ளும் இப்படிச் சில அப்
பாவிளன்.

‘சந்தீல் நின்டு கொண்டு
சிங்கவளவியள் சோனவங்களுக்
கெல்லாம் அடிக்கியாம்.....’

பஸ்ஸிலிருந்து எல்லோரும்
அவசர அவசரமாக இறங்கினார்
கள். ஒரு தனிப் பெண்ணைய்
அவளும் உமலோடு இறங்கி
நின்றன. ஏதோ எப்படியோ
நல்வகாலம், தெரிந்தவர்கள்
பலரும் இருக்கிறார்களேயென்ற
ஆறுதல்.

அந்தச் சந்தியில் நின்றிருந்த
இரண்டொரு கார்கள் தயாரா
யின. அதில் அவசர அவசர
மாக அந்த முதலாளிமார்க
கெல்லாம் ஏறினார்கள். அவளை
யாருமே அழைப்பதாக இல்லை:
இனி அழைப்பார்களென்ற நம்
பிக்கையுமில்லை. என்னவோ
தன் ஜெக் கவனிக்கலில்லைப்
போலுமென்ற எண்ணத்தில்
கொஞ்சம் முன்னே பாய்ந்தாள்.

‘பும்... ஸ்ரீ...’

இரண்டு கார்களும் சுற்று
வழிப் பாதையால் பறந்தன.
மறுபக்கமாகப் பிரச்சினையின்றி,
அவர்களால் ஊரை அடைந்து
விடலாமே!

இக்கட்டான் தீலை, மெய்
யெல்லாம் வேர்த்துக்கொட்டி...
கைகால்களெல்லாம் பலமிழ்ந்து

வருவது போன்ற உணர்வு! தனிமை... பயம்.....

'போறவங்க ஏறங்க' இது யஸ் கண்டக்டரின் குரல்.

நிற்பதா போவதா? போவதா நிற்பதா?

'சரி வாங்கவா அல்லா இருக்கியான் எங்குலுக்கு'

அவனுக்குப் பிடிக்கிற கிடைத்துவிட்டதா? ஸாபிர் முதவாளி... ஸாபிர் துரை... சின்ன முதலாளி... இப்படியிப்படி இது காவரையில் அவளாக அவனுக்குன் இந்நேரப் பயணத்தின் போது ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த துணைகள் பறந்துவிட்ட பின் அவள் என்றாலும் நினைத்தே பார்த்திராத இந்தக் குரல்.....

'நானும் ஊருக்குத்தான் போற.....' அந்த மெலிந்த கணைத்த மனிதனின் குரல் இது.

அவனும் அவளது ஊரவர்தான். முகதரிசனமிருந்தபோதி லும் கடைத்துப் பழக்கமில்லைய! அந்த மனிதனை அல்லது அப்படிப்பட்டவர்களை ஒரு துணைபாக அவள் இதுவரை கருதியதே கிடையாதே! ஆனால்.....

'அல்லாதான் ஒங்களைத் தொண்யா அனுப்பீக்கான். நீங்களுமில்லாட்டி இன்டக்கிடங்கதி.....?' அவனுக்குப் பேச முடியவில்லை; நாக்குழறியது.

பஸ் விரைந்து கொண்டிருந்தது. பஸ்லினுள்ளும் சிங்களச் சகோதரர்களும் இதுபற்றியே கதைத்துக் கொண்டு சென்றது அவனுக்குக் கேட்காமலில்லை. அவனுக்கு ஒரு வித மயக்கம் போல..... ஒவ்வொரு விழுட்யும் நகர நகர அது..... ஊருக்குப் போகும் சந்தியை நெருங்கிக் கொண்டல்லவா இருக்கின்றது.

முன்புரிகழ்ந்த எத்தனையோ சம்பவங்களெல்லாம் அவளின் நினைவுக்கு வந்தன. தனி நபர் களுக்கிடையில் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் அவர்களுக்குள்ளேயே முடித்துக் கொள்ளாமல் இப்படி எந்தவிதச் சம்பந்தமுமில்லாதவர்கள் நசக்கப்படுவதற்கு எப்பொழுது தான் தீர்வு வருமோ.....?

பஸ்லின் வேகம் சுற்றுக்கு நெரந்தது. பாலத்தையும் கடந்தாகிவிட்டது. இன்னும் அரைமைல் தூரம்கூட இல்லை. என்ன நிகழுமோ..... எங்களை இழுத்து வெளியே போட்டு அடித்தால்..... ஐயோ அல்லாற்றவே..... அவளது மனம் பிரார்த்தித்தது, பிரலாபித்தது.

'ஹோவ..... ஹோவ..... 'தம்பிலா' இன்னவத?'

ஆமாம் அதே சந்திதான்: பஸ் நின்றுவிட்டது போல..... பஸ் தகரத்தில் "தடால் தடால்" என்ற கையடிகள். ஒரு கண்ணான்.

'இல்ல இல்ல இதில ஒருத் தருமில்ல.....'

அதற்கிடையில் எவரையும் ஏறவிடாது ஃபுட்டபோட்களைத் தடுத்து மறைத்து சிவர் கத்தி ஞார்கள். டிரைவர் வேகமாக பஸ்லைச் செலுத்தினார்.

வெளாதும்மாவுக்கு அப்பொழுதுதான் உபிரி மீண்டும் மீண்டும் விட்டமாதிரியிருந்தது.

'இதுக் கெல்லாம் நாங்களடம் கொடுக்கோல். மனிசருக்கிடேல் பிரச்சினை வராது அவன்களோட முடியனும்.....' அந்தச் சகோதரர்கள் உணர்ச்சிவசத்தோடு கதைத்தக்கொண்டார்கள்: அவர்களும் என்ன வெறியர்களா இல்லையே!

ஸௌதா உம்மா நன் றி
மலர்ச்சியுடன் அவர்களைப்
பார்த்தான். இடையில் துணை
யாகிவிட்ட அம்மனிதன் அவ
ளைப் பார்த்தான். ‘அல்லா
தான் எங்களைக் காப்பாத்தி
எனு’ இருவரும் மனதுக்குள்
ஏால் சொல்லிக்கொண்டார்
கள் போலும்.

அப்பாடா..... ஒருமாதிரி
ஊரிச் சந்தியை பலை அடைந்
தாகிவிட்டது. இருவரும் இறங்
கினர். அன்று அவர்களுக்கு
என்றுமில்லாத வரவேற்றுபு.....
விசாரிப்புக்கள். வழமையாக
அதில் வரும் ‘கடைக்காரக்
கூட்டம்’ இல்லாதது பற்றிய
வினாக்கள்.

மேவழுச்ச கீழ்மூச்சவாங்க
அவனது கணவனும் கூட அங்கே

நின்றிருந்தான். அவனும் உயிர்
பெற்ற சந்தோஷத்துடன்
விட்டதை நோக்கிச் செல்கை
யில், இருளைக்கிழித்துக்கொண்டு
ஒன்றன்பின் ஒன்றுக் கருப்புக்க
மாக இரண்டு கார்கள். ஆமாம்
அந்த முதலாளிமார்கள்தான்
மிகவுப் பாதுகாப்பாக, சௌக
ரியமாக அதிலே அமர்ந்திருந
தார்கள்.

ஸௌதா உம்மாவுக்கு
மனம் பொறுக்கவில்லை. இது
வரை அவருக்குள்ளிருந்த எத்
தனியோ என்னங்கள் தவிடு
பொடியாகிப் புதிய சித்தாந்
தங்கள் அவளது நெஞ்சுசத்
தடாகத்தில் பூத்தனபோலும்!

: தா..... இவனியனும் மனி
சனியளா? *

பேங்க் கூச்சஸ்

கள்ளத் தேங்காய்
கறிக்குதவும் என்று
கடகத்தில் போட்டுவந்தாள்
கனகம்மா,
மகளின் மகனுக்கு
மகிழ்வளிக்க வழிதேடி
வண்டியிலே சந்தைக்கு
வந்த வாழைக்குலைபினிலே
பழமொன்று பறித்து
பக்குவமாய் மடியிலிட்டாள்
பெருங்களவு இதுவென்று
பேங்க்கூச்சஸ் போட்டார்கள்.

கப்பலிலே களவாக
மாழுடை கடத்துபவர்
கஞ்சாவும் கசிப்பும்
கச்சிதமாய்க் கையாள்வோர்
தங்கம் கடத்தி
தனவந்தர் ஆயிவர்
தர்மம் அநியாயத்
தத்துவங்கள் பேசுதல்போல்
பெருங்களவு அது என்று
பேங்க் கூச்சஸ் போடுகின்றார்

சோக்கெல்லோ சண்முகம்

திக்கெட்டும் புகழ் மணம் பரப்பிய

கவிஞர் திக்கனேவ்

மரியம் ஸ்வகானிக்

புகழ்பூத்த சோவியத் எழுத் தாளர் திக்காலம் திக்கனேவ் வின் உலக இலக்கிய ஆர்வலர் கணக்கு, குறிப்பாக, மீழ்குலச இலக்கியச் சுவைஞர்களுக்கு மிகவும் பரிச்சயமான ஒன்று.

மாபெரும் ருஷ்ய இலக்கிய கர்த்தா மார்ஸிம் கார்க்கியின் சகபாடியாக இருந்த திக்கனேவ் சோவியத் இலக்கியத்தின் பிதா மகர்களில் ஒருவராவர்.

1886-ல் பீட்டர்ஸ்லேபேர்க் (இன்றய வெளின்கிராட்) இல் பிறந்த திக்கெஸ்லை திக்கனேவ் வின் வாழ்வு அவரது நாட்டின தும் மக்களினதும் வரலாறுவும் பின்னிப் பிணைந்த ஒன்றாகும். தமது தாய்நாடு யுத்தத்துக்கு முகம் கொடுத்த சமயங்களில் பேறாவை ஒரு புறம் ஒதுக்கி விட்டு ஆயுதமேந்திப் போர் முனை சென்றவர் இவர்: மாபெரும் தேச பக்த யுத்தத்தின் போது வெளின்கிராட் 900 நாட்களாக எதிரிகளால் முற் றகையிடப்பட்டிருந்த தருணத் தில் திக்கனேவ் தமது சக எழுத்தாளர்களைப் படையாகத் திரட்டிக் கொண்டு போர் முனைக்கு ஆயுதமேந்திச் சென்ற சமர்ப்பிந்டார்.

அழகிய ஓளியில் உலகினைத் தரிகிக்க ஒவ்வொரு கவிஞருக்கும் உள்ள உரிமையை தனது வாழ்நாள் முழுவதும் வைவிய

றுத்தி வந்த திக்கனேவவின் கவிதைகள் செழுமிய கவித துவம் ததும்புவனவாக இருந்தன.

1920-ல் தனது எஜமரன் ருக்கு எதிராக போர்க்கொடி உயர்த்திய இந்தியச் சிறுவன் ஒருவளின் துயரக் கதையின் ‘சாமி’ என்ற தலைப்பில் திக்கனேவ் நெடுங் கவிதையாக வடித்தார். இக் கவிதை இவரது மனிதாரி மானத்தையும், நொந்துபட்ட மக்கள் பால் இவருக்குள்ள வாஞ்சையினையும் வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தது: இதைத் தொடர்ந்து இவர் வடித்த கவிதைகளினும், எழுதிய கதைகளினதும் முக்கிய தொனிப் பொருட்களாக இருந்தவை மீழ்குலரு, மக்கள் மத் தியிலான நட்புறவு, கலாசாரங்களின் பரஸ்பர செழுமைப்பாடு ஆகியனவே.

சோவியத் பக்தேசிய இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கு திக்கனேவ் ஆற்றிய பங்குப்பணி அளப்பரியது. இலக்கிய சாதனைகளின் கரிசனை பரந்துபட்ட வாசகப் பெருமக்களும் உண்டு அனுபவிப்பதற்கு வழிசெய்வதில் திக்கனேவ் செய்த பணி மகத் தானது. துருக்மனிய, ஜூர் ஜிய, கொரிய மொழிகளிலான கவிதைகளையும் பல தெள்ளுகிய மொழிக் கவிதைகளையும் இவர் ருஷ்ய மொழியில் பெயர்த்து வெளியிட்ட அதே வெளியில்

இவரது கவிதைகள் பல சோவியத் மொழிகளிலும் அயல் மொழிகளிலும் பெயர்க்கப்பட்டன. இலக்கியம் தனிர், பலசமூக, அரசியல் விஷயங்கள் குறித்தும் திக்கனேவ் பல ஆய்வு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

இவரது 'ஜோர்ஜிய வஸந்தம்', 'இரு நிரோடைகள்', 'காலங்களும் பாதைகளும்', 'ஆறு படைகள்' ஆகியவை நூல்கள் சிறந்த படைப்புகள் என விமர்சகர்கள் கருதுகின்றனர்.

எழுத்துத் துறையுடன் நின்றுவிடாது திக்கனேவ் சமூக சேவையின் பல துறைகளிலும் பிரவேசித்து இயங்கினார். உலக சமாதானப் போராளிகள் இயக்கத்தின் முன்வர்களில் திக்கனேவ் வும் ஒருவர். உலக சமாதான சபையின் கௌரவ தலைவராக இருந்த திக்கனேவுக்கு, அவர் ஆற்றிய சமாதானப் பணி களுக்காக சர்வதேச வெளின் பரிசும், ஜோவியட் கிழுரி தங்கப் பதக்கமும் மற்றும் பல விருதுகளும் வழங்கப்பட்டன.

சோவியத் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் செயல்லை உறுப்பினராக இருந்த திக்கனேவ் பல ஆண்டுகளாக சோவியத் நாடானு மன்றத்தின் உறுப்பினராகத் தொடர்ந்து தெரிவிய செய்யப்பட்டு வந்துள்ளார்,

1979 பெப்ரவரியில் அவரது 82 வது வயதில் திக்கனேவ் திக்கனேவ் காலமானார்.

உலக இலக்கியப் பரப்பில் ஊன்றிக் கால் பதித்துச் சென்றுள்ள திக்கனேவுவின் நாமம் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மத்தியில் என்றென்றைக்கும் நிலைத்து வாழும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

மாஸ்கோ கடிதம்

கவிஞர் சௌகீ செவெர்த் சேவின் முதல் கவிதைகள் 1952-ம் ஆண்டில் வெளிவரத் தொடங்கின. இப்பொழுது பல கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கும் நெடுங் கவிதைகளுக்கும் இசை நாடகப் பாடல்களுக்கும் அவர் ஆசிரியராக விளங்குகிறார்.

அவருடைய இலக்கியப் பணிகளில் சோவியத் துறைகளின் மொழிபெயர்ப்புக்களும், கிழமை நாட்கெக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புக்களும் அடங்கும். இந்தியா, கொரியா, துருக்கி, செனைகல், கிணி முதலிய நாடுகளின் கவிதைகளை அவர் ஆழ்ந்து படித்தார். அவருடைய 40-க்கு மேற்பட்ட கவிதைத் தொகுப்புகளுக்கு இவை அடிப்படையாக அமைந்தன. அவருடைய இந்தியக் கவிதைகளின் மொழிபெயர்ப்புக்கள் வாசகர்களின் நல்ல ஆதரவைப் பெற்றுள்ளது. 1956-ம் ஆண்டுக்குப் பின், 10-க்கு மேற்பட்ட இந்தியக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை செவெர்த்துசேல் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்.

'யின்னலும் தாமரைகளும்' என்ற அவருடைய புதிய கவிதைத் தொகுப்பில் 30 நவீன இந்தியக் கவிஞர்களின் கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன. பாரதியார், தாகீர், வள்ளத்தோன், சரோஜினி நாயுடு முதலியோருடு கவிதைகளும் அவற்றில்லை. இப்பொழுது அவர் பாரதியார் கவிதைகளையும், மற்றும் சில நவீன இந்தியக் கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் மொழிபெயர்ப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளார். பாரதியாரை இந்தியாவின் மகாகவிகளில் ஒருவராக அவர் மதிக்கிறார்.

விதாவி ஃபூர்ணிகா

சீகள்விகள் புதுமையாக இருக்கட்டும்.— தரமானவையாக அவை அமைய்ட்டும். உங்களது கேள்வியின் பச்சை எமது பதிலுக்கு உற்சாகமுட்டட்டும்.

கட்டுவது பற்றியும் துக்கம் அனுஷ்டிப்பது பற்றியும் உங்களது கருத்து என்ன?

* இலங்கையிலுள்ள பிரபல விமர்சகர்களுக்கும் உங்களுக்கும் உள்ள பிரதான வித்தி யாசம் என்ன?

பசரை. ஆர். ராசதுரை

அவர்கள் மூலையில் இருந்து பாலையை உருவாக்குபவர்கள்: நான் இதயத்தில் இருந்து மொழியைச் சிருஷ்டிப்பவன்.

* மாநகர சபைத் தேர்தலில் நீங்கள் தோல்வி அடைந்தது பற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

கொக்குவில். ச. ஸ்ரீகாந்தன்

பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவனுக்குத் தோல்வியாவது வெற்றியாவது! இவைகள் எல்லாம் ஒரு படைப்பாளிக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தேவையான அநுபவம். எனவே என்னிப் பொறுத்தவரை இது தோல்வியல்ல. இது ஓர் அநுபவ சந்தர்ப்பம். நான் பல பாடங்களைக் கற்றுத் தெளிவு தற்கு உதவியாக அமைந்தது. அவ்வகையில் அது எனக்கு வெற்றிதான்.

* சாதி வெறி ஒழிக்கப்படுவும் தற்குக் கறுப்புக் கொடி

கட்டுவது பற்றியும் துக்கம் அனுஷ்டிப்பது பற்றியும் உங்களது கருத்து என்ன?

வசாவிளான். க. கந்தையா

ஆழமாக யோசி ததுப் பார்த்தால் இது அப் பிரச்சினையை மழுங்கடிக்கவே செய்யும். பிரச்சினையின் அடிப்படைத் தன்மையை முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதற்கான பரிகாரத்தை எதார்த்த நிலையில் நின்று தீர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த அமசங்கள் கறுப்புக் கொடி கட்டுவதில் துக்கம் அனுஷ்டிப்பதில் இல்லை என்றே கருதுகின்றேன். இது ஒரு சம்பிரதாயச் சடங்காகிப் போய் விட்டது. கறுப்புக் கொம் காட்டித் துக்கம் அனுஷ்டிப்பவனே அடிப்படையில் சாதி வெறியளுக்க சந்தர்ப்பம் வரும் போது உருமாறி விடுகின்றன; இது எதார்த்த உண்மை. இதில் நல்லவர்கள் இல்லாமல் இல்லை. இதை நடைமுறையில் சாதிக்க என்ன வழி? அதை உணரவு பூர்வமாகக் கண்டுபிடித்து அந்தச் சனியைப் பூண்டோடு ஒழிப்பதற்கு யார் யார்—எந்த எந்த இயக்கங்கள் — முன்வரு

கிண்றனவோ அவர்கள் அனை வரும் ஒன்று திரண்டு வெகுஜன இயக்கம் நடத்த வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தந் சனி யன் இந்த மஸ்னைவிட்டு அதறும், என்னைப் பெறுத்தவரை நிவைத்துக்கும் சாதிக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. உழைக்கும் மக்களுக்கு நிலம் சொந்தபாக்கப்பட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் நிலப்பிரபுத்துவக் கொடுமை மற்றும், சாதி அகம்பாவச் சில்லுண்டித்தனங்களும் ஒழியும்,

இப்பொழுது கறுப்புப் பட்டி கட்டிக் கொண்டு வீதி கவீல் வலம் வந்த சிலரைப் பார்க்கும் பொழுது எனக்குச் சிரிப்புச் சிரிப்பாக வருகின்றது. 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதே சாதிக் கொடுமைகளை மையக் கருத்தாகக் கொண்டு என்னைப் போன்றவர்கள் கதைகளைச் சிருஷ்டித்த பொழுது அவைகளை ‘இழிசனர் இலக்கியம்’ என நையாண்டி பள்ளியிலைரே இவர்களில் கண்டேன்.

இவர்கள் தான் சாதி வெறியை ஒழிக்கப் பாடுபடும் மகானுபாவர்களாம். இந்தத்துக்க அனுஷ்டானத்திற்கே நாம் துக்கம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும் போலிருக்கின்றது.

* நீங்கள் சமீபத்தில் படித்த நல்ல நாவலின் பெயர் என்ன? அது உங்களைக் கவர்ந்திருந்தால் அதற்குரிய காரணம் என்ன?

மானிப்பாய், எங். சுரேந்திரன்

ராஜம் கிருஷ்ணன் எழுதிய ‘அலைவாய்க் கரையீல்’ என்ற நாவலை நான் சமீபத்தில் படிக்க நேர்ந்தது. என் நெஞ்சைத் தொட்ட நாவல் அட. தூத் துக்குடிப் பிரதேச மீனவ மக்களின் பிரச்சினைகளை, போராட-

தங்களை உள்ளுணர்வுகளை வெகு அருமையாகப் புரிந்து ணர்ந்து எழுதியிருந்தார் அந்த ஆசிரியை. நமது நாட்டு கரையூர், பாஸ்ஸூர். நாவந்துவர, நீர்கொழும்பு மீனவ மக்களைப் போலவே அவர்களது பிரச்சினைகளும் உணர்வுகளும் பழக்க வழக்கங்களும் பெறும்பாலும் ஒத்திருப்பதை என்னுல் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

அந்த நாவல் என்னைக் கவர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணம் இப்படியான நாவலை சென்னையில் குளிருட்டப்பட்ட மின்சார அறைக்குள் இருந்து கறபணைப்பண்ணும் அந்த மக்கள் வாழும் பிரதேசத்துக்கே கென்று வாழ்ந்து, சிரமப்பட்டு ஆசிரியை தகவல்களைத் திட்டி எழுதி விருப்பதுதான் என்னைக் கவர்ந்ததின் பின்னாலுள்ள அடிப்படைச் செய்தியாகும்.

* இவ்வளவு சிறமங்களுக்கு மத்தியிலும் மல்லிகையை ஒழுங்காக நடத்தி வருவதுடன் ஒரு ஸ்தாபனத்தையும் உருவாக்கி யாழ்ப்பானத்தில் தினசரி இயங்கி வருகின்றீர்களே, இத்தனைக்கும் உங்களுடைய பொருளாதார அடித்தளம் என்ன? இந்த உண்மையை எம்போன்ற மல்லிகை அபிமானிகளுக்குச் சொல்லீர்களா?

கோப்பாய்: த. சுந்தரநாதன்

மல்லிகைக்கு மாதாமாதம் உதவி செய்யக் கூடிய கனிந்த இலக்கிய இதயமுள்ள நண்பர்கள் பல லாடு இருக்கின்றனர். அவர்கள் விளம்பரத்தையே விரும்பாதவர்கள்; என்னை ரொம்பவும் நேசிப்பதால் எனது சிரமங்களைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள். மறைமுகமாக இருந்து கொண்டு எனக்கு உதவுகின்றனர். இலங்கையின் நானுபதுதி களைச் சேர்ந்தவர்கள்

ளரன் சுந்தரா², வி. கணபதிப் பிள்ளை, கே. வி. தங்கராசா, வட்டுக்கோட்டை எம். பி. திருநாவுக்கரசு, எஸ். செல்வம், எஸ். சிவலிங்கம், கே. எஸ். மணியம், எஸ். வி. தமிழபொயா, வி. ரி. அரசு, ஏ. நற்குணம், கே. திருலோகசு சந்திரன். வி. சி. எஸ். பாலகந்தரம், துளசி, டாக்டர் வாமதேவன், அமரர் இ. கிருஷ்ணசாமி, தமிழகத் தௌதச் சேர்ந்த ஆ. கருசவாமி போன்ற அபிமானிகள் நிலைமை அறிந்து சுந்தரப்பத்துக்குத் தக்கமாதிரிப் பல கட்டங்களில் பல்வேறு உதவிகளைச் செய்து வந்திருக்கின்றனர்.

நான் மல்லிகை மூலம் ஒரு பாடத்தைப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டேன். நாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த துறைகளில் இத்யசுத்தியுடன் நம்மை அர்ப்பணித்து மக்களுக்காக உழைக்கச் சித்தமானால் அந்த மக்களில் இருக்கக் கூடிய நல்லவர்கள் நிச்சயமாக காலமறிந்து உதவி செய்வார்கள் என்பதே அந்தப் பாடமாகும். எனவே நல்லவன்னைம் படைத்த இத்யங்களின் அத்திவாரத்தில் இயங்குகின்றது என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள்.

* உங்களுடைய மனதத்தைட்ட சுர்பவம் ஒன்றைக் கூறமுடியுமா?

கழனிடு ஆரு தெய்வேந்திராம்

நான் சென்ற மாதம் கொழும்புக் கோட்டை பஸ் நிலையத்தில் நின்றிருந்தேன். இரண்டு கண்ணும் தெரியாத ஒரு வன் தட்டுத் தடுமாறி நடைபானதயில் நடந்து கொண்டிருந்தபடி ஆட்களுடன் முட்டி மோதி வந்து கொண்டிருந்தான். காரியாலயங்கள் வீடுபடும் நோம். பலரை ஏதோ சிங்க

எத்தில் கேட்டான். அவர்கள் அவன் கேட்பதைப் பற்றி எந்த வித அக்கறையும் காட்டாமல் போய்க் கொண்டிருந்தனர். நடைபா உதயில் சர்பத் கடைவைத்திருக்கும் ஒரு சிங்கன் வாலிப்பன் இந்த அவதானித்துக் கொண்டிருந்து விட்டுத் தனது கடையை விட்டு நகர்ந்துபோய் அந்த அந்தகணிடம் விசாரித்தான். பின்னர் அந்த மனிதனைக் கூட்டிக்கொண்டு வீதியை மெல்ல மெல்லக் கடந்து அழைத்துச் சென்று பாண துறை பஸ்ஸில் மிகப் பத்திந் மாக ஏற்றவிட்டு வந்தான். இத்தனைக்கும் அவனது கடைவனிப்பாரற்றுக் கிடந்தது. அந்தப் பெரிய தலைப்பட்டின ஆரவாரப் பரபரப்பில் கூட மனிதத் தன்மை இன்னமும் செத்துப் போய் விடவல்லை என்பதை எனக்கு அந்தக் காட்சி நினைவுறுத்தியது.

* நீங்கள் பிரயாணக் கட்டுரை எழுதினால் என்ன, கதை, கட்டுரை எழுதினால் என்ன அலுபவ முத்திரைகளைப் பதித்து எழுதி னால் என்ன மிகவும் உணர்ச்சி வசப்பட்டே எழுதுவதாக எனக்குப் படுகின்றது. ஏனெனில் நீங்கள் அனுபவித்து உணர்ச்சி வசப்பட்டதாக நான் கருதும் அனுபவத்தை நானேவாசிக்கும்போது பெறுவதாலேயே இத்தனைக் கேட்கின்டேன். உண்மையாக மற்றெந்த எழுத்தாளர்களையும் விட, எனது இதயத்தில் உயர்ந்து நியிர்ந்து நிறுகின்றீர்கள். இதைப் பற்றி உங்களது விளக்கப் போடுவே.

மட்டுவில். சி. சதாசிவம்

எதை எழுதும் போதும் நான் உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் எழுதுவதில்லை. வடிவாக வெற்றிலைபோட்டு அசைபோட்டுக் கொண்டு, பக்கத்தே

இலக்கிய நண்பர்கள் இருந்தால் அவர்களுடன் சிரிக்கச் சிரிக்கப் பேசிவிட்டுத்தான் எழுதுவது வழக்கம். நான் 'மூட்' எழுத்தாளன்னால் எந்தச் சந்தர்ப்பத் திலும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் எழுதுவன். ஓர் உதாரணம் சொல்லட்டுமா? எனது தாயார் இறந்துவிட்டார். இது நடந்து அரை மணி நேரத்தில் நடந்து வந்து கடைசியாக அந்த மாதம் சஞ்சினையில் வங்கரக்குடிய தலையங்கம் எழுதி அங்குக் கோப்பாள ரிடம் கொடுத்துவிட்டுப் போய்த்தான் இறுதிக் காரியங்களைக் கவனித்த மணப் பக்குவம் உள்ளவன் நான். என்னை எழுத்தாளனுக்கியது எனது படிப்பல்ல. கசப்பான் பல அனுபவங்களே என்னை ருவாக்கித் தமிழில் உலவ விட்டுள்ளது. நீங்களோ உங்களைப் போன்ற வர்களோ உணர்ச்சி வசப்பட்டு எனது எழுத்து ஆரையைக்குள் கட்டுப்படுவது எனது எழுத்துக்கு உள்ளீட்டு உந்து சக்தியாக விளங்கும் ஆத்மத் ரூலின் எழுத்து வெளியிட்டதைப் பார்த்துத்தான். இன்னும் நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரும் நான் பேசப்படக் கூடிய வருகத் திதழ்வதற்குக் கூட்டுக் காரணமாக அமைவதும் இந்த ஆத்ம வெளிப்பாடுதான்.

உண்மையாகவே எழுதும் போதோ பேசும்போதோ உணர்ச்சி வசப்பட்டு விட்டால் பேசுவராது. கொண்ண தட்டும், சிந்தனை சிற்றிப் போய்விடும். எவ்வே எனது எழுத்தில், பேசுகில் இவை இருப்பதாக நீங்கள் உணர்வது உங்களது இதை உணர்வதனே தவிர, வேற்றல்.

* வியட்நாம் மீதான சீன ஆக்கிரியிப்புக் கண்டனக் கூட்டம் இடதுசாரி ஜக்கிய முன்வண்ணியின் ஆதரவில் நடந்த

போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் வருகையை நீங்கள் மிகவும் கிரிசனையாக எதிர்பார்த் தற்கும் பின்னர் அவர் பேசும் போது நீங்கள் மிகவும் உற்சாகமாகக் கைதட்டி வரவேற்ற தற்கும் ஏதாவது விசேட காரணங்கள் உண்டா? விரிவாகப் பதில் தரவும்

காரைநகர். கு குமாரதேவன்

இந்த நாட்டின் ஆரைக்கட்சியும் சென்ற முறை தேசத்தை ஆட்சி செய்த கட்சியும் மௌனமாக இருந்து அந்த மனிதச்சங்காரர்க் கொடுமையைப் பார்த்துக் காண்டிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் துணிந்து அதை எதிர்க்க நமது மேடைக்கு யார் வந்திருந்தாலும் அவரது வருகையை நான் மிக்க கருசையுடன் வரவேற்றிருப்பேன். கைதட்டி உற்சாகப்படுத்தும் வயதும் பக்குவமும் அனுபவமும் எனக்கிடவே. ஆனால் தார்மீக ரீதியாக அந்த எதிர்ப்பின் நேரமையில் நான் முழு மன ஓர்மத்துடன் பங்கு கொண்டதுடன் எனது கருத்தக்களை மல்லிகைத் தலையங்கமாகவும் தீட்டியுள்ளேன்.

வியட்நாமுக்குப் பாடம் போதிக்கப் புறப்பட்ட இன்றைய சீனத் தலைமை அங்கு பட்டுவேந்த அநுபவ அட்ல்லைத் தலைப் பார்த்தாலே தெரிகிறதே! மெவியோன் வில்யோன் ஆயுத நடவடிக்கை அத்துமீறல் கனமுலம் பயமுறுத்தி விடவாம் எனத் திமிர்த் தாண்டவமாடினால் நிச்சயமாக எனது ஆதரவு மெவியோன் பக்கமே இருக்கும்.

* 'ஆண்டில்' கேள்வி — பதில் பகுதி உண்மையில் ஒரு இலக்கியக் கலந்துரையாடலாக இருக்கிறது. இலக்கிய இதயங்கள் நெருங்கிக் கலந்து உறவா

ஷத தெரிந்து கொள்வதற்கு அவசியம் தேவைப்படும் பகுதி இது. எனவே இதை இடையிடையே நிற்பாட்ட வேண்டாம்.

தென் மட்டுவில். ‘சௌக சானு’

எனக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுடனும் காவனாக்களுடனும் கலந்து கருத்துப் பரிமாறிக் கொள்ள உதவும் ஓர் ஆரோக்ஷியமான களம் இது. நானும் பலவற்றைப் படித்துத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் அதே சமயம் மல்லிகை அபிமானிகளின் உள்ளக் கிடக்கைகள் என்ன என்பதை நான் நேரடியாக அறிவதற்கும் இந்தப் பகுதி எனக்கு மெய்யாகவே உதவுகின்றது. அதே சமயம் தரம் எச்சவளர்களும், இலக்கிய இளந் தலைமுறையினரும் தாராளமாகத் தூண்டில் பகுதி யைப் பயணபடுத்த வேண்டும். புதுமையான, தரமான, பிரச்சினைக்குரிய கேள்விகளைக் கேட்க வேண்டும். நானும் இயற்ற வரைக்கும் என்னை வளர்த்துக் கொள்ள இவர்களின் கேள்வி கள் உதவக் கூடும்.

* உங்கள் சுயசரிதையை நூலாக எழுதி வெளியிடுவதாக முன்னர் ஒருமுறை தூண்டிலில் சொன்னதாக ஞாபகம். அதை எழுதி முடித்து விட்டார்களா? இவங்கையில் சுயசரிதை எழுதும் முதல் எழுத்தாளன் நீங்களாகத்தான் இருக்கும். தமிழகப் பயணக் கட்டுரையைப் படித்ததின் பின்னர் அதைப் படிக்க ஆவல் உங்கள் எழுத்து நடையில் ஒரு புதிய உத்தி — அழகு — என்னவென்றால் கதை எழுத ஒரு நடையையும் தலையங்கத்தில் வேலெருகு நடையையும் பிரயாணக் கட்டுரை எழுதப் பிற்கொரு நடையையும் கையாணும் தன்மையை

உங்கள் ஒருவரிடந்தான் நான் ஆழமாகப் பார்க்கின்றேன். எனவே புதிய சுயசரிதைப் படைப்பை எப்பொழுது எதிர் பார்க்கலாம்?

நீர்வேலி.. ச. மாணிக்கராசா

சுயசரிதை எழுதுவது எனது நீங்ட காலத் திட்டம். இப்பொழுதும் குறிப்புகள், பேப்பர் கட்டில்குகள், பிரச்சினைவிவகாரங்கள் பற்றிய சகல விவரங்களையும் சேர்கிறது எழுதி ஒழுங்கு படுத்தி வைத்து வருகிறேன். வயதும் அனுபவமும் தான் இடையே தடை செய்கின்றது. பீ வயது நெருங்கும் போதான் அனுபவமும் மனதிகானமும் முதிர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது என்பது உஸ்வியல், உடலியல் ஆய்வாளர்களின் கணிப்பாகும். எனவே என்னிடமுள்ள குறைபாடுகள் களையப்படும் மன, வயதுப் பக்கவம் இன்னமும் எனக்கு வரவில்லை என்பது என்னிடப்படு. நம்பிக்கையாக ‘குரியன் என்கிழக்கே உதிகின்றது?’ என்ற எனது சுயசரிதையை எழுதி முடிக்கத் தான் போகிறேன்; நீங்கள் படிக்கத்தான் போகிறீர்கள்.

* எழுத்தாளர் சிலர் பெய ருக்கு முன் பட்டமளிப்புப் பெயர்களையும் போட்டு எழுதுகின்றனரே, இதுபற்றி என்ன கருதுகிறீர்கள்?

அனலைத்தி. க. தங்கிராசா

தங்களது எழுத்தில் வலிமையான நம்பிக்கை இருப்பவர்கள் இப்படிப் போட்டு எழுதுவது நல்லதல்ல. தாகூர், புதுமையித்தன், ஜெயகாந்தன், ஜானகிராமன் போன்றேர் பட்டப் பெயர்களை உபயோகித்ததில்லை. எழுத்தும் நிந்தனையும் பெயருக்கு தனித்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியுமே தவிர, பட்டங்கள் வெறும் பட்டங்களே!

தொடங்கிவிட்டீர்கள்; ஆனால் இதையே தொடர்ந்திர்கள்!

செ. யோகநாதன்

மீண்டும் அந்தக் கஸ்டமான் உணர்வைத் தருகிற, விரும்பத் தகாக காரியங்களைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள். நீண்ட காலத் திற்குப் பிறகு தென்னிந்தியா விலிருந்து அறிஞர்கள் என்ற போங்களைக்குன் வருகிற பஸர் தாங்கள் பிரசங்கங்களை பல துறையிலும் இலங்கைக்கு வந்து நிகழ்த்த ஆரம்பித்திருக்கின்றார்கள். தங்களுக்குத் தெரிந்த தங்களைப்பற்றி அறிய விரும்புகிறவர்களிடையே, தங்களுக்குப் பரிச்சயமான விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசியோ, பிரசங்கித்தோ இவர்கள் செல்வார்களாயின் எங்களில் யாருக்குமே மனக்கிலேசமோ, அருவருப்போ ஏற்படமாட்டாது. ஆயினும் வருபவர்கள் வந்த வேலைக்குப் புறம் பாக மேதைத்தனமான பாவணையில் சொல்லிச் செல்கின்ற போது மிக எளிச்சல் ஏற்படுகிறது. கந்தபுராண படனம் செய்வதற்காகத் துணையியார்சுதைமும், போஸ்டர்களோடும் இங்கு வந்த புவவர் கீரன் என்பவர் திடை ரென கந்தபுராணத்தை மறந்துவிட்டு தற்கால இலக்கியம் பற்றி காரசாரமாய் பேசத் தொடங்கினார்.

ஜெயகாந்தனின் இலக்கியத்தைம் பற்றி பியத்து வைத்துப் பேட்டிகள் கொடுத்தார். அவரின் அறியாமையைக் கண்டு நாங்கள் பறிதாபம் கலந்த திகைப்பிளை எதிர் அது மாறு முன்னர் ஆறு. அழகப்பன் என்பவர் தன்னைப்பற்றிய விளம்பரப் பட்டியலோடு இங்குவந்து சேர்ந்தார். இவர் பல நாடக நூல்களின் ஆசிரியர். இந்த நாடக நூல்களைப் பற்றி இங்குள்ள நாடக ஆரவலர்கள், இவரின் வருகையின் பின்னரே அறிய நேர்ந்தது சுவாரஸ்யமான விஷயமாகும்.

சமய பிரசாரம் செய்கிற நல்லை ஆதீஸம். இன்றைய இலக்கியப் போக்கை அங்கீகாரம் செய்து ஆறு. அழகப்பனின் கருத்தரங்கிறந்து இடமளிக்க முத்தமிழ் மன்றம் இக் கருத்தரங்கை ஆதீன மண்டபத்திலே ஒழுங்கு செய்திருந்தது. பல முற்போக்கு எடுத்தாளர்கள் இக் கருத்தரங்கை நிறுத்த அழைக்கப்பட்டிருந்தனமை இங்குள்ள ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு சான்றாக அமைந்தது. ஆறு. அழகப்பன் “நாடக இலக்கியம்” பற்றிப்

பேசுவதாக இந்தது. அவர் பேசத் தொடங்கினார்..... எம். ஜி. ஆரைப் பற்றியும், தான் புத்தகம் போட்டு வீடு கட்டிய விற்பனைத் தந்திரங்களைப் பற்றி எல்லாம் விரிவாகச் சொல்லிக் கொண்டு போனார். இடையிலே தடம் மாறினார். தற் கால இலக்கியத்தைப் பிறகு கூறத் தொடங்கினார். சிறு கடைக் கருவை எப்படித் தேர்ந்தெடுப்பது என விளக்கிவிட்டு, தான் இந்தியா போனதும் முதல் அலுவலாக இலங்கை எழுத் தாளர்களுக்கு ஒரு பரிசுத் திட்டம் வகுக்கப் போவதாகவும் இலங்கை எழுத்தாளர்களை அங்கே பரவலாக அறிமுகம் செய்யப் போவதாகவும், அவர்களின் தொகுதிகளை அங்கே வெளியிட்டும், இங்கு வெளியிட்ட நூல்களின் அங்கே வரவழைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப் போவதாகவும் கூறி முடித்தார்.

கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த வர்கள் தொடக்க நிமிஷங்களில் ஒரு விஷயத்தை உணர் ந்து கொண்டனர். நாடக இலக்கிய விற்பன்றாக விளம்பரப்படுத் தப்பட்ட ஆறு அழகப்பன், நாடக இயல் சம்பந்தமான அறிவில் இருபுது வருஷங்கள் வரை பின் நிற்கிறுரென்பதே அவ்விஷயம். சமகாலத்திலே தமிழ் நாட்டிலே நடைபெறுகிற விதி. பரீக்ஷா, கூத்துப் பட்டறைகள், புதிய நாடக முயற்சிகள் பற்றி அவர் எது வுமே தெரியாதிருந்தார். இலங்கையின் ஒரு சாதாரண நாடக மன்றத்தினரின் புதுமைச் சிந்தனைகளைக் கூட அவரிடம் காண முடியாதிருந்தது. இந்த நிலையில் அவரது பேச்சு கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த எழுத்தாளரிடையே மிகவும் கொதிப்பினைப்படுத்தியது. அவரது கருத்துகளுக்கு எதிராக, அங்கு வந்து

இருந்த பல எழுத்தாளர்களும்— அவர்கள் வெவ்வேறு சிந்தனை யுடையவர்களாயினும்— எதிர்க்குரல் எழுப்பினர். இந்தியாவிலே வறுமையாலும், பிரசரவசதியின்மையாலும், விற்பனைப் போட்டிகளாலும் நசங்கித் தலையெடுக்க முடியாது அவதியுகிற தரமான எழுத்தாளர்களுக்கு முதலில் உடனடிஉதவிகள் செய்யும்படி இலங்கை எழுத்தாளர்கள் சார்பில் ஆறு; அழகப்பன் வேண்டப்பட்டார். இன்னெரு வேடுக்கை, இலங்கை எழுத்தாளர்களை அங்கே அறிமுகம் செய்வதாக இவர் கூறுவது. இலங்கை எழுத்தாளர்கள் படைப்பிலக்கியத் துறையில் மனிக்கொடி காலத்திற்கு முன்னிருந்தே தெண்ணித்தியாவில் அறிமுகமானவர்கள்; மனிக்கொடிப் பரம்பரையோடு சமதயாகவே எழுதியவர்கள்; கலைகள் குழுவில் இவங்கையர்கள் கோன் முக்கியமாயிருந்து எழுதியவர் — இவான் துர்க்கனேவின் 'முதற் காத' லை மொழி பெயர்த்து நூலாக இந்தியாவிலேயே வெளியிட்டவர்; சரஸ்வதியும், தாமஸரயும், எழுத்தும் டொமினிக் ஜீவாவையும், டானியஸ்யும், முருகையனையும், நீர்வைப் பொன்னையனையும், கே. எஸ். சிவகுமாரன், எச். எம். பி. மு. கைதீண்யும் தமிழகம் அறியவைத்தலை; என். சி. பி. எச். கம், பாரிநிலையமும், தமிழ்ப் புத்தகாலயமும். பாட்டாளிகள் வெளியீடும், படைப்பாளிகள் பதிப்பகமும், வாசகர் வட்டமும் கைவாசபதி, சிவத்தம்பி, டொமினிக் ஜீவா, முருகையன், மகாகவி, இளங்கீரன், செ. கணேசனவிங்கன், பெண்டிக்ற் பாலன், விபுலானந்தரை அறிமுகங்கு செய்த நூல்களையும் சரித்திரப் படைப்புகளையும் எழுதி ய அருள். செல்வநாயகம், கலைஞர் பதிப்

வாழ்த்துகின்றோம்!

பாரதி ன் அபிமானியும் எட்டயபுரம் பாரதி இல்லத்தின் பாதுகாவலரும் மல்லிகையின் நண்பருமான திரு. இளக்மனியன் அவர்களுக்கும் செல்வி கஸ்தாரி அவர்களுக்கும் 19 - 6 - 79 - ல் திருமணம் நாகலாபுரத்தில் பேராசிரியர் வாணமாமலை அவர்களது தலை மையில் மிகச் சிறப்பாக நடை பெற்றது.

மணமகன் இல்லத்தில் நடந்த வரவேற்பில் பல இலக்கிய நண்பர்கள் கலந்துகொண்டு ஆசி வழங்கினர்.

எழுத்தாளர் சார் பாக மல்லிகையின் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றோம்.

— ஆசிரியர்

பகம், தமிழ்ப் புத்தகாலயம் புத்தகம் வெளியிட்ட எஸ். பொன்னுத்துரை, பிரயாண, விமர்சன, வானைவித் துறை நால்கள் எழுதிய சோ. சிபாத சுந்தரம், செ. யோகநாதராமன் நூல்களை வெளியிட்டவை. இவை, இவையைத் தனியாக நடத்தி எழுத்தாளர்களுக்கு இன்னொரு அறிமுகமும் தேவையா?

— காரணம் என்ன? அழகப் பன் போன்றவர்கள் இந்த விஷயங்களை அறியாதிருக்கிறமையே இத்தகைய பொறுப்பற்ற பேசுகளுக்கு அடிப்படையாகும்டு கிட்டத்தட்ட நூறு இலங்கைப் புத்தகங்கள் தென் இந்தியமுக்கிய பதிப்பகங்களால் வெளியிடப்பட்டு, அவை பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டு, நூல்

விமர்சனங்கள் வெளியாகி, சில நூல்கள் பல்களைக் கழகம் போன்றவற்றில் பாடநூல்களாக்கப்பட்ட நிலைமையிலும்—

தமிழகத்தின் குறிப்பிடத் தக்க மாத இதழ்களில் சமூத்துச் சிறுகைதைகள், குறுநாவல்கள் வெளியாகியுள்ளன. ‘தீபம்’ பத்திரிகைகளை சமூத்துச் சிறப்பு மலரை வெளியிட்டது. ‘சிராமம்’ இதே காரியத்தைச் செய்தது. இவையெல்லாவற்றையும் ஸிட் ஒருபடி மேலே போய்ன. சி.பி. எச். நிறுவனம் கே. ஜயத்திலகவின் சிங்கள நாவலான ‘முன்று பாத்திரங்’ கணக்கைத் தயிழிலும், இங்கே கதமிழ் சிங்களக் கவிதைத்தொகுதியான ‘இந்து சக ஸங்கா’ சிங்களத்திலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியீடப்பட்டன. அதோடு இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் சி. எல். எஸ். நிறுவனம் நடத்திய தமிழ்நூற்றுண்டு விழா நிகழ்ச்சியின், ஒருநாள் அமர்வில் சமூத்துத்தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக் குறித்து ஒரு கருத்தரங்கு நிகழ்ந்தது. இலக்கியச் சிந்தனையினர் நடத்திய இராஜாஜி நூற்றுண்டுவிழாச் சொற்பொழுக்கள் இருவரால் — சிவராமகரந்தாழும், க. கைலாசபதி யாழும் நிகழ்த்தப்பட்டன.

விஷயங்கள் இப்படியிருக்கிறபோது —

ஆயு: அழகப்பன் அவர்களே! அவரைப் போன்றோர்களே! நீங்கள் இங்கு வந்தால் உங்களுக்குத் தெரிந்த விஷயத்தைப் பற்றி மட்டுமே பேசுக்கள். தெரியாத விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்ள முயற்சியுள்ளன. அதுவே உங்களுக்கும், தமிழிறகும் எல்லோருக்கும் நல்லமை தருகிற செயலாகும்.

அனுபவ முத்துக்குரை

உபதேச உபத்திரவம்

ஸ்ரீமத்திரு ஸ்ரீமத்திரு

யாழ் மாநகர சபைத் தேர் தலுக்கு நாலெரு வெட்பாள னுக நின்று பெற்றுள்ள அனுபவங்கள் சில புதுமையானவை. சில எனது எழுத்து வளர்ச்சிக்கு உரமானவை உதவிகரமானவை.

தேர்தல் வேலையைத் திட்ட மிட்டே செய்து வந்தேன். பர பரப்பை உருவாக்குவதற்கு எனது நோக்கம். சரியானவர் கணக் கரியான நேரத்தில் நேரில் சென்றறைகி எமது இயக்கத்தின் திட்டங்களை நேரில் விவாதிப்பதே எனது நோக்கமாக இருந்தது.

எனவே வரையறுக்கப்பட்ட வழி முறைகளிலேயே எனது வேலைகளை ஆரம்பித்து நடத்தி வந்தேன். இடுதுசாரி, முற்போக்கு இயக்கங்களின் ஆத்மகருலைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டவர்கள் எவரோ அப்படியானவர்களை இன்கண்டு பிடித்து அவர்களை வீடு தேடி நேரில் சென்று சந்தித்து ஆதரவு கேட்பதே எமது திட்டத்தின் முதல் கட்டமாக அமைந்தது.

‘கந்தர்மடத்தில் பென்ஷன் பெற்ற மாண்டர் ஒருவர் இருக்கிறார்; அவரைப் போய்ச் சந்தியுங்கள்; அவர் நிச்சயமாக உதவுவார்; இடதுசாரி மனப்பான்

மையுள்ளவர் அவர்’ என ஒரு தோழர் எனக்குச் சொல்லிவைத்தார்.

அவர் வாழும் இடத்தையும் முகவரியையும் பெற்றுக் கொண்ட நான், ஒருநாள் சாயங்காலம் அவரது வீடு தேடிச் சென்றேன்.

அவரே நேரில் என்னை வரவேற்றார். மிக அந்தியோன்னியமான தொனியில் இன் முகம் காட்டி எனக்கு இருக்கை தந்து உபசரித்தார்.

நான் வந்துள்ள காரணத்தைப் பற்றிச் சம்பாளினையைத் தொடங்கினேன்.

‘தம்பி ஜீவா, உனக்கு நான் ஆதரவாக வாக்குப் பண்ண மாட்டேன்’ என்றார் திடுதிப் பென்று அவர்.

நான் அதிர்ச்சியடையவில்லை. இதைவிட எத்தனையோ அதிர்ச்சித் தகவல்களை நேரில் கேட்டும். அனுபவித்திருந்தும் மனதைப் பக்குவப்படுத்தி இருந்த எனக்கு வியப்பு ஏற்படவில்லை.

எனவே மொனமாக இருக்குதேன்.

‘ஏனென்று கேளாமல் சும்மா இருந்தால் எப்படி?’ அவரே தொடர்ந்து கேட்டார். அதற்கும் நான் பேசாமல் இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, ‘உங்களை எனக்கு நேற்று இன்று தெரிய மல்ல. 84-ல் மேதினத்தில் யாழிப்பாண பஸ் நிலையத்தில் உங்களுடைய மனதையை உடைத்தார்களே அதற்கும்

சிறப்புடன் வாழ்க!

மல்லிகை எழுத்தாளர் ‘தெணியான்’ அவர்களினது சகோதரி மலருக்கும் திரு. சி. சிவராசா அவர்களுக்கும் 7-6-79-ல் திருமணம் பொளி கண்டியில் நடைபெற்றது. பல இலக்கிய நண்பர்கள் இத் திருமண விழாவில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

மனமக்களுக்கு மல்லிகையின் மனங்கணிந்த வாழ்த்துகள்.

— ஆசிரியர்

முன்பிருந்தே தெரியும். உங்களைப் போன்றவர்கள் கூட்டத் தோடு கோவிந்தாப் போடப் பிறந்தவர்கள்ல. இந்தக் கவுன்னிலிலே கீ பேரோடு ஒரு வராக உங்களைப் போன்றவர்கள் போய்க் கதிரையிலை இருப்பதை நான் விரும்பவே இல்லை. உங்களது சகல எழுத்து வேலைகளையும் திறம்படச் செய்யுங்கள். அதுதான் சரியான வழி. அதற்குத் தகுந்தவர்தான் நீங்கள். அதை விட்டிட்டு இப்பிடிஉங்களுடைய திறமையை வீண டிப்பது சரியான மார்க்கமல்ல. ஆனபடியால்தான் நான் உங்களுக்கு வோட்டுப் போடவிரும்பவில்லை’ என்று நீண்ட வியாக்கியானமே செய்தார்.

நான் அவருக்கு எனது நிலையை விளங்கப்படுத்தினேன். ‘தேர்தல் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு ஒரு களம். வெற்றி தோல்வி அப்புறம்தான். நம்மைப் போன்றவர்கள் பிரச்சினைக்கு முகம் கொடுக்காமல் தப்பித்துப் போய் வெளியில் நின்று தந்துவம் பேசுவதை நான் என்றுமே மதிப்பவன்ல்ல. பொதுமக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இதுவும்

இரு வழி என்பது எனது கருத்து. ஆனபடியால்தான் இதில் நான் கால் வைத்திருக்கிறேன். உங்களைப் போன்றவர்கள் ஒதுங்கி இருக்காமல் இப்படியான பொதுப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டிருந்தால் என்னைப் போன்றவர்களின் வேலை சுலபமாக ஒருவேளை இருந்திருக்கலாம். உங்களது வேலைகளைத் தான் எனது தோன் மீது சுமக்கவைத்துள்ளிர்கள். இது படைப்பாளிகளுக்குச் செய்யும் உதவியல். உபதேச உபத்திரவும்’ என்றேன் நான்.

‘இந்தத் தேர்தல்கள் மூலம் சமுதாயத்தை மாற்றிவிட முடியாது. அதற்கு புரட்சிகரத் திட்டம் தேவை என்பது எனது எண்ணம்’ என்றார்.

விவாதத்தில் புதிய திருப்பம். நான் சொன்னேன். ‘தேர்தலில் நம்பிக்கை இருப்பது இல்லாதிருப்பதல்ல முக்கியம். மக்களைவன்றெடுக்க என்ன வழி? வாய்ப் புரட்சி பேசிக் கொண்டு ஒதுங்கியிருப்பது சுலபம். அதைத் தான் பலர் செய்ய முடின்கின்றனர். திரும்பத் திரும்ப மக்களிடம் சென்று மக்களை தயாரிப்பவன் சொல்லும் கருத்தை நான் மதிப்பவன். மக்களைப் பற்றி ஒன்றுமே தெரியாமல் சும்மா புரட்சி உபதேசம் செய்பவன் உண்மையில் கபடன்; கையாலாகாதவன்’ எனக் காரசாரமாகவே சொல்லி வைத்தேன்.

முடிவில் விடைபெறும் போது அவர் சொன்னார்: ‘நான் சும்மா சாட்டுக்காகத்தான் உம் முடன் இப்படி வாதிச்சேன். என்னுடைய வோட்டு உமக்குத் தான்; நீர் பயப்படவேண்டாம்’

எனக்குத் தெரியும், அவருடைய வோட்டு எமது அணிக்கு நேரேதிரானவர்களுக்கே நிச்சயம் பதியப்பட்டிருக்கும்:

தொழில் நிபுத்த பயிற்சிகள்

NATIONAL

வேலை, இலெக்ட்ரிக் வாரிங், P.M.G., கோட்டூர், C.E.I. City & Guilds, Building Technology

- பேக்கிள் பவுடர்
- ஜெலி கீறிஸ்டல்
- கன்ரர்ட் பவுடர்

போன்றவைகளுக்கு
மூலம் மது முத்திரை
பதிக்கப்பட்டவைகளையே
தெர்ந்தெடுத்து
முகன்று வாங்குகள்

BIRD INDUSTRIES
294, 23 - A DAW STREET
ஜூர்த் ஆர்.டி. கோட்டூர் மாவட்டத்தை
கொழும்பு-13.

No. 57, MAMANGAM ALLEY,
VITTHALA NAGAR, CHENNAI - 600 009

Cards : KERNAL PIECES
L. No. : 57/3
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

குப்பம்

மாதம் ஒரு நாவல்
ஆசிரியர்: ஜெயகாந்தன்
இலங்கை
விற்பனையாளர்
எங்குடி தொடர்புகொள்ளலும்

கண்ணதாரனின்
அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்
சகல பாகங்களும்

ஜெயகாந்தனின்
சகல படைப்புகளும்

வாணி தமிழ் இங்கிலீஸ்
இங்கிலீஸ் ஐச்சர் போன்ற
ஆங்கிலத்தைச் சுலபமான முறையில்
கற்றுத் தெளியும் நூல்களும்

உயர் கல்விக்கான
தமிழ்

வங்கியியல்,
பொருளியல்,
கணக்கியல்.
இயந்திரவியல்,
உடலியங்கியியல்,

மற்றும் சகல விதமான புத்தகங்களும்
எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

அன்னை மருத்துவ
பல்கலைக் கழக வெளியீடுகள்
ஆயுர்வேத, சித்தவைத்தியக்
தமிழ்ப் புத்தகங்களும்

ஜோதீட நூல்களும்

ALL GEYTON DISTRIBUTORS

Cable : KENNADIES
T'phone : 34529

253 - 7, DAM STREET,
COLOMBO - 12.

இப்பதிர்ச்சிக் 234B, காங்கேசனத்துறை விதி, யாழிப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் ஜெயகாந்தன் டெர்மினிக் ஜீவர் அவர்களால் மல்லிகை சாதனங்களுடன் யாழிப்பாணம் முதல்கா அச்சகத்திலும் அட்டை யா. மா. ப. நெ. க. ச. கூட்டுறவு அச்சகத்திலும் அச்சிடப்பெற்றது.